નકલી કિતાબો ખરીદતાં પહેલાં કાદરી કુંપનીની રજીસ્ટર્ડ ...
કિતાબો બીલીમોરાથી મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

"બ અવને તઆલા":

હદીયતુલ મુસ્લેમીન

યાને

ઝુરરીયાતે દીન.

છાપી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મીર સૈયદઅલી બીન સૈયદ અમીરઅલી
કાદરી.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠે.–દેમરીસ્ટ્રીટ, બીલીમોરા.

સુરત શીમડાચોકમાં આવેલા દેશી મિત્ર પ્રેસમાં
મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપી.

સને ૧૯૧૯ ઇસવી. સને ૧૩૩૭ હીજરી.
આવૃત્તી ૧૮મી. નકલ, ૨૦૦૦

કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦

દીબાચો.

હાલના જમાનામાં મુસલમાન ભાઇઓ દીનની કેળવણીમાં તદન પશ્ચાત પડેલા છે, અને દીની કિતાબો અરબી ભાષામાં છે. અને જો કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી, ભાષામાં થયેલો છે. તો પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી પોતાના મજહબથી બિલકુલ ના વાકેફ છે, એ ઘણી દીલગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન ભાઇઓ પોતાનો મજહબી ઇલ્મ નહીં શીખતાં, ઘણાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે, અને શીખે છે, તેથી જો મજહબી કિતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઇ છપાયેલી હોય. તો તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને ઓળખી જહાલતના અંધારામાંથી બહાર આવી શકે, એમ ધારી તથા કેટલાક ભાઇઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ કિતાબ ઉરદુ ઝબાન અને ગુજરાતી હરફોમાં છપાવી છે. એની હજારો નકલો ખપી જવાથી એમાં ઘણો સુધારો વધારો કીધો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, અને હાલ કાગળોનો ભાવ ચાર ગણો થવાથી નાચારીએ થોડી કીંમત વધારી છે.

આ કિતાબ મુસલમાનોમાં ઘણી ઉપયોગી હોવાથી, તેમજ રજીસ્ટર્ડ થયેલી હોવાથી કેટલાક લાલચુઓએ ફેરફાર કરી એની નકલ કીધી છે. પરંતુ તે ગલત હોવાથી નમાઝ મકરૂહ થાય છે. અને સવાબને બદલે ઉલટા ગુનેહગાર થાય છે. માટે એવી નકલી કિતાબો ખરીદવી નહીં, હમારી રજીસ્ટર્ડ થયેલી નામ વાંચીનેજ ખરીદવી.

આ રીસાલામાં ઝબાને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે ઘણાં ખરા ઉરદુ ઝબાન બોલી જાણે છે, અને એ ઝબાન બોલવાનો જેને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારી પેડે સમજી શકે છે, એમાં અરબી આયતો દાખલ કરેલી છે, અને તે ગુજરાતી હરફોમાં લખી છે. પરંતુ અરબી-અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં ઘણો ફેરફાર છે. તેથી ગુજરાતીમાં બરાબર લખી ઉચ્ચાર કરવો મુશ્કેલ છે, તો પણ ઘણાં ખરા 'કલામે શરીફ' પઢી જાણે છે, તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે સમજ પડે, એ પ્રમાણે બયાન કરવાની કાળજી રાખી છે, તોપણ જે તદનજ નાવાકેફ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય, તેણે કોઇ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી. એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

અગર કોઇ સાહેબને એમાં કોઇ જગાએ ભુલ માલમ પડે, તો દુરસ્ત કરી પઢી લેશો, અને સેવકને દરગુજર કરશો, એવી મારી વિનંતી છે. કેમકે માણુસ માત્ર ભુલથી ભરેલું છે. અને કોઇથી ભુલ નજ થાય, એમ બનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરબી આયતો તથા અમના પા સીપારાની સુરતો વીગેરે દાખલ કરેલું છે, માટે બીજી કિતાબોની પેડે એની તાઝીમ કરવી; અને જે કોઇ એની બેઅદબી કરશે, તો ગુનાહ ગાર થશે.

લી. દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

બાબત.

સફા નંબર.

હદીયતુલ મુસ્લેમીન,

—યાને—

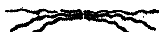
જુરૂરીયાતે દીન.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

"અલ-હમદો લીલ્લાહે અલા નવાલીહી, વસ્સલ્લાતો વસ્સલામો અલા રસુલીહી મોહમ મદીન, વ આલીહી વ અસહા-બીહી અજ-મઈન." અય અઝીઝો સમઝો તુમ ઇસ બાતકો, કે મુસલ્લમાન હોના બડી નેઅમત હે. જો કોઇ મુસલ્લમાન હુવા, દુનિયામેં ભી ઉસપર રહમત હો, ઓર આકેબતમેં બડે બડે દરજે બેહિસ્તમેં પાવે, ઓર બગેર મુસલ્લમાન હુવે. કોઇ ઇબાદત કુબુલ નહીં હોતી, ઇસી વાસ્તે હર ઇનસાન પર લાઝીમ હે, કે પેહલે ઇમાન ઓર ઇસલામકે મસા-એલ સીખે. ઓર અપનાં અવલાદ, ઓર સબ ઘરકે આદમીઓંકો સીખાવે, તો મરનેકે બાદ નજાત અઝાબસે પાવે. ઓર નહીં તો બહોત અઝાબ દેખેગા. ઓહભી ઓર ઉસકે ઘર વાલે-ભી.

અબ તુમ મસાએલ દીનકે દીલસે સુનો. પકી પકી કિતાબોં મોતેબરસે નીકાલ કર બ્યાન કરતા હું. ફરમાયા "રસુલે ખુદા, સલ લલ્લાહો અલય-હે વ આલીહી વસલ્લમ", ને, કે બુનયાદ ઇસલામકી પાંચ ચીઝેં, હેં. અવ્વલ કલેમા શહાદતકા, દુસરી 'નમાઝ,' તીસરી 'ઝકાત,' ચવથી હજ,' પાંચવીં રોઝે રમઝાનકે."

ઈસલામકા પેહલા રૂકુન—કલમયે શહાદત.

અવ્વલ કલમે તૈયબ, લા ઇલાહા. ઇલ લલ્લાહો મોહમદર રસુલુલ્લાહ,—દોયુમ કલમે શહાદત. અશ—હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ—દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ—હદો અનના મોહમ મદન અબદો—હુ વ રસુલો—સૈયુમ કલમે તમજીદ, સુબહા નલલાહે વલ હમદો લીલ્લાહે, વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો.વલ્લાહો અકબર, વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બીલ્લા હીલ અલી—ઇલ અઝીમ. ચહારૂમ કલમે તવ—હીદ. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ—દહુ લા શરીકા લહુ, લહુલ મુલ્કો વ—લહુલ હમદો, યોહયી વ યોમીતો વ—હોવા હૈયુન, લા યમુતો વલા યનામો વ—લા યફુતો અબ—દન બે—યદે હીલ ખયેર, વહોવા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર—પંજુમ કલમે રદ કુફ્ર, અલ્લા હુમ્મા ઇનની આઉઝો બેકા મીન અન ઉશરેકા બેકા શેઅંવ, વ અના આ—લમો બીહી, અસતગ ફેરોકા લે—માલા આ—લમો બીહી, તુબતો વ રજાતો અનહો, વ અસ—લમતો, વ અકુલો ઇનની અશહદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ—દહુ લા શરીકા લહુ વ અશ—હદો અનના મોહમ મદન અબ—દોહુ વ રસુલો, (ઇમાને મુફસ્સલ) આ અનતો બીલ્લાહે વ મલાએ—ક—તીહી, વ કોતો—બીહી વ રોસોલીહી, વલ યૌમીલ આખેરે વલ કદરે ખય—રીહી વ શર રીહી. મીનલ્લાહે તઆલા વલ બાઅસે બાદલ મૌતે હક. (ઇમાને મુજમ્મીલ) આ અનતો બીલ્લાહે કમા હોવા બે અસમા—ઇહી, વ સીફાતીહી વ કબીલ

તો જમીઆ અહકા-મીહી, અશ-હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ દોહુ વ રસુલો-શહુમ કલમે અસ-તગ-ફાર, અસતગ ફીરુલ્લા હીલ અઝીમીલ લજી, લા ઇલાહા ઇલ્લાહુ અલ હૈયુલ કૈયુમ, વ અતુબો ઇલય-કા મીનજ જન-મીલ લજી, લા આ-લમો, ઇન-તકા અનતા અલ્લામુલ ગુયુબ. યા ગફ્ફા-રજ જુનુબ, બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન. હફ્તુમ કલમે સૈયદુલ અસ-તગ-ફાર, અલ્લા હુમ્મા અનતા રબ્બી, લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા ખલક તની, વ અના અબદોકા વ અના અલા અહ-દેકા, મસ તતાનો આઉઝો બેકા, મીન શરરે મા સનાતો અબુઓ લકા, બે નેઅ-મતેકા અ-લઇયા. વ અબુઓ બે જનબી ફગ-ફેર લી, ફઇન-નહુ લા યગ ફરેજ જુનુબા ઇલ્લા અનતા બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

અબ સુનો તુમ, પેહલે કલમેકે માયને ફર્ઝ યેહી હે, મુસલ-માન પર હે, કે ઝબાનસે ઇકરાર કરે. ઓર દીલસે સચ જાને, કે પયદા કરને-વાલા સારી જહાનકા એક હે, અલ્લાહ ઉસકા નામે પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીક નહીં, સબ બડાઇયાં ઓર કમાલ ઉસીકો હે, ઓર વોહ સબ અયબોંસે પાક હે. કીસી કામમેં કીસીકા મોહતાજ નહીં. ઓર સબ ઉસકે મોહતાજ હેં, સબ ચીઝોંકી ઉસે ખબર હે, એક જરરા ઉસસે છુપા નહીં, ઉસે સબ ચીઝોંકી કુદરત હે, જો ચાહે સો કરે; કોઇ ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા, ઓર જો કુછ બન્દે કામ કરતે હેં, ભલા યા બુરા, બલકે જો દુની-યામેં હોતા હે, સબ ખુદાકી તકદીરસે હોતા હે, ખુદાને પેહલેકી મુકરરર કર રખ્ખા થા, કે ફુલાનેસે ફુલાને વક્ત અયસા અયબા હોગા; ઓર ઇમાન લાવે, કે ફરિશ્તે બન્દે ખુદા કે હેં. પયદા હુવે નુરસે.

પાક હેં, ગુનાહ નહીં કરતે, જીસ જીસ કામ પર ખુદાને મુકરર કર દીયા હે. ઉસપર કાયેમ હેં, ન મરદ હેં ન અવરત, ખાતે પીતે નહીં. ખુદાકા હુકમ ઉનકી ઝીંદગી હે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કોઇ નહીં જાનતા, ઉનમેં ચાર ફ્રિશતે બહોત નામવર હેં. જીબ્રઇલ, કે કિતાબેં ખુદાકી ઓર હુકમ ખુદાકે પયગંબરોં કે પાસ લાયા કરતે થે, મીકાઇલ, કે રોઝી ખુદાકે હુકમસે બંદોકો પહોંચાતે હેં, ઓર મેંહકી તૈયારી–ભી કરતે હેં, ઇસરાઇલ, કે સુર મોહમેં લીયે ખડે કયામતકે દીન ફુંકેંગે, ઇઝરાઇલ, કે મરતે વક્ત જાન નીકાલતે હેં, ઓર ઇમાન લાવે. કે ખુદાને કિતાબેં પયગંબરોકો ભેજી હેં, તવરેત, હઝરત મુસા પર, ઇનજીલ. હઝરત ઇસા પર, ઝબુર, હઝરત દાઉદ પર, કુરઆન, હઝરત મોહંમદ મુસતફા પર, અલય હીસ–સલાતો વસ્સલામ, ઓર બાકી કિતાબેં, ઓર પયગંબરોં પર ભેજી હે. જો કુછ ખુદાકી કિતાબોંમેં લીખ્ખા હે, સબ હક હે, ઉસપર ઇમાન લાવે, ઓર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને બંદોંકી હીદાયત કે વાસ્તે દુનિયામે પયગંબરોંકો ભેજા, ઓર હુકમ કીયા; કે જીસ રાહપર પયગંબર ચલેં, ઉસી રાહપર ચલો, તો દીન દુનિયા તુમ્હારા દુરસ્ત રહે. જો કોઇ દુસરી રાહ ચલેગા, દોજખી હોગા. સબ પયંગબર બરહક હેં, ઓર ગુનાહોંસે પાક, ઓર સારી ખુદાઇસે અફઝલ હેં. ઉનકે દરજેકો કોઇ નહીં પહોંચતા હે. અવ્વલ પયગંબર હઝરત આદમ હેં, બાપ સબ આદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાદસે ઉનકે ઓર બહોતસે પયગંબર હુવે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માઅલુમ હે. આખીર સબસે પીછે દુનિયામેં હઝરત મોહંમદ મુસતફા સલ લલ્લાહો અલયહે વ આલીહી વ સલ્લમ આયે હેં; ઓર પયગંબરી હઝરત પર

ખતમ હુઇ. પર નુર હઝરતકા સબસે પેહલે પયદા હુવા થા, ઇસી વાસ્તે હઝરત સબ પયગંબરોંકે સરદાર હેં; પયદા હુવે મકકે શરીફમેં, જબ ચાલીસ બરસકે હુવે, તબ ખુદાકી તરફસે પયગંબરી મીલી, ઓર કુરઆને શરીફ ઉતરના શુરૂ હુવા. ફીર તેરા બરસ મકકે શરીફમેં રહે, વહાં મેઅરાજ હુઇ, હઝરત જીબ્રઇલ બુરાક લેકર આયે, હઝરતકો સવાર કરકે મસજીદે અકસામે લે-ગયે. ઓર વહાંસે સાતવેં આસમાન પર હઝરત તશરીફ લે-ગયે, અર્શ ઓર કુરસી સબ કુછ દેખા, ઓર બેહીસ્ત ઓર દોઝખ કીબી સયેર કી, ઓર ઉસ રાતમેં બડી બડી નેઅમતેં ખુદાકી તરફસે પાઇ ઓર પાંચોં નમાઝ-બી વહાં ફર્ઝ હુઇ. ફીર જબ હઝરત તીરપન બરસકે હુવે, ખુદાકે હુકમસે મકકે શરીફસે મદીને પાકમેં આયે. દસ બરસ વહાં રહે, જબ તીરસઠ બરસકે હુવે વફાત પાઇ, ચુનાંચે મઝારે શરીફ હઝરતકા વહાં બના.

ચાર કુરસી હઝરતકી યે હે.

મોહંમદ બીન અબ્દુલ્લા, બીન અબ્દુલ મુત્તલિબ, બીન હાશીમ, બીન અબ્દે મુનાફ.

ઓર ઇમાંન લાવે, મરનેકે પીછે આદમીકે પાસ દો ફિરિશ્તે મુનકર નકીર, આકર સવાલ કરતે હેં. રબ તેરા કોન હે? મુરદા અગર બા-ઇમાન હે, જવાબ ઉનકો દેતા હે, રબ મેરા અલ્લાહ, દીન મેરા ઇસલામ, ઓર યે શખ્સ રસુલ ખુદાકે હેં, હમારે વાસ્તે ખુદાકે હુકમ લેકર આયે થે. ફીર ઉસ મુરદે-પર ખુદાકી રહમત હોતી હે, બેહીસ્તકી તરફ દરવાઝા ઉસકે વાસ્તે ખોલ દેતે હેં. ઓર

જો યેહ મુરદા બે-ઇમાન થા. મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા-હરબાર કહેતા હે. મેં નહીં જાનતા, ફીર ઉસપર અઝાબ સખ્ત કરતે. હેં. ઓર દરવાઝા દોઝખકી તરફ ખોલ દેતે હેં. ઓર ઇમાન લાવે. કે કયામત આની બરહક હે, ઉસી દીન હઝરત ઇસરાફીલ સુર ફુકેંગે, આસમાન ફટ જાવેંગે, તારે તુટ જાવેંગે. ઓર તુટ-કર ગીર પડેંગે, ઓર પહાડ ઉડતે ફીરેંગે, જયસે રૂઇકે ગાલે. ફીર આસમાન ઓર સારા જહાન ફના હોગા, જબ દુસરી બાર સુર ફુકેંગે. ફીર કુછ મૌજુદ હો-જાયેગા. મુરદે ગોરોંસે નીકલેંગે, ઓર તરાઝુ અમલકી ખડી હોગી, ઓર નામે આમાલકે ઉનકે હાથોંમેં દેંગે, ઓર હિસાબ કરેંગે, હાથ પાઉં ઉસકે ગવાહી દેંગે, કે ભલે કામ કીયે થે, યા બુરે, ઓર દોઝખકી પીઠપર પુલ-સિરાત ખડા હોગા, બાલસે બારીક ઓર તલવારસે તેજ. ઉસપર સબકો ચલનેકા હુકમ હોગા, નેક અયસે ચલે જાઇંગે. કે જયસે બીજલી, યા જયસે બાવ, યા જયસે ઘોડા તેજ. ઓર બાઝે પ્યાદોંકી તરેહ, ઓર બહોતસે દોઝખમેં કટ કર ગીરેંગે. ઓર ઇમાન લાવે, કે હક તઆલાને હઝરત પયગંબરકો હૌઝે કવસર દીયા હે. પાની ઉસકા શહેદસે મીઠા હે. ઓર દુધસે ઝીયાદા સુફેદ હે, કુઝે ઉસકે બહોત હેં. ઓર ઇમાન લાવે, કે હઝરત રસુલે ખુદા, ઓર સારે પયગંબર ઓર અવલીઆ, ઓર નેક આદમી શફાઅત ગુનાહગારોંકી કયામતકે દીન કરેંગે, ઓર ઇમાન લાવે, કે મુસલમાનોંકો બડી બડી નેઅમતેં બેહિસ્તમેં મીલેંગી. ખાનેકો મેવે, ઓર પીનેકો શરબત, ખીદમતકો હુરેં, ઓર ગીલમાન, રેહનેકો મકાન અચ્છે અચ્છે, સબસે બડી નેઅમત બેહિસ્તમેં દીદાર ખુદાકા હે, કે અપને ફઝલો કરમસે મુસલમાનોંકો નસીબ કરેગા. ઓર કાફીરોંકો દોઝખમેં બડે બડે

અઝાબ હોંગે, આગ, સાંપ, બીછ્છુ, ગરમ પાની, તૌકો જંજીર, કાંટે, બદબુકે મકાન, ઔર બહોતસે અઝાબ હેં.

હક તઆલા દુન્યાસે સાથ ઇમાનકે ઉઠાસે. ઔર સબ મુસલમાનોંકો અઝાબસે બચાવે. ઔર ઇમાન લાવે. કે જો કુછ કુરઆન ઔર હદીસમેં બેહિસ્ત ઔર દોજખકા એહવાલ, ઔર અગલી પીછલી બાતેં લીખ્ખી હેં. સબ હક હે. ઔર જો બાત મોવાફીક શરેઅકે કે હક હે, ઔર જો બાત ખિલાફે કુરઆન ઔર હદીસકે હે, સબ બાતિલ હે, ઔર બુરી હે. ઔર હર મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે હઝરત રસુલે ખુદા, કી ખુશી કે વાસ્તે હઝરતકી અહલે–બયેત ઔર અઝવાજે મુતહ–હેરાતસે ઔર હઝરતકે યારોંસે મોહબ્બત ઔર એતેકાદ રખ્ખે. ઔર તમામ ઉમ્મતમેં ઉનકો અફઝલ ઔર બેહતર સમઝે. ઔર ઉન સબકી તાઝીમ કરે, જબ કીસીકા નામ ઉનમેં સે સુને. તોરદી અલ્લાહો અનહો કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બડી તાઅરીફ હે. ઉન સબમેં હઝરત અબુબકર. હઝરત ઉમર, હઝરત ઉસમાન, ઔર હઝરત અલી, ઇન સબકી તાઝીમ કરે, કયું કે હઝરતને ઉનકી બહોતસી ખુબીયાં બયાન કી હેં, દોસ્તદાર ઉનકા બેહિશ્તી ઔર દુશ્મન ઉનકા દોજખી હે. રદી અલ્લાહો અનહુમ અજ–મઇન. ઇન સબ બાતોં પર એતેકાદ કરકે, ઔર હક જાનકે પક્કા મુસલમાન હોકે, મસઅલે વુઝુ ઔર નમાઝકે સીખે, ઔર નમાઝકો સારી ઇબાદતોંમે અફઝલ બેહતર, ફર્ઝ ખુદાકા સમઝકે; પાંચોં વક્ત નમાઝકો જમાઅતસે અદા કરે, ઔર સુસ્તીસે કભી તર્ક ન કરે, ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ ને, જો કોઇ મોહાફિઝત ન કરે નમાઝ પર, ન ઉસે નુર હો, ન હુજ્જત ન નજાત. ઔર હો વોહ શખ્સ દીન કયામતકે સાથ કારૂન, ઔર ફીરઓન

ઔર હામાન, ઔર અબી બીન ખલફ કે. ઔર ફરમાયા હઝરતને, કહો તુમ અપની અવલાદકો નમાઝ પરહે. જબ સાત બરસકે હોં, ઔર જબ દસ બરસકે હોં, મારકે નમાઝ પરહાવ.

દુસરા રૂકુન ઈસલામકા નમાઝ.

નમાઝ ફજરકી, ૪. રકઆત (દો સુન્નત, ૨ ફરઝ)
૨, દો રકઆત, સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સુન નતા રસુ-લીલ્લાહે તઆલા, સુન્ન-તલ ફજરે, મુ-ત-વજ જેહન ઇલ્લા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓ-સલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તલ ફજરે, ફર દુલ્લાહે તઆલા ફરદ ફાજલ વક્તે, * ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જેહન ઇલ્લા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

---

* એ નિશાની કે અંદર જો લીખ્ખા હુવા હે, વોહ આગે ઇમામ ફરઝ નમાઝમેં હો તો પરહે, ઔર અગર અકેલા નમાઝ પરહતા હો, તો ઇતના છોડકે નિયત પરહે. ઇસી તરેહ તમામ ફરઝોંકી નિયતોંમેં અમલ કરે, ઔર યેહ ફકત ફરઝ નમાઝ કે વાસ્તે-હી હે, અગર ફરઝમેં આપ ઇમામ હોવે, તો "ઇક ત-દયતો બે-હાજલ ઇમામ." લીખ્ખા હે, વહાં "અના ઇમામુન લેમન હદરા." પરહે.

નમાઝ ઝોહરકી. ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત. ૪ ફરઝ ૨, સુન્નત. ૨, નફીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

" ન–વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન, સલાતઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા મુ–ત–વજ જે હન હલા જે–હ–તીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે અલ્લાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

" ન–વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન સલાતઝ ઝોહરે, * ફરદુલ્લાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે * " ઇક ત–દયતો બે હાજલ ઇમામ * " મુ–ત–વજ જેહન હલા જેહ તીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે, અલ્લાહો અકબર. "

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

" ન–વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ–તયને સલા–તઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ–ત–વજ જેહન હલા જે–હ–તીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨ રકઆત નફીલકી નિયત.

" ન–વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ–તયને સલાતા ન–ફ–લીઝ ઝોહરે, મુ–ત–વજ જેહન હલા જે–હ–તીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે, અલ્લાહો અકબર.

નમાઝ અસરકી ૮. રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, રક-આત ફરઝ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન–વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન

સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, સલાતલ અસરે. મુ—ત—વજ જેહત, ઘલા|જે—હ—તીલ કાઅ—બતીલ શરી—ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૪. રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન—વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન, સલાતલ અસરે, ફરદુલ્લાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે " ઇક ત—દયતો બે હાજલ ઇમામ " મુ—ત—વજ જેહત ઇલા જે—હ—તીલ કાઅ—બતીલ શરી—ફતે, અલ્લાહો અકબર.

નમાઝ મગરેબકી. ૭ રકઆત, (૩, રકઆત ફરઝ, ૨, સુન્નત ૨, નફીલ.)

૩, રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન—વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, સલાસા રકઆતીન સલાતલ મગરેબે, ફરદુલ્લાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે× ઇક ત—દયતો બે હાજલ ઇમામ × મુ—ત—વજ જેહત ઇલા જે—હ—તીલ કાઅ—બતીલ શરી—ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન—વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ—તયને સલાતલ મગરેબે, સુતન્ના રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ—ત—વજ જેહત ઇલા જે—હ—તીલ કાઅ—બતીલ શરી—ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

ન—વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ—તયને સલાતા નફીલ મગરેબે. મુ—ત—વજ જેહત ઇલા જે—હ—તીલ કાઅ—બતીલ શરી—ફતે અલ્લાહો અકબર.

નમાઝ ઇશાકી ૧૭, રકઆતં, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪. ફ઼રઝ ૨, સુન્નત, ૨, નફીલ ૩, વીતરે વાજેબ, ૨ નફીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન એઃસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતયને સલા-તલ ઇશાએ, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ઼તે, અલ્લાહો અકબર.

૪, રકઆત ફ઼રઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન સલાતલ ઇશાએ, ફ઼રદુલ્લાહે તઆલા, ફ઼રદ હાજલ વકતે × ઇક તદય-તો બે હાજલ ઇમામ × મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ઼તે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ઼તે, અલ્લાહો અકબર,

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નફ઼્લીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ઼તે, અલ્લાહો અકબર.

૩, રકઆત × વિત્તરે વાજેબકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, સલાસા રકઆતીન, સલાતા વીતરે, હાજે-હીલ લયલે બાદલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ઼તે, અલ્લાહો અકબર.

+ રમઝાનમેં તરાવીહકે અંદર વિતર જબ ઇમામ કે સાથ પરહે, તો ઉસ વક્ત જહાં "બાદલ ઇશાએ" લીખ્ખા હે, ઉસકે પીછે "ઇક તદય-તો બે હાજલ ઇમામ" સાથ મીલાકે પરહે.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નફલીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

×દુઆએ કુનુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇનંના નસ્ત-ઇ-નોકા, વ નસનગ ફેરોકા, વનુ મેનોબેકા, વ-ન તવક-કલો અ-લયકા, વ-નુસની અલય-કલ ખયેર. વ નસ-કોરોકા વલા નક-ફોરોકા. વ નખ-લઓ વ નતરોકો મઇંયફ જોરોકા અલ્લા હુમ્મા ઇયાકા નાઅબુદો વ લકા નોસલ્લી, વ નસજોદો વ ઇલય-કા નસઆ વ નહ-ફેદો, વ નરજુ રહ-મ-ત-કા, વ નખશા અજા-બકા, ઇન્ના અજા-બકા, બીલ કુફ્ફારે મુલ-હેક.

અત્ત તહિયાત.

અત્ત તહી-યાતો લીલ્લાહે, વસ સ-લ-વાતો, વત તૈયે-બાતો, અસ્સલામો અ-લયકા, ઐયો-હન નબીઓ, વ રહ-મતુલ્લાહે, વ બર-કા-તોહુ, અસ્સલામો અ-લયના, વ અલા ઇબાદીલ્લા-હીસ સાલેહિન.

× યેહ દુઆએ કુનુત ઇશાકી નમાઝમેં, વિતરકી તીસરી રકઆતમેં અલ-હમદો, ઓર દુસરી સુરત પરહકે, રકઆત તોડકે શીર બાંધે, ઓર યેહ દુઆ પરહે. બાદ રૂકુમેં જાવે.

અશ-હદો અલ્લા ઇલાહા ઇલ્લ લલ્લાહો વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. (દુરૂદ) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મદીન, વ અલ્લા આલે મોહમ મદીન, કમા સલ-લયતા અલા ઇબરા-હીમા, વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ, અલ્લા હુમ્મા બારેક અલા મોહમ મદીન. વ અલા આલે મોહમ મદીન, કમા બા-રકતા અલા ઇબરા-હીમા, વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ, (દુઆયે માસુરા) અલ્લા-હુમ મગ-ફેર લી, વલે વાલે-દઇઆ, વલે-મન તવા-લદા, વર હમ હોમા કમા રબ બયાની, સગી-રંવ, વગ ફેરીલ્લા, હુમ્મા, લે જમી-ઇલ મોમે-નીના વલ મોમેનાત, વલ મુસ્લે-મીના વલ મુસ્લેમાત, અલ અહીયાયે મીન-હુમ વલ્લ અમ-વાત, બે-રહ મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

બયાન વુઝુકા.

'વુઝુકી નિયત '—ન-વયતો અન અ-ત-વદ દઆ, લે ઇસ તેબા હતીસ સલાતે, તકર રોબન ઇ-લલ્લાહે તઆલા.

વુઝુકે ફરઝ ચાર હેં. એક મોંહ ધોના, માથેકે બાલોંસે ઠુડડી કે નીચે તક, ઓર દોનોં કાનોં તક, દુસરે-દોનોં હાથ ધોના કોહ

× અત્ત તહીયાત હર નમાઝકે કાયદેમેં ખાહ ફર્ઝ હો, ખાહ સુન્નત, ખાહ નફીલ કે પરહે. અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત્ત તહીયાત પરહે, ઓર સલામ ફેરે. અગર તીન યા ચાર રકઆત હો, તો પેહલે દો રકઆત પરહકે, કાયદેમેં બેઠકે અત્ત તહીયાત પરહે, લેકીન દુરૂદ ઓર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઓર દુસરે કાયદેમેં તમામ પરહે.

નીચોં તક, તીસરે-ચોથાઇ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનોં પાઉં ધોના ટખનો સમેત, ઇન ચાર ચીઝોંસે અગર બાલ બરાબર ભી સુખા રહે, વુઝુ સહીહ નહો.

તરતીબ વુઝુકી—સુન્નત યું હૈ, કે ઉપર લીખ્ખી હુઇ નિયત, ઔર "બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ." પરહકે દોનોં હાથ પહોંચે તક તીન બાર ધોવે, ફીર તીન કુલ્લી કરે. મીસ્વાક સમેત, ઔર તીન બાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે બાયેં હાથસે નાક ઝાડે, ઔર તીનબાર મોંહ ધોવે, ઔર તીનબાર દોનોં હાથ કોહનીયોં સમેત ધોકર, એક બાર સારે સરકા મસાહ કરકે કાનોંકા મસાહ કરે, ઔર તીનબાર ટખનો સમેત દોનોં પાઉં ધોવે, વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુવે કલેમા શહાદતકા પરહે. અશ-હદો અલ્લ લા ઇલાહા ઇલ્લ લલ્લાહો, વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. પરહે. ઔર યેહ દુઆ પરહે— અલ્લા-હુમ મજ અલની મીનત તવ્વા-બીન, વજ અલની મીનલ મુ-ત-નહ હેરીન, સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વ બે-હમદે-કા અસતગ ફેરોકા વા-તુબો ઇલૈક." વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુવે દુનીયાકી બાતેં કરની મકરૂહ હે. ઔર બહોત પાની ડાલના બુરા હે.

નવાકીસ વુઝુકે.

જો નજાસત આદમી કે આગે યા પીછેસે નીકલે, તો વુઝુ ટુટ જાયે, ઔર લહુ ઔર પીપ નીકલ કર બહે, વુઝુ ટુટ જાયે, ઔર જો કાયદા બ-દોબસ્ત નમાઝકેમેં સો-જાયે, ખડા યા રૂકુઅમેં યા

સીજદેમેં યા બયઠા હો, વુઝુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો, ઓર જો નશા પીકર મસ્ત હો, યા બીમારીસે ગશી (બે-હોશ) હો, યા બગાયત ઝઇફ હો, યા બાવલા હો તો, વુઝુ દુટ જાયે. ઓર નમાઝમેં કેહ-કહા (જોરસે-હંસના) કરને-સેભી વુઝુ દુટ જાતા હે.

બયાન તયમ-મુમકા.

તયમ-મુમકી નિયત-" ન-વયતો અન અ-ત-યમ મમા લે રફ્ઉલ હદસ, વલ ઇસતેબા હતીસ સલાતે તકર રોબન ઇ-લલ્લાહે તઆલા"-અગર નમાઝીકો પાની ન મીલે. ઓર એક કોસભર દુર હો, યા બીમારીસે પાની ખલલ કરતા હો, યાં ઇદેનકી નમાઝ જાનેકા ખૌફ હો, તો પાક મીટ્ટી પર તયમ-મુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીઝ નમાઝ તરક ન કરે—તરતીબ તયમ-મુમકી—પેહલે નિયત કરકે દોનોં હાથ ઝમીન પર મારકે મોંહ પર મલે, ઓર અયસી તરેહ મલે, કે જીતના મોંહ હાથ ધોના ફરઝ હે. સબ જગે હાથ પહોંચે, ઓર અગર હાથમેં અંગુઠી હો, તો ઉસેભી હીલાવે, તયમ-મુમ ગુસલ ઓર વુઝુકા એકસા હે, જયસા આદમી વુઝુ, ઓર ગુસલસે પાક હોતા હે. તયમ-મુમ સેભી પાક હોતા હે, બે નીસવાસ નમાઝ ઓર કુરઆન પરહા કરે, જબ તલક પાની ન મીલે, જબ પાની મીલા તયમ-મુમ દુટા. ઓર જીન ચીઝોંસે વુઝુ દુટ જાતા હે, ઉનહીંસે તયમ-મુમ દુટ જાતા હે, અગર બદન યા કપડા નાપાક હો, ઓર પાક કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝે ફરઝ પરહે. પર જો સતરકે મુવાફીક કપડા પાક મીલે, તો સારે કપડે નાપાક ઉતારકે નમાઝ પરહે.

બયાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નજાસત પડે, યા કોઇ હયવાનં ફુલ યા ફુટ જાવે, યા મર જાવે, માનીંદ આદમી આ બકરીકે, તો સબ પાની નીકાલા જાવે. અગર મુમકીન હો તો, ઓર મુમકીન નહો, તો સાહેબે બસારત જીતના પાની બતાવે. ઇતના નીકાલ ડાલે, અગર કબુતર યા મુરગી મરજાવે, તો ચાલીસ ડોલ તક પાની નીકાલે. ઓર અગર ચીડીયા યા ચુહે જયસા મરા હો, તો બીસ ડોલસે તીસ ડોલ તક નીકાલે, ઓર ડોલ દરમ્યાની હો, અગર ડોલસે છોટા બડા હો, તો હીસાબ કરકે બરાબર લે. અગર કુંએસે નજાસત યા હયવાન મરા હુવા નીકલા, તો જીસ વકત કે નજાસત યા હયવાન માઅલુમ હોવે, ઉસ વકતસે હુકમ નજાસતકા કરેંગે. ઓર અગર માઅલુમ નહીં કે કબ ગીરા થા, તો ઉસકો એક દીન રાતસે નાપાક ઠરાવેંગે. ઓર અગર ફુલા ફુટા હે, તો નજાસતકા હુકમ તીન દીન રાતસે કીયા જાયેગા, ઓર આદમી ઓર ઘોડેકા જુટા, ઓર જીસ જાનવરા ગોસ્ત હલાલ હે, ઉસકા જુટા પાક હે, ઓર ચાર પાયે શીકારી જાનવરોંકા જુટા નાપાક હે, ઓર જો જાનવર કે, ઘરોંકે સુરાખોંમેં રહા કરતે હેં, ઓર બીલ્લી છોટી ઓર છોટી ફીરતી મુરગી. ઓર પરીંદે શીકારી જાનવરોંકા જુટા મકરૂહ હે, ઓર ગધે ઓર ખચ્ચરકા જુટા મશકુક હે. અગર પાની ન મીલે, તો મશકુક પાનીસે વુઝુ કરે, ઓર જીસકા જુટા પાક હે, ઉસકા પસીનાભી પાક હે.

બ્યાન નજાસતકા.

અગર બદન યા જગા યા કપડા નજીસ હો—જાવે, અયસી નજાસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અયસી ચીઝસે કે જો બેહતી હો, ઓર ના-પાકીકો દુર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે. અગરચે ઉસકા અસર બાકી રેહ—જાવે, ઓર ઝાઇલ ન-હોવે, તોભી પાક હોતા હે. ઓર જો ચીઝ કે નજીસ હો—જાવે, વોહ નજાસત કે જો દીખાઈ નહીં દે, તો ઉસકો તીન બારકે ધોનેસે ઓર નીચોડનેસે પાક હો—જાવેગી, ઓર જીસકા નીચોડના મુમકીન નહીં હો, તો તીન બારકે ધોને ઓર હરબારકે છોડ દેનેસે, યહાંતક કે કતરા ટપકના મોકુફ હો—જાવે. પાક હો—જાયેગી, અગર બદન યા કપડેપર તર મની લગી હો, તો વોહ ધોનેસે ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો ખુરચનેસે પાક હો—જાતા હે. ઓર મોઝે—પર અગર ધાડી નાપાકી લગી હો, તો ઝમીન પર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી ના—પાકી હો. તો ધોનેસે પાક હો—જાતી હે. ફકત તલવાર ઓર જો ઉસકે મીસલ ચીઝ હો, ઝમીન પર મલનેસે પાક હો—જાતી હે. ઓર જો બીછોના અયસા હો, કે ધોના ઉસકા દુશવાર હો, તો એક દીન રાત ઉસપર પાની બહાનેસે પાક હો—જાતા હે. ઝમીન ઓર જો ચીઝ કે ઉસકે મુત્તસીલ હો, માનીંદ પથ્થર, ઇંટ, ઘાસ, કે જબ ખુશ્ક હો—જાવે, ઓર નજાસતકા અસર જાતા રહે, તો પાક હો—જાતી હે, ઓર વહાં નમાઝ જાયેઝ હે, લેકીન તયમ—મુમ ઉસસે દુરસ્ત નહીં. અગર ચોથાઇસે કમ કપડા ખરીફ નાપાકી, જયસા ઘોડેકા ઓર હલાલ જાનવરોંકા પેશાબ ઓર હરામ ચીડીયોંકી બેટસે નજીસ હો—જાવે

તો મોઆફ હે, ઔર હલાલ તાઔરૌકી બેટ પાક હે, મગર મુરગી ઔર બતખકી બેટ ગલીઝ નાપાક હે. માનીંદ જા—ન્નુરર ઔર પેશાબ ઔર ખુન ઔર શરાબ કે, પસ મોઆફીક હે કદર એક દીરહમ કે, કે વોહ એક મીસકાલ હે કસીફમેં, ઔર હતેલીકે ગડહેકા અરઝ હે રકીકમેં. ઔર અગર પોશાબકે છીંટે સુઇકે બરાબર પડ જાવેં. તો ઉસકા ધોના વાજેબ નહીં. જો પાનીકે નજીસ ચીઝ પર પડ જાવે. વોહ ભી નજીસ હે, યા નજીસ ચીઝ પાનીમેં પડ જાવે. તોપ ભી પાની નજીસ હે, ઔર નજીસકી રાખ નજીસ નહીં. માનીંદ ગધેકે, કે નમક—દાનમેં ગીર પડા. ઔર નમક હો—ગયા, તો પાક હે, ઔર જીસ કપડેકા અસતર નજીસ હો, ઔર સીયા નહો ઉસપર નમાઝ દુરૂસ્ત હે, એક તરફકે હીલાનેસે દુસરી તરફ હીલે યા ન હીલે. ઔર અગર નજીસ કપડેકો પાક કપડેકે સાથ લપેટે ઔર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આ—જાવે, તો નમાઝ ઉસપર દુરૂસ્ત હે. અગર ઝમીન—ખુશ્ક અયસી મીટ્ટીસે કે જીસમેં ગોબર મીલા હુવા હે,.લીપી ગઇ હો, તો ઉસ—પર તર કપડા બીછાકર નમાઝ પરહના દુરૂસ્ત હે, ઔર અગર એક કીનારા કપડેકા જો નજીસ હુવા થા, ભુલ ગયા, ઔર દુસરા કીનારા ધો—લીયા. તો નમાઝ ઉસપર જાયેઝ હે, માનીંદ ગીહુંકે કે રોંધનેમેં ગધેને પેશાબ કીયા, તો ફીર બાઝે ગીહું બાંટે ગયે, યા ઉસમેંસે કુછ ફકીરકો દીયે, તો અબ પાક હો—જાઇંગે.

બયાન ગુસલકા.

એહતે-લામ કે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અગ તસેલા "મીન ગુસલીમ એહ-તેલામે, મીન રગ-અતીલ શાયતાને ઇમતે-સાલલ લે અમ-રીલાહે તઆલા, વ તહા રતલ લીલ બદને, લે ઇસતેઆ-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અગ-તસેલા *"મીન ગુસલીલ જના-અતે," ઇમતે-સાલલ લે અમ-રીલાહે તઆલા, વ તહા-રતલ લીલ બદને લે ઇસ-તેઆ-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદર ફર્ઝ તીન ચીઝેં હેં. કુલી કરના. નાકમેં.

---

* ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખી હે, મગર હયેઝ યા નીફાસ, યા 'જુમાઅ, 'યા 'ઇદ,' યા 'એહરામ કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુઇ તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જના-અતે," લીખ્ખા હે, વહાં અગર હયઝકા ગુસલ હો તો "મીન ગુસલીલ હયઝે," "અગર નીફાસકા હો, તો "મીન ગુસલીલ નીફાસે" ઔર અગર જુમઆકા હો, તો "મીન ગુસલીલ જુમોઅતે" અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે', અગર એહરામ કા હો, તો "મીન ગુસલીલ એહરામે," ઇસતરેહ પરહે, ઔર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ડાલના, ઓર સારે બદન પર એકબાર પાની બહાના. પર સુન્નત યું હે, કે પેહલે દોનોં હાથ ધોયે, ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, ફીર વુઝુ કરે, ફીર બદનપર પાની બહાવે, ગુસલ જીમાઅસે ફર્ઝ હોતા હે દોનોં પર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠા, બદન પર યા કપડેપર મની પાવે, તો ગુસલ ફર્ઝ હે, એહતેલામ યાદ હો, યા ન યાદ હો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઓર બદન પર યા કપડેપર અસર મનીકા ન–પાવે, તો ગુસલ વાજેબ નહીં, અગર ઔરતકે પાસ બયઠા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર બોસા લીયા, ઓર વયસીહી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજી કેહને હેં, ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેબ નહીં હોતા, પર જો હાથ લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે. ઓર લજ્જત હોવે, તો ગુસલ વાજેબ હુવા, ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો સોતા ઉઠા, ઓર નાઇઝે પર તરાવત મજીકી પાઇ, તો ઉસે ચાહીયે, કે એહતીયાત–કે વાસ્તે ગુસલ કરલે. જબ ઔરત હયઝ ઓર નીફાસસે પાક હો, ઉસપર ગુસલ વાજેબ હુવા. કમતર મુદ્દત હયઝકે તીન દીન હેં. ઝીયાદા દસ રોજ હેં, ઇસ મુદતકે અંદર જીસ રંગકા લહુ નીકલે, વોહ હયઝ હે, જબ સુફેદ પાની આયા, હયઝ હો–ચુકા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. જનનેકે પીછે જબ તલક લહુ નીકલે, નમાઝ મૌકુફ કરે. જબ ખુશ્ક હો–જાયે નમાઝ પરહે, હયઝ ઓર નીફાસમેં નમાઝ ન પરહે, ઓર રોઝા ન રખ્ખે. જબ સુખ જાયે નમાઝકી કઝા નહીં, પર રોઝે જીતને ખાવે, ઉતને કઝા કરે. ઔરતસે હયઝ ઓર નીફાસમેં જીમાઅ કરના હરામ હે, ઓર ઇસ્તેહાઝામેં રવા હે. બે વુઝુ વાલેકો કુરઆન પર હાથ લગાના રવા નહીં, પર યાદ

પર પરહના રવા હે, ઓર હા–જતે ગુસલ વાલેકો દોનોં બાતેં રવા નહીં. ઓર મસજીદમેં જાનાભી રવા નહીં, ઓર કાબેકે શરીફ કે ગીર્દ ફીરના–ભી રવા નહીં.

બયાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

ફર્ઝ નમાઝકે તેરા હેં, સાત બાહેર નમાઝસે હેં. ઓર છે અંદર નમાઝકે, બાહેર કે સાત યેહ હેં, અવ્વલ પાકી બદનકી, દુસરી પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી જાગે નમાઝકી, ચોથી સતર ઢાંકના, પાંચવીં વક્ત પર નમાઝ પરહની. છટ્ટી કીબલે કે તરફ ખડા હોના, સાતવીં નિયત નમાઝકી દીલમેં કરની, યાને જીમેં સમઝના કે ફજરકી નમાઝ ફરઝ પરહતા હું, નિયત ઝબાનસે ઝુરૂર નહીં. ચાહે કરે યા ન કરે, અગર આદમી કે બદનમેં ફોડા હો, યા જખમ હો, ઓર હર વક્ત બેહતા હો, યા કીસીકા હર વક્ત પેશાબ ટપકતા હો, યા બાવ સીરતી હો, બંદ નહીં હોતી, યા દસ્ત બંધ નહીં હોતે, યા નકસીર ચલતી હો, બંદ નહીં હોતી અયસા આદમી હર નમાઝકે વક્ત વુઝુ તાઝા કીયા કરે. ઓર બે–ખતર નમાઝ પરહા કરે, નમાઝ તરક નકરે, ઓર ફીર જબ વક્ત નમાઝકા ગયા વુઝુ ટુટા, મરદકો સતર ઢાંકના નાફસે ઝાનુ સમેત ફરઝ હે, ઓર અવરત આઝાદ બીબીકો સારા બદન ઢાંકના ફરઝ હે, સીવા મોંહ ઓર દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉંકે. ઓર બાંદીકો પેટ ઓર પીઠસે ઘુંટનોં સમેત ઢાંકના ફરઝ હે, ઓર બાકી મુસ્તહબ હે. જીતના સતર ફર્ઝ હે, ઉસમેંસે જોનસે અઝુકી ચોથાઇ નમાઝમેં ખુલજાવે, નમાઝ

ફુટ જાવે. જયસે ચોથાઈ સતરકી. યા ચોંથાઇ જકરકી, યા ચોથાઇ સુતડકી, યા ચોથાઇ ઔરત કે સરકી, યા કહીં ઓર ખુલજાવે નમાઝ ફાસીદ હોવે. જીસે કપડા મોયસ્સર ન હોગા, નમાઝ પરહે. તરક ન કરે. કે નમાઝ કે તરકકા બડા અજાબ હે. જીસે પગડી, જામા, કુરતા, મોયસ્સર હો, ઉસે ટોપીસે, તા અકેલી ઇજારસે નમાઝ મકરૂહ હે, સવાબ કમ હો–જાતા હે, પર નમાઝે જાતી નહીં. જો સતરે ફર્ઝ ઢકા હો, અગર નમાઝી જંગલમેં અયસે મકાનપર હો, કે કિબલા માઅલુમ ન હો, જહર યા હો, અંધેરી રાત હો, ઓર કોઇ આદમી નમીલે, કે જીસ્સે પુછે, અયસી જગે સોચ કરે, જીસ તરફ દીલ ઉસકા શહાદત દે, ઉસી તરફ નમાઝ પરહે, બગેર સોચકે નમાઝ દુરૂસ્ત નહીં. ઓર જો કઇ આદમી હોં, હર આદમી અપની સોચ યાને કીયાસ પરહે નમાઝ કરે, વકત નમાઝોંકે મશહુર હો, પર મુસ્તહબ યું હે, કે સુબ્હોકી નમાઝ જરા અવ્વલ વક્તસે ઉપર કરકે પરહે, કીરાઅતસે પરહે, ઓર ઝોહરકી નમાઝ ગરમીયોંમેં જરા ઉપરસે પરહે, ઓર મગરેબકી નમાઝ અબરકે દીન ઉપર કુરકે પરહે. ઓર ઇશાકી નમાઝ બડી રાત ગયે પરહે. ઓર બાકી નમાઝેં અવ્વલ વકત પરહે, તો બેહતર હે, જીસ વકત સુરજ છુપે. નમાઝ પર હની દુરસ્ત નહીં. ન ફરઝ ન નફીલ. ન નમાઝ ન જનાઝેકી. ન સીજદા તીલાવતકા, પર જીસને અસરકી નમાઝ ન પરહી હો, લાચારી કો સુરજ કે છુપનેકે વક્ત પરહ લે. સુબ્હોકી નમાઝ પીછે, સુરજ નીકલનેસે પેહલે, ઓર અસરકી નમાઝકે પીછે, સુરજ છુપનેસે પેહલે, નફીલેં પરહની મકરૂહ હે, પર કઝા નમાઝ પરહની જાયેઝ હે.

છે ફર્ઝ અંદર નમાઝકે યેહ હું, અવ્વલ તકબીરે તહરીમા, યાને "અલ્લાહો અકબર" કેહકે નમાઝ શુરૂ કરની. દુસરે ખડે હોકે નમાઝ પરહની. તીસરે કીરાઅત, યાને નમાઝ પરહનેમેં કુછ કુરઆને શરીફ પરહના, ચોથે રૂકુઅ, પાંચવં, દો સીજદે હર રકઆત મેં કરને. છટ્ટે કાયદે આખીર નમાઝકે અત્ત–તહીઆત કી કદર બયેઠના, ફર્ઝ ઓર વીતર બયેઠકે પરહના, બગેર બીમારી કે સહીહ નહીં. ઓર સુન્નત ઓર નફીલ બયેઠકભી જાયેઝ હે. ફરઝ ખડે હોકે પરહના બહોત સવાબ હે, યેહ તેરા ફર્ઝ નમાઝકે હેં, ઇનમેંસે અગર એકભી તર્ક કરે, નમાઝ ટુટ જાયે, ફેરકે નમાઝ પરહે, ઇમામ આઝમ સાહેબ, કે મજહબમેં, એક આયતે કુરઆન પરહની નમાઝ મેં ફરઝ હે, ઓર એક આયતસે ઝીયાદા પરહના વાજેબ હે, યા સુન્નત, પર ઓર ઇમામોંકે મજહબમેં 'અલહમ્દ' સારી પરહની ફર્ઝ હા, કીરાઅત દો રકઆત ફરઝોંમેં ફરઝ હે, ઓર બાકીમેં સુન્નત, હે, ઓર જો વીતર ઓર સુન્નત, ઓર નફીલ હો, હર રકઆતમેં કીરાઅત ફરઝ હે.

બયાન વાજેબાતે નમાઝ.

વાજેબ નમાઝકે ચવદા હે—અવ્વલ સારી અલ–હમ્દ પરહની. દુસરી અલ–હમ્દકે પીછે સુરત મીલીહુઇ પરહની, તીસરી રૂકુઅ સીજદોંમેં દેર કરના. ચવથી રૂકુઅ કરકે સીધા ખડા હોકે સીજદેકો જાના, પાંચવીં એક સીજદા કરકે બયેઠકે દુસરા સીજદા કરના, છટ્ટી દરમીઆન નમાઝકે અત્ત–તહીયાતકે વાસ્તે બયેઠના, સાતવીં અત્ત–તહીયાત દોનોં કાયદોંમેં પરહની, આઠવીં પુકારકે પરહના, જહાં પુકારકે પરહતે હેં, ઇમામકો ઓર આહીસ્તા પરહના, જહાં આહી-

સ્તા પરહ તે હે. નવ્વીં " અસ્સલામો અલય–કુમ, "આખીર નમાઝકે કેહના, દસવીં દુઆયે કુનુત વીતરમે પરહના, ગ્યારહવીં છે છે તક-બીરેં દોનોં ઇદકી નમાઝમેં પરહના. બારહવીં ચાર રકઆત ફરઝમેં સે દો રકઆતે અવ્વલકે વાસ્તે કીરાઅતકો મુકરર કરના. તેરહવીં જો ફરઝ બારબાર હર રકઆતમેં આતે હેં. ઉસમેં રેઆયત કરના. ચોધવીં હર વાજેબમેં તરતીબ નીગાહ રખની, સબ વાજેબ ચવદા હુવે, ઇનમેંસે અગર કસ્દ કરકે એકભી તરક કરેગા, નમાઝ જાતી નહીં, પર નીયાહત મકરૂહ હોતી હે, ઓર જાનેકે પાસ હો–જાતી હે, વાજેબ હે, કે ફેરકે ઉસ નમાઝકો પરહસે, ઓર જો ઇન વાજેબોં મેંસે એક યા જીયાદા એકસે ભુલકે તરક કીયા. ઓર આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરલીયા, નમાઝ સહીહ હુઇ, ઓર જો સીજદા સહુકા નકીયા, તો વાજેબ હે, કે નમાઝ ફેરકે પરહે, ઓર જો ફેરકે નમાઝ ન પરહી, તો ફરઝ ઉતર ગયા, પર વાજેબકે તરકસે ગુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા યેહ હે, કે જબ આખીરકી અત્ત-તહીયાત પરહ ચુકે, તો સલામ ફેરકે દો સીજદે કરે, ફીર અત્ત–તહીયાત દુરૂદ, દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાઝીમ હે હર મુસલમાન પર, કે અલ-હમ્દ, ઓર કુછ સુરતેં કુરઆનકી ઓર જો ચીઝ કે નમાઝકે અંદર પરહી જાયે; ખુબ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીં તો ગુનેહગાર હોગા, બલકે બાઝી ગલતીયોંસે નમાઝ જાતી રહેગી. અગર અલ-હમ્દસે પેહલે ભુલ કે સુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા. સીજદા સહુકા વાજેબ હો–ગયા, જો અલહમ્દ કે પીછે સુરત પરહના ભુલ ગયા, તો તીસરી યા ચોથીમેં અલહમ્દ કે પીછે સુરત પરહસે. ઓર સીજદયે સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેબ હે, કે દો રકઆત સુબ્હો ઓર

અગરેબ. ઓર ઇશા, ઓર જુમ્મઆ, ઓર ઇદૈન, ઓર તમામ તરાવીહમેં કીરાઅત પુકારકે પરહે, અદા પરહતા હો, યા કઝા, અગર ભુલકે આહીસ્તા પરહે. સીજદયે સહુ ન કરે. ઓર અકેલા આદમી મુખ તાર હે, ચાહે ઉન નામાઝોંકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગર વક્ત પર પરહતા હો, પુકારકે પરહના અચ્છા હે, ઓર જો અકેલા કઝા પરહતા હો, તો આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાયેઝ નહીં, ઓર ઝોહર, ઓર અસરકી નમાઝમેં, ઓર દીનકે નફીલોંમેં સબ આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાયેઝ નહીં, અગર દો રકઆત પરહકે અત્તતહીઆતકે વાસ્તે બયેઠના ભુલ ગયા, જબ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા, બયેઠ જાયે ઓર અત્ત-તહીઆત પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાઝીમ નહીં. ઓર જો સીધા ખડા હો-ગયા, ફીર ન બયઠે, આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરે. ઓર જો બયેઠ જાયેગા તો નમાઝ ટુટ જાયેગી, ઓર જો ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીંકે વાસ્તે ખડા હો-ગયા, ઓર અત્ત-તહીયાત ભુલ ગયા, જબ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા, બયેઠ જાયે. ઓર અત્ત-તહીયાત પરહે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે, નમાઝ દુરસ્ત હુઇ, ઓર જો પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરઝ બાતીલ હુયે, યે નમાઝ નફીલ હુઇ; ચાહીયે અત્ત-તહીયાત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અબ ચાર રકઆત નફીલ હુઇ, ઓર એક રકઆત ઝાયે હુઇ, ઓર જો ચાહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઓર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અબ છેઉં નફીલેં હો-જાયેગી, ઓર ચાર રકઆત-કે પીછે અત્ત-તહીયાત પરહકે ભુલકે પાંચવીંકી તરફ ખડા હો-જાયે, જબ યાદ આ-જાયે બયેઠ જાયે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. ઓર પાંચવીં રકઆત પરહકે છટ્ટી રકઆત ઉસકે સાથ મીલાકર સીજદા

સહુકા કરકે સલામ દેગા. તોભી નમાઝ સહી હોગી, ચાર ફરઝ, દો નફીલ હો–ગયે.

બયાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.

સુન્નતે મવક–કેદા નમાઝમેં બારા હેં–એક રફેઅ યદેન યાને દોનોં હાથ કાનોં તક શુરૂઅકે વક્ત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બાંધકે નમાઝ પરહની, તીસરે 'સુબહા ન-કલ્લા નકલ્લા હુમ્મા-વ બેહમદેકા, વ તબા ર કસમોકા વ તઆલા જદ–દોકા, વ લા ઇલાહા ગયરોકા, પરહની, પેહલી રકઆતમે, ચૌથી 'આઉઝો બીલ્લાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ.' પેહલી રકઆતમેં પરહના, પાંચવી હર રકઆતમેં 'બીસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ' પરહના. છટ્ટી તકબીરાત ઇનતે–કાલાતકે કેહને, યાને ઉઠતે બયેઠતે 'અલ્લાહો અકબર' કેહના, સાતવીં રૂકુઅ મેં, "સુબહાના રબ્બી–યલ અઝીમ" તીન બાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર કેહના, આઠવીં "સમેઅ અલ્લાહો લેમન હમેદા, રબ્બના લકલ હમદો" કેહના, નવ્વીં સીજદેમેં "સુબ–હાના રબ્બી યલ આલા" તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર કેહના, દસવીં અત્ત–તહીયાતકે પીછે દુરૂદ, જો અત્ત–તહીયાતકે સાથ આગે લીખ્ખા હે, ઉસકે પીછે જો દુઆ લીખ્ખી હુઇ હે. વોહ પરહની, જીસે વોહ દુઆ યાદ નહો, તો કુરઆનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરૂદકે પીછે પરહે- બારહવીં સુરયે અલ હમ્દકે આખીર આમીન કેહના–યેહ બારા સુન્નતે મવક–કેદા નમાઝમેં હે. ઉસકે સીવા ઓર બાઝી ચીઝેં કિતાબોંમેં સુન્નત લીખ્ખી હેં, ઓર બાઝેમેં મુસ્તહબ, અગર યેહ સારી સુન્નતેં

નમાઝમેં બજા લાયા, નમાઝ કામીલ હુઇ, ઓર જો ઇનમેસે કોઇ સુન્નત તરક કરે, નમાઝ સહીહ હે, પર મકરૂહ હોતી હે, યાને સવાબ કમ હો-જાતા હે, નમાઝ સુન્નત ઓર નફીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુયે હેં. કે જો ફર્ઝ નમાઝમેં કુછ નુકસાન, યા ખલલ હુવા હો, તો કયામત-કે દીન સુન્નત ઓર નફીલસે પુરી કરદે'. ઓર ઉસ શખ્સકી નજાત હો, ઇસ વાસ્તે હર ઇનસાન-પર લાઝીમ હે. કે ફરઝોંકે અદા કરનેમેં બહોત કોશીશ કરે. સબ કારોબાર છોડકે ફરઝ અદા કરે, અગર નમાઝકા વક્ત તંગ હો, યા બીમારીસે નમાઝ પરહની મુશ-કીલ પડે. યા સફરમેં કાફીલા જાતા હો, તો ફરઝકો અદા કરલે, બાકી નમાઝકી ફુરસત મીલે, તો ઉસેબી પરહે, નહીં તો ખયર, કયું કે કયામત-કે દીન ફરઝોંકે તરકસે બડા અઝાબ હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે કયામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરેંગે. ઝીડ-કેંગે, પર અઝાબ સખ્ત ન કરેંગે, ઓર મુસ્તહબ ઓર નફીલકે તરક કરનેવાલે બડે દરજોંસે મહરૂમ રહેંગે.

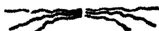

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાઝ પરહની સુન્નતે મવંક-કેદા હે. બલકે બાઝે ઉલમાને વાજેબ કહા હે. મુસલમાન પર લાઝીન હે, કે જમાઅતકા તકૈયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાઝ પરહેગા. સત્તા-ઇસ નમાઝોંકા સવાબ પાવેગા, ઓર ફરઝ નમાઝ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો જુમઆકી મસજીદમેં પરહેગા. પાનસૌ નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અકસામેં પરહેગા; હજાર નમાઝકા સવાબ

મીલેગા, ઓર જો "રસુલ્લ અલ્લ-હીસ સલામ," કી મસજીદમેં પરહેગા, પચાસ હજાર નમાઝકા સવાબ મીલેગા, ઓર જો કાબએ શરીફકી મસજીદમેં પરહેગા. તો લાખ નમાઝકા સવાબ મીલેગા.

બયાન ઈમામતકા.

ઇમામત અયસા આદમી કરે કે, સારી જમાઅતકે લોગોંમેં ઇલ્લ દીનકા ઝીયાદા રખતા હો, ઓર કુરઆને શરીફ ખુબ સહી પરહતા હો, અગર જાહીલ ઇમામ હોગા, અપની ઓર તમામ મુક્તાદીયોંકી નમાઝ ખો-દેગા. ઓર જીસ શખ્સકે મજહબમેં ખલલ હો. નમાઝ ઉસકે પીછે મકરૂહ હે. ઓર નમાઝ ફાસીક કે પીછેભી સહીં પર મકરૂહ હે, ફાસીક વોહ હે, કે ગુનાહે કબીરા જીસને કીયા યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો, લડકે ના-બાલીગ કે પીછે નમાઝ સહીહ નહીં. પર તરાવીહકા બાઝે ઉલમાને જાયેઝ રખ્ખા હે, ઓર બાઝોંને નહીં રખ્ખા. અગર ઇમામ બીમારીસે બયેઠકે નમાઝ પરહતા હો. ઓર મુક્તદી ખડે, યા ઇમામ ઉજરસે તયમ-મુમ કરે, ઓર મુક્તદી વુઝુ કરકે પરહે જાયેઝ હે. ઓર નમાઝ સબકી સહીહ હે, સારી સફ કે પીછે જુદા હોકે, એક આદમીકા ખડા હોના મકરૂહ હે, ઓર બહોત બુરા હે. સુન્નત યું હે, કે જબતક સફ અવ્વલ સારી ભર ન લે, પીછે કોઇ ખડા નહો, ઓર જો સફમેં જગા ન રહે; તો ચાહીયે, કે એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હો-જાયે, ઉસે અકેલા ન છોડે. મુક્તદી સબ કંધેસે કંધા મીલાકર બરાબર ખડે હોં, બીચમેં જગા ન છોડે, ઓર પાઉં આગે પીછે કરકે સફકો બીગા ન કરે, કે બહોત બુરા હે,

*બચાન અજાનકા.

અજાન કેહની ફરઝોંકે વાસ્તે સુન્નત હે. વક્ત પર પરહે યા કઝા, ઓર મુસાફીર જંગલ-મેંભી અજાન કેહકે નમાઝ પરહે, ઓર ચાહ નીરી અકામત કહે, જબ મોઅજ્જીન કહે, "અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર." સુનને-વાલાભી ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે. જબવોહ કહે. અશ-હદો અન લા-ઇલાહા ઇલ્લ લલ્લાહ, અશ-હદો અન લા-ઇલ્લાહા ઇલ-લલ્લાહ, સુનને-વાલાભી ચેહી કહે. જબ વોહ કહે, અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલલ્લાહ, અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ" યેહભી કહે, જબ વોહ કહે, હૈયા અલસ સલાહ, હૈયા અલસ સલાહ." યેહ કહે, "લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બીલ્લાહ" જબ વોહ કહે, હૈયા અલલ ફલ્લાહ, હૈયા અલલ ફલાહ" સુનને વાલાભી વોહી કહે, જબ વોહ કહે, અલ્લાહો અકબર. અલ્લાહો અકબર. લા ઇલ્લાહા ઇલ લલ્લાહ, યેહભી કહે, જો કોઇ બાદ અજાનકે કલમયે શહાદત પરહ-કે યેહ દુઆ પરહે. વોહ દુઆ યેહ કે, "અલ્લા હુમ્મા રબ્બા હાઝે હીદ દાઅ-વતીત તામ-મતે, વસ સલ્લાતીલ કાએ-મતે, આતે મોહમ-મદા

---

* ઉપર જો અજાન લીખ્ખી હુઇ હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વકતોંકી નમાઝકે વાસ્તે અજાન કહે, લેકીન સુબ્હોકી અજાનમેં "હૈયા અલલ ફલાહ" કેહકે ઉસકે પીછે અસ્સલાતો ખયરૂમ મીનન નોમ" દોબાર કેહકે, બાકી અજાન તમામ કરે, ઓર 'અકામતમેં હૈયા અલલ ફલાહ, કે બાદ દોબાર, "કદ કા-મતીસ સલાત" કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતભી અજાનકી તરેહ પરહે, લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્ખા હે, ઇતનાહી ફરક હે.

નીલ વસી-લતા, વલ ફ્દી-લતા, વદ દર જતર રફીઆ, વબ અસહો મકામન મહમુદા, નીલ લજી વાઅત તહુ વર જોકના શફા-અ-ત-હુ યૌમલ કીયામા, ઇન-નકા લા તુખલે-ફુલ મીયાદ, " હક તઆલા ઉસકે ગુનાહ બખશે; ઓર હઝરત ઉસકી શફાઅત કરે. જીસ તોર જવાબ અંઝાનકા હે, ઉસીતોર જવાબ અકામતકા હે, પર જબ મોઅજ્જીન કહે, 'કદ કા-મતીસ સલાત' યે કહે, અકા મ-હલ્લાહો વ અદા-મહા. અઝાનકે પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુબુલકી હે.

બકાન તરતીબમેં નમાઝ પરહનેકે.

અઝાન સુનકે નમાઝકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે આવે, દોડકે નચલે, કે બુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેભી દોડકે ન ચલે, અગર ઇનસાન ચાહે, કે જલ્દ નમાઝ પરહે. અયસે તોરસેકે જીસમેં ફરઝ વાજેબ મુસતહબ અદા હોં, ઓર મકરૂહ-હાતસે ખાલી હો, વોહ નમાઝ યું હે, કે અઝાન કહે, ઓર ઉસકે પીછે અકા-મત યાને તકબીર હો, ઓર " હૈયા અલસ સલાત " કે વક્ત ઇમામ ઉઠે, ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જા કરકે, નિયત કરકે ઓર "કદ કા-મતીસ સલાત" કે વક્ત દોનોં હાથ કાંનોતક ઉઠાકે, "અલ્લાહો અકબર" કહે. ઓર મુકતદી ઇમામ કે પીછે, " અલ્લાહો અકબર " કહે. ઓર ઔરત મુઢોં તલક હાથ ઉઠાવે, ઓર દાયાં હાથ બાંયેકે ઉપર મરદ નાફ્સે નીચે, ઓર અવરત છાતીપર બાંધે. ઇમામ આઝમ સાહેબ કે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં

અર્દભી છાતી પર બાંધે, ઓર "સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વ બે-હમ્દેકા વ તબા-ર કસમોકા, વ તઆલા જદદો-કા, વ લા ઇલાહા ગયરોકા." સબ નમાઝી આહીસ્તા પરહે. ઇમામ હો યા મુક્તદી, યા અકેલા, ફીર ઇમામ અકેલા "આઉઝો બીલ્લાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ, બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ," આહીસ્તા પરહે, મુકતદી ફીર ન પરહે. ઇમામ ઓર મુનફરદ અકેલા 'અલહમ્દ' પરહે. ફીર સારે 'આમીન' આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજહબમેં ઇમામ યા મુકતદી, અગર ઇમામકી અલ-હમ્દ સુને, ફીર ઇમામ ઓર અકેલા સુરત પરહે, ઓર મુકતદી ચુપકે સુના કરે, જબ કીરાઅત પરહ ચુકે તો "અલ્લાહો અકબર" કેહતા હુવા રૂકુઅમેં જાયે, ઓર મુક્તદી ઇમામસે પીછે રૂકુઅ કરે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદા કરકે ધુટને મજબુત પકડે, ઓર દોનોં હાથ સીધે રખ્ખે. જયસે કમાનકા ચીલ્લા, ઓર સર કમર સુરીં હમવાર બરાબર રહે. સર ઉંચા નીચા નહો, ઓર "સુબહાના રબ્બી-યલ અઝીમ" તીન બાર, યા પાંચબાર યા સાતબાર કહે, ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી સર ઉઠાકે ખડે હોં. ઇમામ સર ઉઠાતે વક્ત 'સમેઅ અલ્લાહો લેમન હમેદા' કહે. ઓર મુકતદી "રબ-બના લકલ હમદો" કહે. ઓર અકેલા નમાઝી દોનો કહે. ઓર સાહેબેનકે નજદીક ઇમામ ભી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે. જબ કવમા પુરા કરે. અવ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુક્તદી "અલ્લાહો અકબર" કેહતે હુયે સીજદેમેં જાવે, પેહલે ઝમીન પર ધુટને ફીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે બરાબર કાનોંકે રખ્ખે. ઓર બાઝુકો બગલસે ઓર પેટકો ઝાનુસે, ઓર પીંડલીકો ઓર બાંહોંકો ઝમીનસે મરદ દુર રખ્ખે. ઓર ઔરતેં

ઇન સબ્હો મીલાકે રખ્ખે. ઓર તીનબાર યા પાંચ બાર, યા સાત બાર, "સુબહાના રબ્બી યલ આલા" કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી "અલ્લાહો અકબર" કેહતે હુયે, સીજદેસે સર ઉઠાકે ચયેન તસલ્લીસે બયેઠકે પડહે, અલ્લા હુમ-મગ ફેર લી, વર હમની વહ-દેની વર જોકની, વર ફાબની વજ બોરની." ઓર જો સારે કલમે ન પરહ સકે, તો એક યા દો કલમે પરહે, ગની મત હે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી "અલ્લાહો અકબર" કેહતે હુયે દુસરે સાજદેમેં જાયે, તીનબાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર, "સુબહાના રબ્બી-યલ આલા" કહે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી "અલ્લાહો અકબર" કેહતે હુયે, દુસરી રકઆત કે વાસ્તે ઉઠે, પેહલે માથા, ન.ક, ફીર દોનોં ઘુટને ઉઠાકે ખડે હોકે. જીસતોર પેહલી રકઆત પરહી થી, દુસરી રકઆત પરહે, ફીર "સુબહા નકલ્લા હુમ્મા," ઓર "આઉજો" ન પરહે, જબ દુસરી રકઆત પરહ લેં, દાહના પાઉં ખડા કરકે ઉંગલીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરે, ઓર બાયાં પાઉં બીછાકે ઉસકે ઉપર બયઠે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કિબલેકી તરફ કરકે દોનોં ઝાનુપર રખકે અત્ત-તહીયાત પરહે, અગર નમાઝ દુગાના હે દુરૂદ અત્ત-તહીયાતકે પીછે ઓર દુઆયે માસુરા (જો અત્ત-તહીયાત કે સાથ શામીલ હે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને "અસ સલામો અલય-કુમ વ રહ-મતુલ્લા" કહે.

અકેલા નમાઝી સલામકે વકત જીમેં યું નિયત કરે, કે સલામ દોનોં તરફકે ફરીસ્તોંકો કરતા હું. ઓર ઇમામ યું નિયત કરે, કે સલામ મુકતદીયોંકો ઓર ફરીસ્તોંકો કરતા હું, ઓર મુકતદી યું સમજે, કે સલામ ઇમામકો ઓર ઇધર ઇધર મુકતદીયોંકો, ઓર

ફરીસ્તોંકો કરતા હું, ઓર જો નમાઝ તીન યા ચાર રકઆત હૈ. દો રકઆતકે પીછે અત્ત–તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે તીસરી યા ચૌથી રકઆત નિરી અલ-હમ્દસે પરહકે, આખીરકે અત્ત–તહીયાતકે પીછે દુરૂદ પરહકે સલામ દે, નમાઝી નમાઝમેં સીધા ખડા રહે. ઓર ઓઝા દોનોં પાઉં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાઉંકે બીચ ચાર ઉંગલ ખુલ્લા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ ન કરે, ઓર નઝર સીજદેકી જગા પર રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઓર ઇમામકી મુતાબેઅત હર બાતમેં કરે, યાને રૂકુઅ, યા કવમા, યા સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કયું કે બહોત ગુનાહ હૈ. જો કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા, સર ઉસકા ગધેકા–સા હોગા. ઓર કમવા જલસેકો ખુબ અદા કરે, ઓર નહીં તો બડા ગુનાહ-ગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોરોંમેં લીખ્ખા જાયેગા. ઓર નમાઝીકો લાયેક હૈ, કે નમાઝમેં દીલ ખુદાકી તરફ મુતવજ્જા રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખ્ખે કે, બહોત બુરા હૈ. ઓર જો ખુદા તવરીક દે, તો બાદ સલામ કે, "આ–ય–તુલ કુરસી એકબાર, ઓર 'સુબહાનલ્લાહ' તેંતીસ બાર, 'અલહમ્દો લિલ્લાહ' તેંતીસ બાર, ઓર "અલ્લાહો અકબર" ચોંતીસ બાર. ઓર "લા ઇલાહા ઇલ્લ લલ્લાહો વહ–દહુ લા શરીકા લહુ, લહુલ મુલ્કો વ–લ–હુલ હમદો, યોહ–ઇ, વ યોમીતો, બે–યદે–હીલ ખ–ર, વ–હે વા અલા કુલ્લે શયઇન કદીર," એક બાર પરહે, ઓર દુઆ જનાબે ઇલાહીમેં માંગે, ઓર વઝીફેકી દુઆયેં હદીસ શરીફમેં બહુત હેં, જો ચાહે સો પરહે.

જો કોઇ ઇમામકો રૂકુઅમેં પાવે, તો નિયત કરકે ખડા હોકે "અલ્લાહો અકબર" કેહકે દુસરે બાર 'અલ્લાહો અકબર'

હોતા હુવા રૂકુઅમેં શરીક હો—જાયે, ઓર જો ખડા હોકે એકબાર "અલ્લાહો અકબર" કહા, ઓર રૂકુઅ કીયા, તો નમાઝમેં દાખીલ હુવા. ઓર નમાઝ સહીહ હુઇ. પર બાઝે ઉલમાને જબ તક દોબાર ન કહે. સહી નહીં રખ્ખા હે, ઓર જો નિયત કરકે 'અલ્લાહો અકબર' ઝુકકે રૂકુઅકે નજદીક હોકે કહા, નમાઝ સહી ન હુઇ, સબ ઉલમાકે મજહબમેં, અગર ફરઝ નમાઝ કઝા હો. ઓર દુસરી નમાઝકા વકત આવે; યા વીતર કઝા હો, ઓર ફજર કી નમાઝકા વકત આવે, વાજેબ હે કે, પેહલે કઝા પરહકે પીછે ઉસકે અદા પરહે, ઓર જો દો—ચાર નમાઝેં કઝા હોં; વાજેબ હે, કે તરતીબસે પરહે, યાને પેહલ સુબ્હોકી, ફીર ઝોહરકી, ઇસીતોર આખીર તક. અગર એક નમાઝ કઝા હો. ઓર ઉસકી યાદ પર દુસરે વક્તકી પરહે, અદા નમાઝ સહી ન હુઇ. અગર કઝા નમાઝ યાદ હે, ઓર વકત અદાકા તંગ હે, કે દોનોં નમાઝેં નહીં પરહ સક્તા, ચાહીયે કે અવ્વલ નમાઝ અદા પરહે. પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જો કઝા નમાઝ ભુલ ગયા, ઓર અદા પરહલી તોભી જાયેઝ હે. બાદ ઉસકે કઝા પરહ લે, ઓર જો કીસી શખ્સને છે નમાઝેં કઝા કીં, અબ સાતવીં નમાઝ ઉસકી યાદપર પરહની જાયેઝ હે. જબ ઉન છેયોંકો પરહ ચુકેગા, ફીર સાહેબે તરતીબ હો—જાયેગા, અગર બાદ ઉસકે એક યા દો, યા તીન યા ચાર યા પાંચ નમાઝેં કઝા હોં. પેહલે ઉનકો પરહલે, તબ વકતકી નમાઝ પરહેગા, ઓર જો છે કઝા હુઈ, ફીર તરતીબ સાકેત હુઇ, ફીર જબ ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીબ હો—ગયા. અગર નમાઝી નમાઝકે અંદર કુછ બાત બોલ ઉઠે. જાનકે યા ભુલકે યા કીસીકો સલામ કરે, યા જવાબ સલામકા દે. ઝબાનસે ખાવે

ચા પીવે. યા આવાઝ કરકે રોયે દર્દ મુસીબતસે, યા આહ કરે, યા અખ અખ ખાંસે, યા છીંકને વાલેકો 'યર હમો કુમુલા' કહે, યા કીસીને અપની ખબર નેક યા ખુશીકી બાત કહી, ઓર ઉસને જવાબમેં કહા, 'સુબ્હા નલ્લા' યા 'અલ–હમ્દો લીલ્લાહે." યા નમાઝમેં કુરઆન અયસા ગલત પરહા, જીસ્સે માઅને ઓર હો–ગયે. યા અપને ઇમામકે સિવાયે કીસી ઓરકો ગલતી બતાયા, યા નમાઝમેં કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુક્તદીકે સીવા કીસી ઓરકે બતલાનેસે લુકમા લે–લીયા, યા નજાસત–પર સીજદા કીયા. યા કીબલેકી તરફ્સે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાઝમેં કોઇ ફરઝ બે–ઉજર તરક કીયા. યા કુરઆન દેખકે પરહા, યા નમાઝમેં ઇમામકે આગે ખડા હો–ગયા, નમાઝ ઉસકી ઇન સબ સુરતોંમેં બાતીલ હુઇ, યાને ટુટ ગઇ. ઓર જાતી રહી. ફીર નમાઝ પરહે. ઓર જો નમાઝકે અંદર અમલે કસીર કીયા, નમાઝ ટુટી, અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ દોનોં હાથોંસે હુવા કરતા હે, ઓર નમાઝીને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે કીયા, યા એક હાથસે કીયા. નમાઝ ટુટી, અગર નમાઝમેં મુસકુરાયા, બગેર આવાઝ કે, ન વુઝુ જાયે ન નમાઝ, ઓર જો આવાઝસે હંસા, પર ઉસને સુના ગયરને ન સુના, અયસી હંસીસે નમાઝ જાતી હે, પર વુઝુમેં ખલલ નહીં હોતા. ઓર જો ખીલખીલાકર હંસા, ગયરોંને સુના, વુઝુભી ગયા, ઓર નમાઝભી ગઇ, અગર કસ્દ કરકે વુઝુ તોડે, નમાઝ ફાસીદ હુઇ, અગર તીન બાર એક રૂકુનકે અંદર નમાઝમેં બદન ખુજલાયા, નમાઝ ફાસીદ હુઇ,

સિપા—રયે અમ.

સુ—રે તુ । ફાતેહા.

બિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હમ્દો લિલ્લાહે રબ્બીલ અ.—લ-મીન. અર રહમા નિર રહિમ, માલેકે યવમીદ દીન, ઇયાકા નાઅ—બુદો વઇયાકા નસ્ત ઇન, એહદે નસ સિરાતલ મુસ—ત—કીમ, સિરાતલ લઝીના અન અમતા અલય-હીમ, ગયરીલ મગદુબે અલય—હીમ, વલદ દાલ્લીન. (આમીન)

સુ—ર તુન નાસ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઉ—ઝો બે ર —બ્બીન નાસ, મલકી (નાસે, ઇલાહીન નાસ, મીન શર રીલ વસ્વા—સીલ ખન્નાસ, અલ લઝી યો—વસ્વેસો ફી સુદુરીન નાસે, મીનલ જીન—નતે વન નાસ.

સુ—ર તુલ ફલક.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઉઝો બે રબ્બીલ ફ—લ—કે, મીન શરરે-મા ખ—લ—ક

વમીન શરરે ગાસેકીન ઇજા વ–કુ–બ, વમીન શરરીન નફ્ફા–સાતે ફીલ્ર ઓ–ક–દે, વમીન શરરે હાસેદીન ઇજા હસદ.

સુ–ર તુલ ઈખ્લાસ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ હો–વલ્લાહો અહદ, અલ્લા–હુસ સમદ, લમ યલીદ, વલમ યુ–લદ, વલમ યકુલ લહુ કોફો–વન અહદ.

સુ–ર યે તબ્બત.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

તબ્બ–બત યદા અબી લ–હ–બીંવ. વ તબ્બા મા અગના અનહો માલો–હુ વમા કસબ, સ–યસ્લા નારન જાતા લ–હ–બીંવ. વમરા અતોહ, હમમા લતલ હ–ત–બે, ફી–જી–દેહા હબલુમ મીમ મસદ.

સુ–ર તુન નસર.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇજા જાઆ નસ–રુલ્લાહે વલ ફતહો, વ–રે અય–તન નાસા યદ ખુલુના, ફી દી–નીલ્લાહે અફ્વાજા. ફસબ્બ–એહ, બે–હમદે રબ્બેકા વસ–તગ ફેરહો, ઇન–નહુ કાના તવ્વા–બા.

સુ—રતુલ કાફેરૂન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ યા અઇયો—હલ કાફેરના, લા આબુદો માતા બુદુના વલા અનતુમ આબેદુના માઆબુદ, વલા અના આબેદુમ મા અબદ—તુમ, વલા અન—તુમ આબેદુના માઆબુદ, લકુમ દી—નોકુમ વલે યદીન,

---

સુ-ર તુલ માઉન.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ના આ—તયના કલ કવસર, ફ—સલ્લે લે રબ્બેકા વન—હર, ઇનના શાને—અકા હોવલ અબ—તર.

સુ—ર તુલ માઉન.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અ—ર—અય તલ લજી યે—કજ્જેબો બીદ—દીન, ફ—જાલે—કલ લજી યદો—ઉલ યતીમા, વલા યહુદદો અલા તઆમીલ મીસકીન, ફ વય—લુલ લીલ મુસલી નલ લજી નહુમ, અન સલા—તીહીમ સાહુન, અલ લજી ન-હુમ યોરા—ઉના, વ યમના ઉનલ માઉન.

સુ-ર તુલ કુરેશ.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નાર રહીમ.

લે ઇલાફે કુરય-શીન, ઇલાફે-હીમ રેહ-લતશ શીતાયે વસ-સૈફ ફલ યાબુદુ રબ્બા હાજલ બય-તીલ લજી અત-આ મહુમ મીન જુઈવ, વઆ મ-ન-હુમ મીન ખોફ.

સુ-ર તુલ ફીલ.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રબ્બોકા બે અસહા-બીલ ફીલ, અલમ યજ અલ કય-દહુમ. ફી તદલી લીંવ, વ અર સલા અલયહીમ તય-રન અબાબીલ તરમી-હીમ બે હીજા-રતીમ મીન સીજ્જીલીન ફ-જાઆ લહુમ કાઅસ-ફીમ માકુલ.

સુ-ર તુલ હો-મ-ઝા.

બિલમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

વય-લુલ્લે કુલ્લે હો-મ-ઝતીલ લો-મ-ઝા, નીલ-લજી જ-મ-આ મા-લંવ. વ-અદ દ-દ-હુ, યહ-સબો અનના મા-લહુ અખ-લદા, કલ્લા લયુન બજનના ફીલ હો-ત-મતે, વમા અદરાકા મલ હો ત-મા, નારલ્લા હીલ મુ ક-દ-તુલ લતી તત તલે-ઓ અલલ અફ-એદા ઇન-નહા અલય હીમ મુ સ-દ-તુન, ફી અ-મ-દીમ મોમદ-દદા.

સુ—ર તુલ કાફેરૂન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ અસરે, ઇન—નલ ઇનસાના લફી ખુસરીન, ઇલ લલ ઝજીના આ—મનુ વઆ—મેલુસ સાલેહાતે, વ—ત—વા સવબીલ હકકે. વ—ત—વા સવબીસ સબરે.

સુ—ર તુત તકાસોર.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ—હાકો મુત તકાસોરો, હતતા જુરતો મુલ મકા—બેર, કલ્લા સવફા તા—લ—મુના, સુમમા કલ્લા સવફા તા—લ—મુન. કલ્લા લવ તા—લ—મુના ઇલ—મલ યકીન, લ—ત—રા વુન—નલ જહીમા, સુમ્મા લ—ત—રા વુન નહા અય—નલ યકીન. સુમ્મા લતુસ અલુનના યવમા ઇજીન અનીન નઇમ.

સુ—ર તુલ કારેઆ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ કારે—અતો મલ કારેઆ. વમા અદરાકા મલ કારેઆ, યવમા યકુનુન નાસો કલ ફરાશીલ મબસુસે, વ—ત—કુનુલ જીબાલો

કલ એહ-નીલ મનકુશ, ફઅમ્માં મન સકો-લત મવાઝી-નોહુ, ફહોવા ફી-ઇશતીર રાદીયા, વ અમમા મન ખફ-ફત મવાઝી-નોહુ, ફઉમ મોહુ હાવીયા, વમા અદરાકા માહીયા, નારૂન હામીયા,

---

સુ-૨ તુલ આદીયા.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ આદે-યાતે દબ-હન, ફલ મુરીયાતે કદ-હન, ફલ મુગીરાતે સુબહા, ફઆ-સરના બીહી નક-અન. ફ-વ-સતના બીહી જમઆ, ઇન-લ ઇનસાના લે રબ્બીહી લ-ક-નુદ, વ ઇન-નહુ અલા જાલેકા લ-શહીદ, વઇન-નહુ લે હુબ્બીલ ખયરે લ-શદીદ, અ-ફ-લા યાઅ-લમો ઇજા બોઅ-સેરા મારીલ કુબુરે, વ-હુસ-સેલા મારીસ સુદુર. ઇનના રબ-બહુમ બીહીમ યવમા ઇજીલ લ-ખબીર.

સુ-૨ તુઝ ઝીલઝાલ.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇજા ઝુલઝે લતીલ અરદો ઝીલ ઝા-લહા, વ અખ-૨ જતીલ, અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા-લહા, યવમા ઇજીન તોહદ-દેસો અખબા-રહા. બેઅન્ના રબ-બકા અવહા-લહા. યવમા ઇજી યસ-દુરૂન નાસો અશતા-તલ, લે યો-રવ આમા-લહુમ, ફમંય યાઅ-મલ મિસકાલા જર રતીન ખય-રંય યરા, વ-મંય યાઅ-મલ મિસકાલા જર રતીન શર રંય યરા.

સુ-ર તુલ બૈયેના.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લમ-યકો નીલ લજીના ક-ફ્-રૂ, મીન અહલીલ કિતાબે વલ મુશરેકીના મુન ફકકીના હતતા તાતીયા હુમલ બૈયેના, રસુલુમ મી-નલ્લાહે યતલુ સોહોફ્મ મુતહ હ-ર તન; ફીહા કોતોબુન કૈયેમા. વમા તફ્રર રકલ લજીના ઉતુલ કિતાબા ઇલ્લા મિન બાઅદે માજા અત હુમુલ બૈયેના, વમા ઉમેરૂ ઇલ્લા લે-યા બુદુલ્લાહા મુખલે-સીના લહુદ દીના, હો-ન-ફાઆ, વ યોકી-મુસ સલાતા વ-યુ-તુઝ ઝકાતા વ જાલેકા દીનુલ કૈયેમા, ઇન-નલ લજીના ક-ફ્-રૂ, મીન અહલીલ કિતાબે વલ મુશરેકીના ફી-નારે જહન-નમા ખાલેદીના ફીહા, ઓલા એકા હુમ શરરૂલ બરીયા, ઇન-નલ લજીના આ-મનુ વઆ-મેલુસ સાલેહાતે, ઓલા-એકા હુમ ખયરૂલ બરીયા, જઝા એહુમ ઇનદા રબ બીહિમ જનનાતો અદનીન તજરી, મીન તહતે હલ અન-હારો ખાલેદીના ફીહા અ-બ-દા, રદી યલ્લાહો અનહુમ વ રદુ અનહો, જાલેકા લેમન ખશીયા રબ્બા.

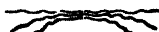
સુ-ર તુલ કદર.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇનના અન ઝલના-હો ફી લય-તીલ કદરે, વમા અદરાકા મા લય-લતુલ કદરે, લય-લતુલ કદરે, ખય-રૂમ તીન અલફે શહર, ત-

નઝ ઝલુલ મલા–યે–ક–તો વર રૂહો ફીહા બે-ઇજને રબ–બીહીમ મીન કુલ્લે અમરીન, સલામુન. હીયા હતતા મત–લઇલ ફજરે.

બયાન ફરકમેં મર્દ ઔર અવરતકી નમાઝમેં.

ઔરત તકબીરે તહરીમામેં મુંઢાં તક હાથ ઉઠાયે, ઔર મર્દ કાનોં તક, ઔરતેં સીનેપર હાથ બાંધે. ઔર મર્દ નીચે નાફકે બાંધે. ઔરતેં સીજદેમેં હાથ ઝમીનસે ઔર રાન પેટસે મીલી રખ્ખે. ઔર મરદ અલાહેદા, ઔરતેં અત્ત–તહીયાત પરહનેકે લીયે દોનોં પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બયઠે. ઔર મરદ બાયેં પાઉં પર ઇસ તરેહ બયઠે, કે ઉંગલીયોંકા મોંહ દાહની જાનીબ રહે, ઔરતેં બ આવાઝે બુલંદ એક હરફભી ન પરહે, ઔર તકબીરે તશરીક–ભી ઔરતેં આહીસ્તા કહે. ઔર મરદ જહરીમેં જહર કરે, નમાઝ જુમઆકી ઔરતોં–પર ફરઝ નહીં, મરદોંપર ફરઝ હે. નમાઝે ઇદૈન ઔરતોં–પર વાજેબ નહીં, મરદોંપર વાજેબ હે, જમાઅતસે નમાઝ પરહની ઔરતોં–પર સુન્નતે મવકકેદા નહીં, મરદોંપર સુન્નતે મવકકેદા હે. ઔરતેં સીરફ ઔરતોંકી ઇમામત કર સકતી હેં, ઔર મરદ દોનોંકી, અવરત ઇમામ હો, તો સફકે દરમીયાનમેં ખડી રહે. અવરતકા સફે આખીરમેં ઝીયાદા સવાબ હે, ઔર મરદોંકા સફે અવ્વલમેં ઝીયાદા સવાબ મીલતા હે.

બયાન મકરૂહાતે નમાઝકા.

મકરૂહાત નમાઝકે બહોત હેં, બાઝે ઝુરૂરી બયાન હોતે હેં. અગર વાજેબ નમાઝકા તરક કીયા, મકરૂહે તહરીમી હુઇ, યાને બહોત મકરૂહ હુઇ, વાજેબ હે, કે અયસી નમાઝ ફેરકે પરહે. ઓર જો સુન્નતે મવકકેદા તરક કી, તોભી ફેરકર પરહે. ઓર જો મુસ્તહબ તરક કીયા, નમાઝ સહીહ હે, પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાઝમેં હરકતે અબસ યાને બે ફાયેદા કરની મકરૂહ હે, અગર થોડી હે, ઓર જો બહોત હે, નમાઝ ફાસીદ હોતી હે. નમાઝમેં માથેકી મીટટી પુછની મકરૂહ હે. ઓર કપડેકો મીટ્ટીસે બચાને કે વાસ્તે ઉઠાના મકરૂહ હે, ઓર કપડેકો કાંધેપર ડાલ કે દોનોં તરફસે લટકાના, યા કુરતા, યા જામા ફેરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરૂહ હે, સર નંગે નમાઝ પરહના મકરૂહ હે. સરપર બાલોકા જુડા બાંધકે નમાઝ મકરૂહ હે, બલકે સવાબ યું હે. કે બાલોંકો નમાઝકે વક્ત ખોલદે, તો વોહભી સીજદા કરે, માથે કે આગસે કંકર મીટ્ટી દુર કરની મકરૂહ હે, જો સીજદા હો-સકે, અગર જો ન હો-સકે, એકબાર યા દો-બાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે, ઉંગલીયાં નમાઝમેં ચટકાની મકરૂહ હેં, નમાઝમેં ઉધર ઇધર દેખના યા આસમાનકી તરફ દેખના, યા કીબલા દાહને તરફ બાંયે તરફ, ઓર જીમાઇ લેના, અંગડાઇ તોડની, ઝમીનપર સીજદા કરતેમેં બાંહેં ડાલની, યા પેટસે રાન મીલાની મકરૂહ હે, ઓર મરદકો લાલ, જર્દ કપડોંસે, યા રેશમી કપડોંસે, યા ઘેરા પઘડી સરપર બાંધકે નમાઝ મકરૂહ હે. ઓર જીન કપડોંમેં આદમી યા જાનવરોંકી મુરત હો.

નમાઝ પરહની મકરૂહ હે. ઓર નમાઝીકે આગે ચલા જાના બહોત બડા ગુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાઝીકો લાયેક હે, કે જીસ જગે રસ્તા ચલતા હો નમાઝ ન પરહે. બલકે એક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાઝમેં ખાંસના ખુબ નહીં. જબ તલક જોર ન કરે, લાચારીકો મોઆફ હે. જીસ વક્ત ભુક ગાલીબ હો, ઓર ખાન ભી તૈયાર હો. ઓર વક્ત બડા હો, યા ઇનસાનકો મકાને એહતીવજે જા-ઝુરૂર યા પેશાબકી હો, નમાઝ મકરૂહ હો, અવ્વલ ખાતીર જમા કરકે નમાઝ પરહે. જો નમાઝ મકરૂહ હે, ફેરકે પરહના ખુબ હે, તો કયામત કે અઝાબસે છુટે, ઓર જો નમાઝ ન પરહા, ફરઝ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.

બયાન બીમારકી નમાઝમેં.

અગર ઇનસાન બીમાર હો, અયસા કે ખડા ન હો-સકે, બયેઠ-કર નમાઝ પરહે. ઓર રૂકુબ સીજદા કરે, ઓર જો રૂકુબ સીજદાભી ન હો-સકે, તો દોનોં કે વાસ્તે ઇશારા કરે, પર રૂકુબ કે વાસ્તે થોડા ઝુકાવે, સીજદે કે વાસ્તે બહોત ઝુકાવે, ઓર જો બયેઠનેકી તાકત નહો. લેટકે નમાઝ ઇશારેસે પરહે, ચીત લેટે, ઓર પાઉં કીબલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ગોરમેં લીટાતે હે. ઉસી તોરસે લેટકર કીબલેકી તરફ મોં કરકે, ઓર જો અયસા બીમાર હો કે ઇશારતકે વાસ્તેભી સર રહા નહીં સકના, નમાઝ મવકુફ રખ્ખે, જબતક હક-તઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત દે. જબ તાકત સર ઉઠાનેકી આવે, નમાઝ શરૂ કરે, ઓર બાઝે ઉલમાને કહા હે, જીસે તાકત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નિયત કરકે દીલસે નમાઝ પરહે. ઓર પલકોંસે ઇશારા રૂકુબ સીજદોંકા કરે, ગરઝ નમાઝ ન છોડે,

કે છોડના નમાઝકા બહોત બદ ચીઝ હે, કયામતકે દીન બે-નમાઝી કો સખ્ત અઝાબ હોગા.

બયાન મુસાફીરકી નમાઝમેં.

અગર ઇનસાન તીન મનઝીલ યા ઝીયાદા સફરકા ઇરાદા કરકે અપને ઘરસે બાહેર નીકલે. ઓર ઇમારત શહેર-કીસે બાહેર હો, અબ યે શખ્સ મુસાફીર હુવા, ચાહીયેકે ચાર રકઆત ફરઝ કો દો રકઆત પરહે, યાને ઝોહર, અસર, ઓર ઇશાકી નમાઝ દો રકઆત પરહે, ઓર ફજર ઓર મગરેબકી નમાઝ પુરી પરહે, કમ ન કરે, ઓર જો મુસાફીર ઇમામ હો, ઓર મુકીમ મુક્તદી હો. મુસાફીર અપની દો રકઆત પરહકે સલામ ફેરે, ઓર મુકીમ મુક્તદી ખડા હોકે, દો રકઆત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અગર મુસાફીર અપને ઘર આયા, અબ સફર તમામ હુવા, ચારોં રકઆત આકે ઘરમેં પરહે, ઓર જો રાહમેં મુસાફીરને કીસી શેહર મેં, યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન, યા પંધરા દીનસે ઝીયાદા, રેહનેકા ઇરાદા કીયા, તોભી ચાર રકઆત પરહા કરે, જબ ઉસ મકાનસે સફર કરેગા, ફીર દુગાના પરહેગા. મુસાફીર સુન્નતોંકો કમ ન કરે, પર જો રાહમેં ચલા જાતા હો. ઓર સુન્નત પરહનેકી ફુરસત ન પાવે, તો સુન્નત મવકુફ કરે, ઓર ફરઝ પરહ-લે.

બયાન નમાઝે જુમઆકા.

---

૨. રકઆત તહ-યતલ વુઝુ, ૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત.

૨. રકઆત ફર્ઝ, ૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨, રક-આત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત્ત બાદલ જુમઆ નફીલ,-ઇસ તોર ૧૬, રકઆત જુમઆકી હે.

૨. રકઆત તહય-તલ વુઝુકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતલ તહ-યતલ વુઝુએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ, કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર,

૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન કબલલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

૨. દો રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવય-તો અન ઉસકેતા ફરદુઝ ઝોહરે, અન ઉન-મતી બે અદાએ રકઆ-તયને સલાતલ જુમોઅતે, ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તીન સલા-તલ બાદલ જુમો-અને સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા મુ-ત-વજ-જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ્ને અલ્લાહો અકબર.

૨. રકઆત નફીલ બાદલ જુમઆકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને નફ્-લીલ બાદલ જુમોઅને મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફ્તે અલ્લાહો અકબર.

નમાઝ જુમઆકી ફરઝ હે, દો રકઆતસે શેહરમેં, અકેલે સહીહ નહીં, ગાઉંમેંભી સહીહ નહીં. જુમઆકે ફરઝ પરહનેસે ઝોહરકી નમાઝ સરસે ઉતર જાતી હે. જુમઆકે દીન દો પહેરકે બાદ વક્ત અઝાનકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયારી નમાઝકી કરે, ઓર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જબ ઇમામ ખુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સબ મુ-ત-વજ્જા હો, કે ખુતબા સુને, અવ્વલસે આખીર તક, ખુનકેકે વક્ત બાતેં ન કરે, ઓર નમાઝ સુન્નત, નફીલ ન પરહે, ચુપ બયઠે રહે. જબ નમાઝ હો-લે, ખરીદો ફરોખ્ત મુબાહ હુએ. જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝોહરકી નમાઝ જમાઅતસે મકરૂહ હે,

તરતીબ જુમઆકી નમાઝ પરહનેકી. પેહલે વુઝુ કરકે દો રકઆત તહ-યતલ વુઝુ પરહે, બાદ મોઅજ્જીન જબ સલાત કહે, ઉસવક્ત ચાર રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે બાદ મોઅજ્જીન અઝાન કહે, ઓર ખતીબ ખુતબા પરહે. જબ ખતીબ ખુતબા પરહ ચુકે, તબ બાદ જમાઅતસે દો રકઆત ફરઝ પરહે, બાદ ચાર રકઆત સુન્નત બાદલ જુમઆ, ફીર દો રકઆત સુન્નત. ઓર દો રકઆત નફીલ પરહે, નમાઝ તમામ હુઇ.

બયાન નમાઝે ઇદૈનકા.

ઇદુલ ફિતરકી નમાઝકી નિયત—નવય—તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા. રકઆ—તયને માઆ સીતતા તકબીરા—તીન સલાતા ઇદીલ ફીતરે, ઇક ત—દયતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ—ત—વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાબ—બતીશ શરી—ફતે, અલ્લાહો અકબર.

નિયત નમાઝે ઇદુદ દોહાકી.

નવય—તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ—તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ અદહા. ઇક ત—યદતો બે—હાજલ ઇમામ, મુ—ત-વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબ—બતીશ શરી—ફતે અલ્લાહો અકબર.

ઇદુલ ફીતરકે દીન સુન્નત યું હે, કે પેહલે કુછ ખાવે, ઓર મીસવાક કરે, ઓર ગુસલ કરકે અચ્છે કપડે પેહને, ઓર ખુશબુ અગર મોયસ્સર હો લગાવે, ઓર સદકા ફીતરકા ફકીરોંકો દેકે ઇદગાહકો નમાઝકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા તકબીર કેહતા હુવા ચલા જાવે, ઓર જબ ઇદગાહમેં પહોંચે, તો તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યું હે, "અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ" વક્ત નમાઝે ઇદૈનકા ઇશરાકકે વક્તાસે દો પહેરતક હે, ઇદૈનકી નમાઝ યું પરહે—પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તહરીમા કે બાદ હાથ બાંધકે, 'સુબહાનકલ્લા હુમ્મા' પુરી પરહે. જબ પરહ ચુકે, દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાકે 'અલ્લાહો અકબર' કહે. ઓર હાથ છોડે. ફીર હાથ ઉઠાકે 'અલ્લાહો અકબર' કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર

કીરાઅત પરહે, ઔર રૂકુઅ સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઔર દુસરી રકઆતમેં જબ કીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસી તઔર તીન બાર 'અલ્લાહો અકબર' કેહકે ફીર હાથ તીસરી બાર ન બાંધે, બલકે ચૌથી બાર 'અલ્લાહો અકબર' કેહકે રૂકુઅ કરે, ઔર દુસરી રકઆત-ભી પુરી કરકે, અત્ત-તહીયાત પરહકે નમાઝ તમામ કરે. ઇદુદ-દોહાકે દીનભી યુંહી કરે, જયસે ઇદુલ ફીતરમેં હે, પર નમાઝસે પેહલે ન ખાયે, બલકે બાદ નમાઝે ઇદકે અપની કુરબાની-મેંસે ખાવે, ઔર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઔર દોનોં ઇદોંમેં બેહતર યું હે, કે એક રાહસે જાવે, ઔર દુસરી રાહસે આવે. નવવીં તારીખ ઝીલહજ-કીસે તેરહવીં તારીખ અસરકી નમાઝ તલક, એક બાર પીછે હર નમાઝ ફરઝકે તકબીર પુકારકે કહે, વોહ યે હે. "અલ્લાહો અકબર અલ્લાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ્લ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ."

બયાન નમાઝે *તરાવીહકા.

નિયત તરાવીહકી નમાઝકી—નવય-તો અન "ઓસલ્લીઆ

નરાવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે, તો ઉપર જો નિયત લીખ્ખી હુઇ હે વોહી પરહે. ઔર અગર અકેલા નમાઝ પરહે, તો વોહ **નીશાનીકે બીચકી ઇબારત છોડ દે, ઔર ઇમામકે સાથ પરહતા હો, તો ઇસકો ન છોડે,

લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને સુન્નત તરાવીહ, *ઇક-તદયતો બે-હાજલ ઇમામ × મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાઅ-બતીશ શરીફ-ફ્તે અલ્લાહો અકબર.

જીસ રોજ રમઝાનકા ચાંદ દેખે. ઉસ રાતકો તરાવીહ શુરૂ કરે. ઓર શવ્વાલ મહીનેકા ચાંદ દેખકર મૌકુફ કરે, તરાવીહકી બીસ રકઆતેં હેં, ઓર ઉસકે પરહનેકી તરતીબ ઇસ તઓર હે-યાને પેહલે ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઓર દો રકઆત નફીલ પરહે, બાદ દો રકઆત સુન્નત, ઓર દો નફીલ પરહે, ઇસ તઓર ઇશાકી બારા રકઆત પરહ કે, તરાવીહકે વાસ્તે સબ મીલકે સલાત કહે, વોહ યેહ હે.

" અસ સલાતો સુન્નત તરાવીહ; વ રહ-મતુલ્લાહે લા ઇલ્લાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ." યે સલાત કહે, બાદ નિયત નમાઝકી કરકે દો રકઆત પરહે, જબ દો રકઆત પરહ ચુકે, તબ યેહ પરહે. "ફ્દલુમ મીનલ્લાહે વ નેઅ મતુંવ. વ મગફે-રતુન વ રહમા, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ," ફીર દુસરી દો રકઆત પરહે. બાદ યેહ દુઆ પરહે. "સુબહાના જીલ મુલ્કે વલ મલકુત, સુબહાના જીલ ઇજ્જતે, વલ અઝ-મતે, વલ હય-બતે વલ કુદરતે વલ બહાએ, વલ કીબ્રીયાએ વલ જબરત, સુબહા-નલ મલેકીલ કુદ્દુસ; સુબહા-નલ મલેકીલ હેઇલ લજી, લા યનામો વલા યમુતો વલા યફુતો સુબ્બુ-હુન કુદ્દુ-સુન, રબ્બોના વ રબ્બુલ મલાયે-ક-તે વર રૂહ." ઇસકે બાદ કોઇ દુઆ, જો આગે ઇસ રીસાલેમેં લીખ્ખી હુઇ હે, ઉનમેંસે યા દુસરી કોઇ દુઆ પરહે, ઓર દુઆકે બાદ, "નબીઓના મોહંમદ, નીલ બદરો સલ્લુ અલય-હે

સલ લલ્લાહો અ-લયહે વ સલ્લમ. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ." પરહે.

ઉપર જો બ્યાન લીખ્ખા હે, ઇસ તરેહ તમામ તરાવીહમેં, અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ "ફ઼દ્દલુમ મીનલ્લાહે," તકબીર પુરી પરહે. ઓર જબ ચાર રકઆત હોવે તબ. સુબહાના જીલ મુલ્ક" પુરી પરહે, ઓર દુઆ પરહે; ઓર જબ ચાર રકઆત હોવે, ઓર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ, "નબીઓના મોહમંદ" લીખ્ખા હે, વોહ પુરી પરહે, ઓર જબ આઠ રકઆત હોવે, ઓર "સુબહાના જીલ મુલ્કે" પરહકે દુઆ પરહે. બાદ "ખલી-ફ઼તે રસુલીલ્લાહે બીસ સીદકે વત તહકીક, કાતેલલ કુફ઼-રતે વઝ ઝીનદીક; અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામીલ મુત-તકીના. સૈયદેના. અબી-બકરે નીસ સીદદીક, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ' પરહે, ઓર જબ બારા રકઆત હોવે. તબ "રઇ-સુલ અસહાબે મુનવ-વેરલ મસ્જીદે વલ મીમબરે વલ મેહરાબ. અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામુલ આદેલીના, સૈયદેના ઉ-મ-રબ નીલ ખત-તાબ. રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ" પરહે. ઓર જબ સોલા રકઆત હોવ, તબ "જામેઉલ કુરઆને ક-મસલીત તરતીબે. શી લવહીર રહ માન. ઇમામુલ મુ-ત વરરે ઇના. અમીરીલ મોમીનીના સૈયેદેના ઉસમા -નબને અફ઼્ફ઼ાન, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ," પરહે, ઓર જબ બીસ રકઆત હો-ચુકે, તબ "અ-સ-દુલ્લા હીલ ગાલેબ. મઝ-હરલ અજાએબે, વલ ગરાએબ, ઇમામુલ અશ-જઇ-ના. અમીરીલ મોમીનીના સૈયદેના અલીયો ઇબને અબી તાલેબ, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો,

સા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો "અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ," પરહે.–ઇસકે બાદ વિતરકી તીન રકઆત ઇમામકે સાથ પરહે, ઔર દો રકઆત નફીલ ઇશાકી ઉરહે, બાદ કોઇ દુઆ પરહે.

બયાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે. હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે વશ શમ્સ એકબાર, ઔર કદર એકબાર, ઔર સુરયે ઇજા ઝુલઝે લતીલ અરદો, એકબાર, ઔર તીન કુલ એક એકબાર પરહે, બાદ સલામકે સીજદેમેં, કુલયા ઐયોહલ કાફેરુન, સાતબર પરહે, તમામ ગુનાહ બખશે. જાયેં.

બયાન તહજ્જુદકી નમાઝકા.

બારા રકઆત નમાઝ તહજ્જુદકી હે, ઔર ઇસકે પરહનેકી બહોત તરતીબેં હે, લેકીન સહેલતર તરતીબ યેહ હે, કે હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, કો પેહલી રકઆતમે બારા મરતબે. દુસરીમેં ગ્યારા મરતબે, ઔર તીસરીમેં દસબાર, ઇસ તરેહ હર રકઆતમેં એક એક બાર કમતી પરહે, તો આખીર કી રકઆતમેં એકબાર કુલહો વલ્લાહ, પરહની હોગી, યે નમાઝ બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે, ઔર જીસકો પરહની મંઝુર હો, તો ઇશામેં વીતર ન પરહે, જબ તહજ–જુદકી નમાઝ પરહલે, તબ બાદ વીતર પરહે.

બયાન કુશુફ વ ખુશુફ ઓર ઈસતીસ કાકી નમાઝકા.

જબ સુરજમેં ગહન લગે, તો ઉસ વકત ઇમામે જુમઆ કો ચાહીયે, કે દો રકઆત નમાઝ લાગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ નમાઝકે લીયે અજાન, ઓર અકામત નહીં હે. બલકે ફકત "અસ સલાતો જામેઆ" કે લફ્ઝસે નીદા કરદે, તાકે લોગ જમા હો—જાયેં, ઓર બાદ નમાઝકે બયઠા દુઆ કરતા રહે, ઓર લોગ આમીન કેહતે રહેં. ઇસ હદ તક કે આફતાબ સાફ વ—રોશન હો—જાયે.

ચાંદ ગહનકે વકત, ઓર આંધી ચલનેકે વકત, રાતકો હો યા દીનકો, ઓર બ—વકતે સખ્ત તારીકી—કે દીનકો. ઓર તેજ રોશની હો—જાનેકે રાતકો, ઓર બીમારીયોંકી કસરતકે વકત, ઓર દુશ્મનોંસે ઘબરાહટ ઓર ખૌફકે વકત, દો રકઆત નમાઝ અપને ઘરમેં તનહા પરહે, ઓર દુઆ કરતા રહે.

જબ ગુનાહોંકી શામતસે ખુશ્ક સાલી હો, ઓર પાની ન બરસે, તો ઇમામકો ચાહીયે, કે ફકત મુસલમાનોંકો લેકે જંગલમેં જાયે, ઓર બતોર ઇદકે નમાઝ પરહે, બાદ ઉસકે સબ લોગ દુઆ, વ ઇસતીગફાર કરતે રહેં, યે અમલ તીન રોજ કરના ચાહીયે.

બયાન શહીદકા.

જો શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર બાલેગ હોવે, ઓર મારા

જાવે ઝુલ્મકી રાહસે; ઓર ઉસ્ મારનેકે બદલેમેં માલ વાજેબ ન-હોવે, ઓર ન કુછ ઝીંદગીકા ફાયેદા લેવે, યા લડાઇકે મયદાનમેં ઝખમી મુરદા પાયા જાવે. તો વોહ શહીદ હે. પસ જો કપડા મુરદેકે વાસ્તે મુકર્રર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે, ઉતાર લેવે, ઓર અગર કફન-મેંસે કોઇ ચીઝ કમ હો, તો ઝીયાદા કરેં, ઓર અગર ઝીયાદા હો તો, કમ કરેં, ઓર ઉસકો ગુસલ ન દેવેં, ઓર નમાઝે જનાઝા પરહેં, ઓર ખુન ભરા હુવા દફન કીયા જાવે, ઓર જો શખ્સ કે શેહરમેં મારા હુવા પાયા જાવે, ઓર ઉસકા કાતીલ ન માઅલુમ હોવે, ઓર જો શખ્સ ઝખમી હુવા, ઓર ઝીંદગીકા કુછ ફાયેદા લીયા, જયસા કે સોયા, યા ખાયા, યા પીયા, યા ઇલાજ કીયા, યા ઉસકો ખેમેમેં જગા દીયા, લડાઇકે મયદાનસે ઝીંદા બાહેર નીકલા, યા એક નમાઝકે વક્ત તક હોશ રહા, યા કુછ વસીયત કી, ઇન સબ સુરતોંમેં જો શખ્સ મરા હો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે. ઓર ઉસપર નમાઝ ભી પરહના ચાહીયે, ઓર અગર બગી હોનેકે સબબસે, યા રાહ-ઝનીકે સબબસે કત્લ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવેં. લેકીન ઉસપર નમાઝ ન પરહેં.

બયાન જનાઝેકી નમાઝકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઓર કફન ગોર કરના. ઓર નમાઝ જનાઝેકી પરહની ફરઝે કીફાયા હે, જો બાઝે મુસલમાનભી યેહ કામ કર લેંગે, સબકે સરસે ઉતર જાયેગા, ઓર જો

કીસીને ન—કીયા, જીસ જીસકો મુરદેકા એહવાલ માઅલુમ હોગા. સબ ગુનાહગાર હોંગે, ઓર મુસલમાન પર લાઝીમ હે. કે અપની મૌત યાદ રખ્ખે, હદીસે શરીફમેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઇ અપની મૌતકો દીનમેં બીસ મરતબે યાદ કરેગા. દરજા શહાદત કા પાયેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ પર આતા હો, યા નમાઝ, રોઝા, યા કફ્ફારા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, ઇન સબ ચીઝોંકોં લીખકર, અપને પાસ રખ્ખે. અગર અચાનક મૌત આવે, તો ઉસકે પીછે વારીસ ઉસકે અદા કરેં. જબ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહેં, ઓર સુરયે યાસીન, જબ મરજાવે તો જલદીસે ગુસલ કફન કરકે નમાઝ જનાઝેકી પરહકે દફન કરેં. ઓર સબર કરે, રોના ચીલ્લાના, ઓર હાયે હાયે કરના. ઓર બાલ નોચના, ઓર છાતી પીટના હરામ હે. બલકે હઝરતને અયસે લોગોંપર લાઅનત કી હે, લેકીન ફકત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહિસ્તા રોના મુજાએકા નહીં. અગર બગેર નમાઝ પરહે મુરદેકો દફન કીયા, તો તીન દીનકે અંદર નમાઝ ઉસકી ગોર પર પરહે. નમાઝ જનાઝેકી યું હે—પૈહલે નિયત કરે. વોહ નિયત યેહ હે, "નવય—તો અન ઓવદ—દીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા તકબી—રાતીન સલાતીલ જના—ઝતે, ફરદુલ કીફા—યતે, વસ સુનાઓ લીલ્લાહે તઆલા, વસ સલાતો અલન નબીએ, વદ દોઆઓ લીલ મૈયતે, ઇક ત—દયતો બે હાઝલ ઇમામ. મુ—ત—વજ જેહન ઇલા જેહ—તીલ કાઅ—બતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર," યે નિયત કરે બાદ દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાવે, ઓર બાંધલે, ફીર હાથ ન ઉઠાયે, ઓર યેહ દુઆ પરહે. "સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વ—બે હમદેકા વ ત—બા—ર કસમોકા, વ તઆ-

લા જદ–દોકા, વ જલ્લા સનાઓકા, વ–લા ઇલાહા ગય–રોકા." ફીર અલ્લાહો અકબર, કેહકે યેહ પરહેં. 'અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ–મદીન, કમા સલ–લયતા અલા ઇબરાહીમા, વ અલા આલે ઇબરાહીમા, ઇન–નકા હમીદુમ મજીદ.' પરહે, ઓર તીસરી બાર, 'અલ્લાહો અકબર,' કેહકે અગર મરદ યા અવરત હો, તો યેહ પરહે. "અલ્લા–હુમ મગ–ફેર લે–હૈયેના, વ મૈયેતેના, વ શાહેદેના, વ ગાએબેના, વ સગીરેના વ કબીરેના, વ જકરેના, વ ઉનસાના વ હુરરેના, વ અબદેના, અલ્લા હુમ્મા મન અહ–યય તહુ મીન્ના, ફ અહ–યેહી અલલ ઇસલામ, વમન તવફ–ફય તહુ મીનના, ફ તવફ–ફહુ અલલ ઇમાન, અલ્લા હુમ મગ ફેરહો, વર હમહો વ–આફેહી ફાફો અનહો." ઓર અગર મૈયત લડકા હો, તો ઇસકે બદલે યેહ દુઆ પરહે. "અલ્લા હુમ મજ અલહો લના ફરતંવ, વજ અલહો લના અજ–રંવ, વ જુખ–રંવ, વજ અલહો લના શાફેઅંવ, વ મુશફ–ફેઆ." અગર લડકી હો. તો ઇસકે બદલે "અલ્લા હુમ મજ અલહા લના ફર તંવ, વજ અલહા લના અજરંવ, વ જુખ રંવ, વજ અલહા લના શાફે–અંવ, વ મુશ–ફેઆ." પરહે. ફીર ચૌથી બાર, અલ્લાહો અકબર, કેહકે, "રબ્બના આતેના ફીદ દુનીઆ હસનતંવ, વફીલ આખે–રતે હસ–નતંવ, વકેના અઝાબન નાર." પરહકે દોનોં તરફ સલામ ફેરે. નમાઝ તમામ હુઇ.

તરીકા દફન ઓર કફનકા યે હે, કે જબ આદમી કરી–બુલ મૌત હો, તો ઉસકે મોંહકો કીબલા રૂખ કરેં. ઓર દાહની (સીધી) કરવટ લીટાયેં, ઓર કલમયે શહાદત ઇસ તરેહ પર તલકીન કરેં, કે ખુદ હાઝેરીન ઉસકે પાસ બ–આવાઝ પરહેં, તાકે ઉસકે કાનમેં આવાઝ પહોંચે, ફીર જબ રૂહ ઉસકી કબ્ઝ હો–જાયે, તો આંખેં ઓર

મોંહ ઉસકા બંદ કરેં,ઓર કપડે ઉતારકે તખતે–પર નીહ–લાયે, ઓર નાફસે ઝાનું તક ઢાંકે, કયું કે મુરદેકે ઇન આઝાકા દેખના મમનુ હે, ફીર વુઝુ કરાયે, બગેર કુલ્લી ઓર નાકમેં પાની ડાલ ન કે, ઓર અગર મૈયત જનાબત યા હયઝ યા નીફાસકી હાલતમેં મરે હો. તો મઝમઝા ઓર ઇસતનશાક બીલ ઇત્તેફાક કરાયેં, ઓર અગર અયસી હાલત મૈયતકી ન હો, તો તર કપડેસે ઉસકા મોંહ ઓર નાકકે નથને સાફ કીયે જાયેં, ઉસકે ગુસલકે પાનીમેં બેરીકે પત્તે ઓર કોઇ મયેલ છાંટને વાલી ચીઝ ડાલકે જોશ દેં, ઓર ઉસકે સર ઓર દાઢીકે બાલ, ગુલે ખેરૂ વ–ગયરાસે ધોયેં, ઓર પેહલે ઉસકો બાઇ કરવટ લીટાયેં, ઓર દાહની (સીધી) તરફસે પાની બહાયેં, બાદ ઉસકે દાહને બાઝુપર લીટાયેં, ઓર બાઇ જાનીબ ધોયેં, બાદ ઉસકે મૈયતકો બીઠાકે પેટકો આહીસ્તા મલેં, જો કુછ પાયખાનેકી રાહસે નીકલે સાફ કરેં. ઓર બાલોંમેં કંધી ન કરેં, ઓર નાખુન ઓર બાલ ન તરાશેં, કે યે સબ મકરૂહે તહરીમી હે; તીનબાર બદનકો ધોયેં. મગર તીસરી બાર પાનીમેં કાફુર મીલાકે ધોયેં, જબ ગુસલસે ફરાગત હો તો બદનકો રૂમાલ યા કપડેસે ખુસ્ક કરેં. બાદ ઉસકે કફન પેહનાયેં. મરદોંકે લીયે કફન મેં સુન્નત તીન કપડે હેં, પેહલા તેહબંદ, કે વોહ ચાદર હે સરસે કદમ તક, દુસરા કમીસ, યાને કફની ગરદનસે કદમ તક, ઉસકા ગીરેબાન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીફાફા, કે વોહબી ચાદર હે તેહબંદસે ઝીયાદા લંબી, ઓર ઔરતોંકે લીયે સુન્નત કફનમેં પાંચ કપડે હેં, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે ઉસકા અરઝ એક બાલીસ્ત હો, ઓર તુલ (લંબાઇ) તીન હાથ, કે સરકે બાલ ઉસમેં લપેટકે સીનેપર રખ્ખેં, ચોથા લીફાફા, પાંચવાં એક પાસ્થા

જીસસે ઉનકા સીનાબંદ બનાયે. અરઝ (ચોડાઇ) ઉસકા મૈયતકા બગલસે ઝાનુંતક હો, ઔર તુલ તીન હાથ હો, સીનેબંદકો દોનોં ચાદરોંકે બીચમેં રખના અવલા હે, ઔર કફનીકે ઉપર ઓઢની જીસમેં બાલ લપેટકે રખ્ખેં, ઉસકે ઉપર વોહ ચાદર જીસે તેહબંદ કેહતે હેં, ઉસકે ઉપર લીફાફા યાને બડી ચાદર, ઔર કફનકો તીન ધજીયોંસે બાંધે, એકસે સરકી તરફકા સીરા, દુસરીસે કદમ, ઔર જીસ તરેહ નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ રખતેં હેં, ઇસી તરેહ કફનકા કપડા ડાલે, જનાઝા ઉઠાનેમેં સુન્નત યું હે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉઠાયેં, ઔર જલદી જલદી ચલેં, પર દોડે નહીં. ઔર જનાઝેકે પીછે ચલના મુસ્તહબ હે, ઔર જનાઝા રખનેકે અવ્વલ બેઠના મકરૂહ હે. બાદ નમાઝકે મૈયતકો કબરમેં રખ્ખેં, ઔર રખનેવાલે કહેં, 'બીસમીલ્લા વ અલા મીલ્લતે રસુલીલ્લા' ઔર મોંહ, કીબલેકી તરફ કર દેવે, ઔર કફનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર બગલી ખોદી જાવે. ઔર દફનકે વક્ત ઔરતકી કબરપર પરદા કરે, ઔર કબરકો માહી પુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે, યા હરકત કરે, કે જીના ઉસકા માઅલુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે. ઔર જો બચ્ચા મુરદા પયદા હો, ગુલસ દે કે કપડેમેં લપેટકે દફન કરદેં, નમાઝ ન પરહે, જીસ અવરતકા ખાવીંદ મરે, ઉસ ઔરત પર વાજેબ હે, કે ચાર મહીને ઔર દસ રોજ તક સોગ કરે. યાને બનાવ ઔર સીનગાર મવકુફ કરે, મેહદી, ચુડી, સુર્ખ ઝાફરાની કપડા ઇસ્તેમાલ ન કરે, ઔર સરમેં તેલ, સુરમા, કાજલ ન લગાવે, ઔર ખાવીંદકે ઘરસે બાહેર ન જાયે, ઔર જો કોઇ કારોબાર સવદા સલફકો નહો, તો લાચારીકા

દીનમેં બાહેર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે. પર જો ચોરોંકા રાતકો ખતર હો, યા ઘર ગીરજાવે, યા કોઇ ઝબર દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, તો લાચોરીકો કીસી ઓર ઘરમેં જાકે સોગ કરે, પર સબરસે બયઠી રહે. પીટના ચીલ્લાના હરામ હે. જબ ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા ખુશબુ લગાવે, ઓર જો ખાવંદકે સીવા કોઇ ઓર મરજાવે, બાપ યા ભાઇ યા બેટા, યા ઓર કોઇ, તો તીન દીન તક સોગ કરના જાયેઝ હે, વાજેબ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે, ઓર તીન દીનસે ઝીયાદા સોગ કરના હરામ હે, કબ્રસ્તાન-મેં ઝીયારતકે વાસ્તે જાના સવાબ હે, પર કબરોંકો દેખકર અપની મોત યાદ કરે, ઓર ખુદાસે અપને વાસ્તે ઓર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઓર બખશીશકી માંગે, ઓર અલ-હમ્દ, ઓર કુલ-હો વલ્લાહ, ઓર અલહાકો મુત તકાસીરો, યા ઓર કુછ કલમે પરહકે સવાબ ઉનકો બખશે, અવ્વલ કબ્રસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે, "અસ્સલામો અલય કુમ, યા અહલલ કુબુરે મીનલ મુસ્લે-મીના, વલ મોમેનીન. અનતુમ લના સલફુન, વ નહનો લકુમ તબ-ઉન, ઇનશા અલ્લાહો બે-કુમ લાહેકુન, યર હમુલ્લા હુલ મુસતક-દેમીના મીનના વલ મુસતા ખેરીન નસ-અ-લુલ્લાહા લના, વ લ-કો-મુલ આફી-યતા, ફ યગ ફેરુલ્લાહો લના વ-લ-કુમ, વ યર હમો નલ્લાહા વ ઇયા-કુમ.

જો ઇબાદત ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાઝે નફીલ યા રોઝા, યા હજ, ફકીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના, ઓર ઉસ ઇબાતકા સવાબ મુરદોંકી રૂહકો બખશે. ઉસે સવાબ પહોંચતા હે, પર જો નીયત ઉસ ઇબાદતમેં ખુદાકે વાસ્તે નહીં, જયસા બાઝે જાહીલ કરતે હેં, યાને પીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાલકે નીયાઝ કરતે હેં,

અયસી નિયાઝ કામકી નહીં, અયસી બાતોમેં પીર નાખુશ હોતે હેં, ઓર યેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે બાઝે ઉલમાને અયસે બકરે ઓર મુરગેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્ખા હે. ખુદા મુસલમાનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે, કબરોંકો સીજદા કરના હરામ હે. ઓર ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનની, ઓર ડોરે ડાલનાભી બુરા હે, ઓર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીભી નીહાયત બુરા હે. યે રસમેં જાહીલોંકી હે, હક તઆલા નજાત દે, જીસે દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંઝુર હો, તો યું કહે. યા અલ્લાહ, મેરી મુરાદ ફુલાને વલીકે તુફેલસે બરલા, ઓર યું ન કહે, યા પીર મેરી મુરાદ બરલાવ, ઓર નીયાઝ યું કરે, યા અલ્લાહ, મુઝે બેટા હોગા, તો તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉગા, ઓર સવાબ ઉસકા વલીકી રૂહકો બખશુંગા, યું ન-કહે, કે યા પીર, તુ મુઝકો બેટા દેગા, તો તેરી નીયાઝ કરૂંગા, અયસી બાતેં બહોત બુરી હે, ખુદા નેક અમલકી તવફીક દે, શબ બરાતકો મુરદોંકી ગોરપર (કબરોં-પર) ચારાગ જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેભી હરામ હેં, અવલીયાકી ગોર હો, યા શહીદકી, યા કીસી ઓરકી, ઓર લાલ તાગે બાસનપર બાંધકે મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા બાત હે. જીસે ફાતેહા દેની મંઝુર હો, ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાજોંકો દેકે સવાબ મુરદોંકો બખ્શ દે, ઝીયાદા બખેડા બેવકુફી હે, ઓર શબ બરાત કો, ઘરોંકે અંદર બહોતસે ચીરાગ જલાના. ઓર આતશ-બાઝી છોડના હરામ હે, ક્યું કે યેહ રાત બુઝુર્ગ હે, ઇસ રાતમેં ઇબાદત કરે, બીદઅતોંસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરાં રૂકુન ઝકાત.

બયાન ઝકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઇસલામકા ઝકાત હે. ઔર વોહ ફરઝ હે; ઔર જો કોઈ ફર્ઝ નજાને વોહ કાફીર હે, ઔર જીસપર ઝકાત ફર્ઝ હે. ઔર અદા ન કરે તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ, બીછ્છુ, હોકે ઉસકે ગલેમેં તૌક હોગા, ઔર સોના ચાંદી દોઝખમેં ગરમ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે. ઝકાત ફર્ઝ હે, મુસલમાન આકીલ બાલીગ પર, જબ માલેક નીસાબકા હો, ઔર નીસાબ કારોબારે ઝુરૂરીસે બચ રહે, ઔર નીસાબ પર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને ગુલામ પર ઝકાત નહીં, ઔર લડકે ઔર દીવાનેકે માલપર ઝકાત નહીં. "ઇમામ આઝમ, સાહેબકે મજહબમેં" ઔર ઉલમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઔર દીવાનેકે માલ-મેંભી ઝકાત ફરઝ હે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઔર જીસકે પાસ માલ નીસાબસે કમ હો, ઔર વોહ ઉતના યા ઉસસે ઝીયાદા કરઝદાર હે, ઉસપર ઝકાત નહીં. રેહનેકે ઘરોંમેં, લડાઇકે હથીયારોમેં, કસબકે અવઝા-રોંમેં સવારીકે જાનવરોંમેં, પરહનેકી કીતાબોંમેં. ઔર જોનસી ચીઝેં, ઘરકે કારો બારમેં કામ આતી હેં. જયસા તવા, તગારી. પકાનેકે બરતન, ઇન મેંભી ઝકાત નહીં. જીસ માલમેં, ઝકાત ફરઝ હે, વોહ માલ તીન કીસમ હે. એક કીસમ—નકદી, યાને સોના, ચાંદી, ખાહ રૂપીયા, અશરફી હો, યા ઝેવર, યા પતરે સોને ચાંદી કે હોં, નીસાબ

ચાંદીકે (૧૦૦)સો દીરમ હેં. જીનકે બાવન તોલે ઓર છે માશે ચાંદી હોતી હે, જીસે હક તઆલા દે, ઓર ખા પીકે ઇતની ચાંદી ઉસકે પાસ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે તો ચાલીસવાં હીસ્સા ફરઝ જાનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે, ઓર નીસાબ સોનેકી બીસ મીસકાલ હે, જીસકા સાત તોલે છે માશે સોના હોતા હે, જીસકે પાસ ઇતના સોના, કારોબારે ઝુરૂરીસે બચ રહે. ઓર બરસ રોજ ઉસપર ગુજર જાયે, તો ચાલીસવાં હીસ્સા ઝકાત દે. જીસકે પાસ નીસાબસે કમ ચાંદી હો, ઓર નીસાબસે કમ સોના હો, મોલ કરકે પુરા કરલે; ઓર ચાલીસવાં હીસ્સા ઝકાત દે. નીયત ઝકાતમેં ઝુરૂર હે, બગેર નીયતકે અદા નહીં હોતી, જીસપર ફર્ઝ હો, વોહ ચાલીસવાં હીસ્સા જુદા કરે, ઉસે ઝકાત જાનકર જુદા કર રખ્ખે, ઓર ફકીરોંકો દે. ઓર જો જુદા ન-કરે, તો જબ કીસી ફકીરકો કુછ દે, ઉસ વક્ત જીમેં સમઝ લે, કે ઝકાત ફરઝ અદા કરતા હું, અગર નીયત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ બાંટ દીયા, તો ઝકાત સરસે ઉતર ગઇ, ઓર જો કુછ માલ રખ્ખા, કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઓર નીયત નકી, બાઝે ઉલમાને કહા હે, સારે માલકી ઝકાત ઉસપર લાઝીમ હે, ઓર બાઝોંને કહા, જીતના માલ બાંટા, ઉસકી ઝકાત સરસે ઉતર ગઇ, જીતના રહા ઉસકી ઝકાત દે.

દુસરી કીસમ ઝકાતકી યે હે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા કપડા યા ગલ્લા. યા કુછ ઓર. જબ અયસે માલ પર બરસ ગુજરે ઉસકી કીમત કરે. અગર બાવન તોલે છે માશે ચાંદી, યા ઉસસે ઝીયાદા કીમત ઉસકી ઠેહરે, ચાલીસવાં હીસ્સા ઝકાત દે.

તીસરી કીસમ, માલ ઝકાતકી જાનવર હેં, યાને ઉંટ; ગાયે, બકરીયાં નર માદા, અગર સારે બરસ, યા આધે બરસસે ઝીયાદા

જંગલમેં ચુગા કરે, ઝકાત ઉનમેં વાજેબ હે. ઉંટકી ઝકાત કે મસાયેલ બયાન નહીં. કીયે ગયે. (૩૦) તીસ ગાયે, બેલોંસે કમમેં ઝકાત નહીં. જબ તીસ પુરે હોં ઓર બરસ ઉસપર ગુજરે, એક તબીયા યાને પડયા યા પડવા, બરસ દીનસે ઝીયાદા, દો બરસસે કમકી દેવે, જબ ચાલીસ હોં, એક મશના ઓર એક તબીઆ, જબ તીન બરસસે કમકા પડયા. યા પડવા દેવે, જબ સાઠ હોં દો તબીએ દે. જબ સત્તર હોં, એક મસના ઓર એક તબીઆ, જબ અસ્સી હોં, દો મશને, જબ નવ્વે હોં. તીન તબીએ, ઓર જબ સો હોં, દો તબીએ, ઓર એક મશના દે, ઇસી તઓરસે હરેક તીસમેં, તબીઆ. ઓર ચાલીસમેં મશના દીયા કરે. ગાયે બેશકી ઝકાત એક તઓર હે, ચાલીસ બકરેસે કમમેં ઝકાત નહીં, જબ ચાલીસ પુરે હોં, ઓર બરસ ઉનપર ગુજરે, એક બકરી જકાત એક સો બીસ તક, જબ એક સો ઇકીસ બકરે હોં તો, દો બકરે ઝકાત દે, દો–સો તલક; જબ દો–સોસે એક ઝીયાદા હો તીન બકરે દે. એક કમ ચારસો તલક. જબ ચારસો પુરે હોં. ચાર બકરે દે. ફીર હર સેંકડેમેં એક બકરી દીયા કરે, ભેંસ ઓર બકરીકી ઝકાત એક તઓર હે. ચાહે બકરી દે, ચાહે બકરા દે. છોટે બડે સબ જાનવર ગીનકે ઝકાત દે, મુસલમાનોંકો દે, કાફીરોંકો ન–દે. ફકીરોંકો દે, દવલત–મંદોંકો ન–દે, દવલત–મંદ વોહ હે, કે માલીક નીસાબકા હો, ઓર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો, તો ઝકાત ઉસે દેની જાયેઝ હે. ઝકાત અપને માં–બાપકો ઓર દાદા દાદી. ઓર નાની નાના, ઓર અવલાદકો ન–દે, ઓર અવરત અપને શોહરકો, ઓર શોહર અપની અવરતકો, ઓર અપને ગુલામ યા લોંડીઓંકો, ઓર ઉન લોગોંકો ન–દીયા જાયે, જીનપર ખુદ ઝકાત વાજેબ હે.

ઓર ઝકાતકા પયસા સૈયદોંકો નુ–દે. સીવાયે ઝકાતકે ઓર કુઅ અદબસે ગુજરાને, અગર ચચે ભાઇ કરાબત–વાલે મોહતાજ હોં, તો ઝકાત ઉનકો દેની ખુબ હે.

બયાન સદકયે ફીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાબકા હો ઇદકે દીન સદકા ફીતરકા દેના ઉસપર વાજેબ હે, જીતને આદમી ઘરકે હોં, હરએકકી તરફસે દોસેર ગંદુમ (ઘીહું)યા ચાર સેવ જવ, ફકીરોંકે દેકે ઇદકી નમાઝકો જાયે, પર અપની જોરૂકે તરફસે ઓર બેટા બેટી બાંલીગોંકી તરફસે દેના જુરૂર નહીં, વોહ અપને પાસસે આપ દેવે. અગર માલીક નીસાબ કે હોં, પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે, જીસને સદકા ફીતરકા ઇદકે દીન નદીયા હો, જબ ચાહે દે, જો કોઇ કીસીકે ઘર ઉતરે, તો તીન દીન તક ઝીયાફત ઉસકી ખુશીસે કરની સુન્નત હે, સવાલ કરના બગેર મોહતાજીકે હરામ હે.

બયાન કુરબાનીકા.

જો શખ્સ માલીકે નીસાબ હો, ઇદુદ–દોહાકે દીન કુરબાની ઉસપર વાજેબ હે. બકરી બરસ દીનકી યા ઝીયાદા કી, ગાયે દો બરસ યા ઝીયાદા કી, યા ઉંટ પાંચ બરસ યા ઝીયાદાકા જુબાહ કરે. ઓર જો સાત આદમી એક ગાયે, યા ઉંટ શરીક હોકે કુરબાની કરે. જાયેઝ હે. અગર સબકી ગરઝ કુરબાની હો, જાનવર ફરબા બેએબ

જુબાહ કરે, કુરબાની ઇદકી નમાઝસે પેહલે કરના જાએઝ નહીં, ઇદકી નમાઝસે પીછે જુબાહ કરે, (કુરબાની) તીન દીન તક જુબાહ સહીહ હે, દસવીં. ગ્યારવીં, બારવીં, અગર તીન દીનકે અંદર કુરબાની નકી, તો જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોકોં દે, સદકા ફીતરકા ઓર ઇદુદ-દોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાજેબ હે, નીસાબસે બેરહનેવાલે હો યા ન હો, જયસા કપડા પેહનનેસે યા ઘર રેહનેસે ઝીઆદા હો ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ હો, ઓર નીયત તીજારતકી ન હો, પર ઝકાત ફર્ઝ હોગી, જબ નીયત તીજારતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસભી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રૂકુન રોઝે રમઝાનકે.

ચવથા રૂકુન ઇસલામકા રોઝે રમઝાનકે હેં. જો કોઇ ફર્ઝ ન જાને, કાફીર હે, ઓર જીસપર ફરઝ હો; ઓર ન રખ્ખે તો બડા ગુનાહગાર હે, નીયત રોઝેકી ફરઝ હે, બગેર નીયતકે રોઝા સહીહ નહીં, નીયત રોઝેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નીયતકા સારી રાત હે. સુબ્હેકી નમાઝસે પેહલે સબ ઉલમાકે મજહબમેં હે, લેકીન ઇમામે આઝમકે નઝદીક જીસને નીયત રોઝેકી રાતમેં ન-કી હો, તો દીનમેં દો પહેરસે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો, ઓર દો પહેર સે પીછે નીયત કરના કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને ચાંદ રમઝાનકા અપની આંખોંસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત

પર એતેબાર ન કીયા, ઓર શેહર વાલોંકા રોઝેકા હુકમ ન–કીયા, તો ઉસ ચાંદ દેખને–વાલે પર રોઝા રખના વાજેબ હુવા, ઓર જો ઇદકા ચાંદ અપની આંખોંસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકે કેહનેસે ઇદ ન–કી, ઉસ શખ્સકો રોઝા ઇફતાર કરના જાયેઝ નહીં, બલકે સબ મુસલમાનોં કે સાથ ઇદ કરે, ઓર જો દોનોં સુરતમેં ઉસને રોઝા ન રખ્ખા, યા એકમેં ન રખ્ખા, કઝા ઉસ રોઝેકી ઉસપર વાજેબ હે, પર કફારા વાજેબ નહીં. ઓર જીસને રમઝાનકે રોઝેમેં કસ્દન, કરકે ખાયા, યા પીયા, ગીજા યા દવા, યા જીમાઅ કીયા કસ્દન, તો ઉસકા રોઝા ટુટા. ઓર ઉસપર કઝા ઉસ રોઝેકી વાજેબ હુઇ, ઓર કફારા યાને ગુનાહ–ગારી ભી વાજેબ હુઇ, એક બરદા આઝાદ કરે, ઓર જો બરદા મોયસ્સર ન–હોવે, તો દો મહીનેકે બીલા ફસલ યાને એક લખ્ત રોઝે રખ્ખે; અગર કોઇ રોઝા દો મહીનેકે અંદર ઉજરસે યા ગયેર ઉજરસે ટુટ ગયા, તો ફેરકે નયે સીરસે દો મહીનેકે રોઝે રખ્ખે, પર જો અવરતને હયેઝ, ઓર નીફાસકે ઉજર સે દો મહીનેકે અંદર કોઇ રોઝા ખાયા, તો મુજાયેકા નહીં. ઓર જો રોઝા રખનેકી તાકત નહો, (૬૦) સાઠ ફકીરોંકો ખાના દેવે, એક એક કો ઇતના દે જીતના સદકયે ફીતરમેં દેતા હે, ઓર જો રમઝાન કે સીવા ઓર કોઇ રોઝા રખ્ખે ઓર તોડદે, કફારત નહીં હોતી, બલકે કઝા વાજેબ હે. ઓર રમઝાનકા રોઝા ખતાસે તોડા, જયસે કુલ્લી કરતે હુયે બેકસ્દ હલ્કમેં પાની ઉતર ગયા, યા કીસીને ઉસે પછાડકે જોરસે હલ્કમેં પાની, યા ઓર કુછ ડાલ દીયા, કા કાનમેં યા નાકમેં દારૂ ડાલ દી, યા જો ચીઝ દવા યા ગીજા નહીં, જયસે કંકર મીટટી, લકડી ખાયા, કસ્દ કરકે, યા મોંહ ભરકે કય કી. યા રાત ખ્યાલ કરકે ખાના સહરીકા ખાયા, પીછે માઅલુમ હુવા કે રાત નથી.

બલકે સુબ્હા સાદીક હો-ગઇ થી, યા ઉસને ખ્યાલ કીયા, કે દીન આખીર હો-ગયા, ઓર રોઝેકા વકત હો-ગયા. યેહ બાત ખ્યાલ કેરકે રોઝા ખોલા. પીછે દીન નીકલ આયા. યા સોતે આદમીકે હલકમેં પાની જા-પડા, ઇન સબ સુરતોંમેં રોઝા ટુટા, ઓર કઝા ઉસકી વાજેબ હુઇ, પર કફ્ફારા વાજેબ નહીં, ઓર જો રોઝેકો ભુલ ગયા, ઓર ભુલકર ખાયા, યા પાની પીયા, યા જીમાઅ કીયા, યા ગુસલકી હાજત હુઇ, યા બદનપર તેલ મલા, યા આંખોંમેં સુરમા ડાલા, તોભી રોઝા નહીં ટુટા, રોઝેમેં ગીબત કરના, યાને ગીલા કીસીકા કરના. ઓર કીસીકો ગાલી દેના, ઓર બુરા કેહના નીહાયત બદ હે, સવાબ રોઝેકા જાતા રેહતા હે, બલકે રોઝદાર કો લાયેક હે કે, રોઝેકો પાક સાફ રખ્ખે, ઓર હલાલ ચીઝોંસે ઇફ્તાર કરે, ઓર ઇબાદતમેં મશગુલ રહે, જુટ દગાબાજી મવકુફ કરે, ઇસ મહીને મુબારકકો ગનીમત સમજે. એક ઇબાદત ઇસ મહીનેકી સત્તર મહીનેકે બરાબર હે, ફકીર ગરીબકી ખીદમત ગનીમત જાને. ઓર સદકા ફીતરકા ઇદકે દીન નીહાયત ખુશીસે અદા કરે. તો રોઝે ઉસકે મકબુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાફીરકો રોઝે રમઝાનકે ખાના જાયેઝ હે, ઓર જો રોઝા રખ્ખે તોભી જાયેઝ હે, પર જો રોઝા રખનેસે મરનેકા અંદેશા હો, તો રોઝા રખના ગુનાહ હે, જીસ મરીઝ મુસાફીરને રોઝે રમઝાનકે ખાયે થે, ઓર વોહ ઉસી મર્ઝમેં મર ગયા. તો ગુનાહગાર નહીં, ઓર બીમાર ચંગા હોકે મરા, યા મુસાફીર મુકીમ હોકે જીતા રહા, ઉતને દીનોંકી કઝા વાજેબ હુઇ. જયસે દસ રોઝે બીમારી યા સફરમેં ખાયે, ફીર અચ્છા હોકે યા મુકીમ હોકે પાંચ દીન જીયા, અબ ઉસપર પાંચ રોઝોંકી કઝા વાજેબ હે, અગર કઝા નકી, તો વારીસ પર વાજેબ હે, કે હર રોઝેકે

બદલે દો સેર ગંદુમ, (ઘીહું) યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જબ લાઝીમ હૈ, કે મુરદા કેહ મરા હો. ઓર બગેર કહે વાજેબ નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હે, કઝા રમઝાનકી ચાહે એક લખ્ત રખ્ખે, ચાહે ફરકસે રખ્ખે, લેકીન કફ્ફારત એક લખ્ત વાજેબ હે, જો શખ્સ નીહાયત બુડહા થા, ઓર તાકત રોઝોંકી ન રહે, તો રોઝા ન રખ્ખે. ઓર ઇવઝ હર રોઝેકે બરાબર સદકયે ફીતરકે ફકીરોંકો દે, ફીર અગર તાકત રોઝેકી આ–જાયે. ઉન રોઝોંકો કઝા કરે, જો અવરત હમલસે હો. યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોઝા રખનેસે ઉસકે બચ્ચેકો ઇજા હો. તો રોઝા ખાવે, ઓર કઝા રોઝેકી ઉસપર વાજેબ હે, અવરત હયઝો નફાસવાલી રોઝા ખાવે, જબ પાક હો ઉસકી કઝા કરે, જો કોઇ ઇદુદ દોહાકે અરફેકે દીન રોઝા રખ્ખે.તો એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલે કે ગુનાહાં બખશે જાવેં. ઓર જો રોઝા આશુરેકા રખ્ખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખશે જાવેં. જયસે નમાઝ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેઝ નહીં, રોઝાભી કીસી ઓરકા રખના જાયેઝ નહીં. બરસમેં પાંચ રોઝે રખના હરામ હેં. ઇદુલ ફીતર. ઓર ઇદુદ દોહા; ઓર જીલ હજકી ગ્યારવીં, બારવીં, ઓર તેરવીં, તારીખકો રોઝા નહીં રખ્ખે.

---

*ઈસલામકા પાંચવાં રૂકુન હજ.

પાંચવાં રૂકુન ઇસલામકા હજ હે, જીસે ખુદાયે તઆલા ખરચે

---

* હજકે બયાનમેં એક રીસાલા "તોહફતુલ બરકાત ફી સફરૂલ હજ્જે વઝ–ઝીયારાત," ફીદવીને છપવાયા હે, જીસકો ખાહીશ હો, મંગાકે દેખે. કીમત ચાર આને હેં.

રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમન હો, હજ ઉસપર ફર્ઝ હે, જો કોઇ હજકો ફર્ઝ ન–જાને, વોહ કાફીર હે, ઓર જીસપર ફર્ઝ હો, ઓર અદા ન કરે, વોહ ફાસીક, યાને બડા ગુનાહગાર હે. હજ સારી ઉમરમેં એકબાર ફર્ઝ હે, જબ ખુદા અસબાબ મોયસ્સર કરે, ઉસવક્ત મસાયેલ માઅલુમ કરલે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અકીકેકા યેહ હક હે, કે જબ લડકા પયદા હોવે તબ દો બકરે જુબાહ કરે, ઓર લડકી પયદા હોવે, તો એક બકરા જુબાહ કરે, ઓર હઝરત સલ્લ લલ્લાહો અલય–હે વસલ્લમ ને, અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ, બાદ નુબુવ્વતકે કીયા હે, ઓર જો શરાયેત ઓર એહકામ કુરબાનીકે હેં, વોહ શરાયેત ઓર એહકામ અકીકે–કેભી હેં, ઓર પયદા હોને કે બાદ લડકે–કે સીધે કાનમેં અજાન કહે. ઓર બાયેં કાનમેં અકામત કહે. ઓર થોડીસી ખજુર, યા ઓર મીઠી ચીજ ચાબકે લડકે કે તાલુપર લગાવે. ઓર મુસ્તહબ હે, જબકે બચ્ચા બોલને લગે તબ ઉસકો કલમયે તૈયબ તાલીમ કરે કે, પેહલે ઉસકી બાત કલમયે શરીફ હોવે, જુબાહ કરનેવાલા વક્ત જુબહાકે યેહ પરહે–" અલ્લાહુમ્મા હાઝેહીલ અકી–કતો, લે ઇબની ફુલાને; દમોહા બે દમીહી વ લહ–મોહા બે લહ–મીહી, વ અઝ–મોહા બે અઝમીહી, વ જીલદોહા બે જીલદીહી, વ શાઅરોહા બે શાઅરીહી, મુખખોહા બે મુખખેહી,

અલ્લા હુમ-મજ અલહા ફીદાઅમ, લે ઇબની મીનન નાર, બીસ મીલ્લાહે અલ્લાહો અકબર. ” ઓર ફુલાનેકી જાયેપર લડકેકા નામ લેવે, ઓર મજબુહકે હાડકે ન તોડે, ઓર સંધ સંધ જુદા કરે, યા પકાકે પુરે પુરે અજ્રુ નીકાલે, ઓર એક રાન દાઇકો દેવે, ઓર ગોસ્ત તસદદુક કરે. ઓર માં-બાપ ઉસકો ખાવે, અગર ન ખાવે તો મુઝાએકા નહીં, અકીકા સાતવેં રોજ કરે. અગર સાતવેં રોજ ન કીયા, તો ચૌધવેં રોજ, યા એકીસવેં રોજ, કરે. ઇસતરેહ હફ્તે મેંકા ખ્યાલ કર લેવેં. ઓર લડકેકા સર મુંડાવે, ઓર બાલ ચાંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઓર બાલકો કીસી મકાનમેં દફન કરે.

બયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઓર ફાતેહા ઓર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોઝેકી નિયત.

નવય-તો અન અસુમો ગદન, મીન અદાએ શહરે રમદાન, ફરદુલ્લાહે તઆલા.

રોઝા ખોલનેકી નિયત.

અલ્લા હુમ્મા લકા સુમતો, વ-બેકા આ-મનતો, વ અલય-કા તવક-કલતો, વ અલા રીજકેકા અફ તરતો, નવય-તો સવમલ ગદે મીન શહરે રમદાન.

ઔરતસે સોહબત કરતે વક્ત યે પરહે.

નવય-તો અન અજ-મઆ, માઆલ મરાતીલ મનકુ-હતે. લે-ત-લ-બીલ મવલુદે. ઇલા જે-હ-તીલ ઇબા-દને. બે અમરીલ્લા હીલ અઝીમ, બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યે દુઆ પરહે.

રબ્બના અતમીમ લના, નુ-રના વગફેર લના. ઇન-નકા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યે પરહે.

ફ-તબા-ર કલ્લાહો, અહ-સનુલ ખાલે-કીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા હાજલ મૈયતલ હાદેરા. વાજે-બલ ગુસલે. ઇમતે સાલલ લે અમરીલ્લાહે તઆલા લે ઇસ તેબા-હતીસ સલાતે. વ ર-ફ-ઇલ હદસ.

કુરબાની-કી નિયત.

નવય-તો અન ઉદહી-યતા લીલ્લાહે તઆલા, અલ્લા હુમ્મા હાજા મીનકા. વ ઇ-લયકા. ફ ત-ક-બ્બલ મીનની. બીસમીલ્લાહે અલ્લાહો અકબર.

અગર કોઇ દુસરા શખ્સ જુબાહ કરે, તો બાદ લફ્ઝ, "ફ ત-ક-બ્બલ મિન્ની," કે મિન મોઅક-કેલી, (ફુલાન બીન ફુલાન) "બિસમિલ્લાહે અલ્લા-હો અકબર." કહે. ફુલાનકી જગે ઉસકા નામ લેવો

જાનવરકે જુબહા કરનેકી નિયત.

નવ્વય-તો અન અજ-બહા, હાજલ—*હતતા યખરોજો મીનહો દમુમ, મસફુ-હુન, હલા-લન તૈયેબેન, બિસમીલ્લા-હે અલ્લાહો અકબર.

ફાતેહા હઝરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા જનાબે હદ-રતે સૈયદેના. વ સ-ન-દેના, વ નબી-એના, વ હબીબેના. વ શફીએના મોહમ મદીર રસુલીલ્લાહ, સલ લલ્લાહો અલય-હે, વ અલા આલીહી, વ અસહા-બીહી વ સલ્લમ. વ અરવાહે અવલાદે રસુલીલ્લાહે, વ અઝવાજે રસુલીલ્લાહે, વ અસ હાબે રસુલીલ્લાહે, વ અનસારે રસુલીલ્લાહે, વ અસહારે રસુલીલ્લાહે વ મન આ-મના બીહી, વ અહીબ્બા-ઇહી. વ ખુલફા-ઇહી, સલ

---

*જાનવર જુબહા કરનેકી નિયતમેં જહાં હાજલ લીખકર જગા છોડદી હે, વહાં અગર ગાયે, હોતો, 'બ-ક-રે,' ઓર અગર ઉંટ હોતો, જ-મ-લે, ઓર ભેંસ હોતો. 'જામુસા' અગર બકરી હો, તો 'ગ-ન-મા,' ઓર મુરગી હોતો. દુજાજા, ઓર હીરન હો તો. ઝ-બ-ય-તા, ઓર પરીંદા હોવે, તો 'તયરા' પરહે, ઓર વહાંસે બાકીકી નિયત તમામ પરહે. ઓર જુબહા કરે.

લલ્લાહો અલય-હે વ સલમ, વલ મોહા-જેરીના, વ ખમ-સતીત તૈયે બીના વત તાહેરીન, વલ ખુલફા-ઉર રાશેદી-નલ મહદી-ઇન. વ ઇલા અરવા-હીત તાબેઇના, વ ત-બ-ઈત તાબેઈનિ, વલ ઉલમા-ઇલ મુજ તહે-દીન, વસ સુલ-હાએ,વશ શોહદાએ, વજ ઝોહદા-એ, વલ ફુકરાએ, વલ ગુરબાએ. મીનલ અરએ વલ અજમ. મીન ઉમ્મતે મોહમ મદીન, સલ લલ્લાહો અલય-હે, વ સલમ. ફાતેહા.

ફાતેહા હઝરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા રૂહે હદ-રતે ગવસીસ સમદાની, કુતબે રબ્બાની મહબુબે સુબહાની. સુલતાનીલ આરેફીન. સૈયદેના વ મવલાના, અશ્શ શયખ મોહ-ઇદદીન, સૈયેદ અબ્દુલ કાદેર જીલાની, કદ-દ સલ્લાહો સીર રહુલ અઝીઝ, શયઉન લીલ્લાહ, અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ઇલા અરવાહે કીદ-વતીલ વાસે-લીન, વ જુબ-દતીલ આરે ફીન, જમીએ અવલીયા અલ્લાહ, રહમા હુમુલ્લાહો તઆલા, શયઉન લીલ્લાહે, ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા, ઇલા અરવાહે વાલેદીના, વ વાલેદી-કુમ, વલે ઉસ્

તાજીના વલે ઉસતાજી-કુમ, વલે આબાએના વલે આબાએ-કુમ, વલે અજદાદેના વલે અજદાદે-કુમ, વલે ઉમ મહાતેના, વલે ઉમ મહાતેકુમ વલે અમવાતે-ના વ અમવાતે-કુમ, વ અમવાતે જમીઇલ મુસ્લેમીના વલ મુસ્લેમાત, વલ મોમેનીના વલ મોમેનાત, અલ અહયાયે મીન-હુમ વલ અમવાત. ફીલ બરરે વલ બહર, જમીએ ઉમ્મતે મોહંમદીન સલ લલ્લાહો અલય-હે વ સલ્લમ, કુલ્લે કાફ-ફતે અહ-લીલ ઇસલામ. મીમ મશારેકીલ અરદે, વ મગારે-બેહા, ગ-ફ-રલ્લા હો લહો-મુલ જનનાહ. અલ ફાતેહા.

(ઉપર જો ફાતેહા લીખ્ખે હૈં, ઉનમેંસે કોઇભી ફાતેહા પરહે, બાદ સુરયે અલહમ્દ એકબાર. ઓર કુલહો વલ્લાહ તીનબાર, પરહકે યેહ દુઆ પરહે.) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ-મદીંવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીંવ, વ-બારેક વસલ્લીમ, સુબહાના રબ્બેકા રબ્બીલ ઇઝ-ઝતે અમ્મા યસેફુન, વ સલામુન અલલ મુરસલીન, વલ હમ્દો લીલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન, બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યેહ દુઆ હર ફરજ નમાઝકે બાદ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અન-તસ સલામ, વ મીન-કસ સલામ, વ ઇલયકા યરજે-ઉસ સલામ. હૈયેના રબ્બના બિસ્સલામ, વ અદ ખેલના દારસ સલામ. તબા-રકતા રબ્બના વ તઆ લયતા, યા જલ જલાલે વલ ઇકરામ. બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમ્મા રબ્બના આતેના ફીદ દુન્યા હસ-નતંવ, વ ફીલ્ર આખે-રતે, હસ-નતંવ, વકેના અજાબન નાર. વકેના અજા બલ્ર કબરે, વકેના અજાબલ્ર હશરે. વકેના અજાબલ ફકરે, ના અજા-બદ દેન, બેહુર મતે જદ-દીલ્ર હ-સ-ને, વલ હુસેન, ના અજા-બલ્ર આખે-રતે, બહ શોરના માઅલ અબરાર, બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ના નસ-અલોકા ઝીઆ-દતન. ફીલ્ર ઇલમે, વ બર કતન ફીર રીજકે, વ તવ-બતન કબ્લલ મૌત, વ શહા દતન ઇન-દલ્ર મૌત, વ મગફે-રતન બાદલ મૌત, વ નજા-તન ફીલ્ર કબરે, વ ખલાસન ઇનદલ હીસાબ, વ મગફે-રતમ મિનન નાર, યા અઝીઝો યા ગફફાર; ઇલાહન સર મદન ફી યવમીલ કિયામા. બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહું મેં હાલે જાર;
હું ગુનાહોંસે નીહાયત શર્મ-સાર. ૧

કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;
ગઈ ઇસીયાંમેં રહા સુબ્હો મસા. ૨
તેરે દર પર સીજદેમેં રખ્ખા હે સર;
છોડ ઇસ દરકો ભલા જાઉં કીધર. ૩
કયું ન બખ્ખશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર;
મેં ગુનાહગાર ઓર તુ આમુર્ઝગાર. ૪
તુને અપને ફ્ઝલસે અય કારદેગાર;
મુજકો દુન્યામેં કીયા હે બા–વીકાર. ૫
ઇસલીયે યેહ હે દુઆ શામો પગાહ;
રખ હમેશા ફ્ઝલકી મુજપર નીગાહ- ૬
જબકે રોજે વાપસીંકા હો ઝુહુર;
સાથ ઇમાં–કે મેં જાઉં અય ગફુર. ૭
હશ્રસેં જબ ખલ્ક હો અંદોહગીં;
મુજકો બખશાવેં શફીકુલ મુજ–નબીં. ૮

દુઆ.

મોમીનો ઇજ્જો ઇલતીજાકે સાથ;
અબ દુઆકે લીયે ઉઠાઓ હાથ. ૧
અય ખુદા સદકા કીબ્રીયાઇકા;
સદકા ઉસ નુરે મુસતફાઇકા. ૨
સીધે રસ્તે ચલાઇયે હમકો;
પેચો ખમસે બચાઇયે હમકો. ૩

મરતે દમ ગમેઅસે મદદ કીજે;
સાથ ઇમાનકે ઉઠા લીજે." ૪
જબ દમે વાપસીં હો યા અલ્લાહ;
લબપે હો લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ. ૫
કીના ધો મોમીનોંકે સીનેસે;
સીના હો–જાયે પાક કીનેસે. ૬
સબકો એક રાહે હક દીખા યા રબ;
દુર હોં યે ઇખતીલાફે બેજા સબ. ૭
દીન હો દીને અહમદી કુલકા;
હો તરીકા મોહંમદી કુલકા. ૮
અય ખુદા તુ સમીયો મુજીબ;
બે–મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીબ. ૯
ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ ગમગીન;
સબકી પુરી હો મુરાદ આમીન.

દુઆ.

અ–હ–દા સામેઉલ મુના જાતી;
સ–મ–દા કારીઉલ મોહીમ–માતી. ૧
જેરો બાલા નમી તન નમ ગુફ્ત;
ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી. ૨
હાજતે ખીશ અજ તુ મી ખાહમ;
જાકે કાઝીએ જુમલે હાજાતી. ૩

હેચ પોશીદા અજ તો પીનહા નીસ્ત;
આલે-મુસ સીરરે વલ ખુફીયાતી. ૪
શુકરે ફઝલે તો કય નવાતમ ગુફ્ત,
હાફેઝા ફી જમીએ હાલાતી. ૫

દુઆ.

ઇલાહી તલબ હમ કરેં સબ ગરીબ;
કે રોઝોંકી બરકતસે જન્નત નસીબ. ૧
તુ દીખલાદે જન્નતમેં દીદારકો;
હોવે તાઝગી સબ દીલો જાનકો. ૨
ઝ બરકત તરાવીહ બખશ સબ ગુનાહ;
રખ ઉમ્મત મોહંમદકો તેરી પનાહ. ૩
કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;
કે રોઝોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
દે તવફીક તુ હર મુસલમાનકો;
કે ઇઝ-ઝત દેવે માહે રમઝાનકો. ૫
દેખો કયા હય બેહતર મહીના તમામ;
કીયા જીસ્મેં નાઝીલ ખુદાને કલામ. ૬

(ઉપર જો નઝમમેં દુઆએં લીખખી હુઇ હેં; વોહ નમાઝકે બાદ જો યાદ હો, પરહે. ઓર ઉસકે બાદ યેહ પરહે.) વ સલ લલ્લાહો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી, વ તુરે અરશીહી મોહમ

મદીંવ, વ આલીહી વ અસહા–બહી અજ–મઇન, બે–રહ–મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

.ફ્ઝાયેલે સુ–ર–યે યાસીન.

હદીસે શરીફ્મેં હે, કે હર ચીઝ કે લીયે દીલ હે. ઓર કુર-આનકા દીલ યાસીન હે. જો કોઇ ઇસકો પરહતા હે. દસ બાર કુર. આન પરહનેકા સવાબ પાતા હે. નીજ આયા હે, કે જો શુરૂ દીનમેં યાસીન પરહતા હે, ઉસકી તમામ હાજતેં પુરી કી–જાતી હેં, ઓર જો શખ્સ રઝાયે ઇલ્લાહીકી તલબમેં યાસીન પરહતા હે, ઉસકે અગલે પીછલે ગુનાહ બખશે જાતે હેં.

સુ-ર-યે યાસીન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

યાસીન. વલ કુરઆ–નીલ હકીમ. ઇન–નકા લ–મિનલ મુર સલીન અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ, તનઝી–લલ અઝીઝીર રહીમ લે તુન–જેરા કવમમ મા ઉન–જેરા આબા ઓહુમ ફ્હુમ ગાફેલુન, લકદ હક્કલ કવલો અલા અક–સરે હીમ ફ્હુમ લા યુ–મેનુન. ઇન્ના જાઅલના ફી આના–કેહીમ અગ–લાલન ફ્હીયા ઇલલ અજ–કાને ફ્હુમ મુક મહુન. વ જાઅલના મિન બયને અયદી–દીમ, સદ–દંવ વમિન ખલ–ફીહીમ, સદ–દન ફ્–અખ–શયના હુમ ફ્હુમ લા યુબ

સેરૂન. વ સવા—ઉન અલય—હીમ અ અન—જર તહુમ અમ લમ
તુન—જેર હુમ લા યુ—મેનુન, ઇન—નમા તુન—જેરો મનીત—બ—અજ
જીકરા વ ખશી—યર રહમાના બિલ ગયબે ફ—બશ્શેરહો બે મગફે—રતીંવ,
વ અજરીન કરીમ. ઇન્ના નહનો નોહ—યીલ મવતા, વ નક—તોબો મા
કદ—દમુ વ આસા—રહુમ. વ કુલ્લા શયઇન અહ—સયના—હો ફી ઇમામીમ
મુબીન. વદ—રેબ લહુમ મ—સ—લન અસહા—બલ કર યતે, ઇજ
જાઆ હલ મુર સલુન. ઇજ અર સલના ઇલય—હેમુસ નયને ફકજ
જબુ હોમા ફ—અઝ—ઝઝના બે સાલેસીન ફકાલુ ઇન્ના ઇલય—કુમ
મુર સલુન. કાલુ મા અન—તુમ ઇલ્લા બશ—રૂમ મિસલોના વમા અન
ઝલર રહમાનો મીન શય—ઇન ઇન અન—તુમ ઇલ્લા તક—જેબુન. કાલુ
રબ્બોના યાઅ—લમો ઇન્ના ઇલય—કુમ લ મુર સલુન. વમા અ—લયના
ઇલ—લલ બલા—ગુલ મુબીન. કાલુ ઇન્ના તતઇ—યરના બેકુમ લઇલ
લમ તન—તહુ લ—નરજો મન—નકુમ વ—લ યમસ સન—નકુમ મિન્ના
અજાબુન અલીમ. કાલુ તાએરો—કુમ મઆકુમ અઇન જોક્કેર—તુમ
બલ અનતુમ કવમુન મુશરે ફુન. વ જાઆ મિન અક—સલ મદી
નતે રજોલુય યસઆ કાલા યા કવમીત તબેઉલ મુર સલીન. અત
તબેઉ મલ લા યસ અલો—કુમ અજ—રંવ વહુમ મોહ—તદુન. વમા
લીઆ લા આ—બુદુલ લજી ફ—ત રની વ ઇલય—હે તુર જઉન.
અ—અત તખેજો મીન દુ—નીહી આલે—હતન ઇં—યોરીદ નીર
રહમાનો બે દુરરીલ લા તુગને અનની શફા—અતો હુમ. શય
અંવ વલા યુન—કેજુન, ઇન્ની ઇજલ લફી દલાલીમ મુબીન
ઇન્ની આ—મનતો બે રબ્બે—કુમ ફ—સ્મઉન. કીલદ ખોલીલ
જન્નતા. કાલ યા લયતા કવમી યાઅ—લ—મુન. બેમા ગ—ફ—રલી
રબ્બી વ જઅલની મીનલ મુક—રમીન. વમા અન—ઝલના અના

કવમાહી મીન બાઅ-દીહી મિન જીુનદીમ મિનસ સમાયે વમા કુમા મુન-ક્ષેલીન. ઇન કાનત ઇલ્લા સય-હતંવ, વાકે-દતન ફ ઇજા હુમ ખામેદુન. યા હસ-રતન અલલ ઇબાદે, મા યાતી-હીમ મીર રસુલીન ઇલ્લા કાનુ બીહી યસ-તેહ ઝેઉન. અલમ યરવ કમ અહ-લકના કબ-લહુમ મિનલ કુરને અન-નહુમ ઇલય-હીમ લા યર જેઉન, વઇન કુલ-લુલ લમ્મા જમીઉલ લ-દયના મોહ દરૂન. વ આ-ય-તુલ લહો-મુલ અરદુલ મય-તતો, અહ-યયના-હા વ અખ-રજના મીનહા હબ્બન ફ મીનહો યા-કોલુન, વ જાઅલના ફીહા જન્નાતીમ મિન નખીલીંવ, વ આનાબીંવ. વ ફજ-જરના ફીહા મિનલ ઓયુન. લે-યાકોલુ મીન સ-મ-રીહી, વમા અમે-લતહો અયદી-હીમ, અ-ફ-લા યશ-કોરૂન. સુબહાનલ લઝી ખ-લ-કલ અઝ વાજ કુલ-લહા મીમ્મા તુન-બેતુલ અરદો વમિન અન-ફોસે હીમ વ મિમ્મા લા યાઅ-લમુન. વ આ-ય-તુલ લ-હોમલ લયલો નસ-લખો મીન-હુન નહારા ફ-ઇજા-હુમ મુઝલે-મુન, વશ-શમસો તજરી લે મુસ-તકર રીલ લહા, જાલકા તકદી-રૂલ અઝીઝીલ અલીમ વલ ક-મ-રા કદ દરના-હો મનાઝેલા હતતા આદા કલ ઉરજુ નીલ કદીમ લશ શમસો યન-બગી લહા અન તુદરે કલ ક-મ-રા વલલ લયલો સાબેકુન નહાર. વ કુલ્લુન ફી ફ-લ-કીં યસ-બહુન. વ આ ય-તુલ લહુમ અન્ના હમલ-ના જીુર્રી ય-ત-હુમ ફીલ ફુલકીલ મશ-હૂન, વ ખ-લ-ક-ના લહુમ મિમ-મિસ-લીહી મા યર કબુન, વઇન નશા નુગરેક-હુમ ફ-લા સરીખા લહુમ વ-લા-હુમ ક-ન્નુન જીુન. ઇલ્લા રહ-મતમ મીન્ના વ મતા-અન ઇલા-હીન, વ ઇજા કીલા લહોમુત તકુ મા બયના અયદી-કુમ વમા ખલ-ફકુમ લાઅલ્લ લકુમ તુર હમુન. વ-મા તાતી-હીમ મીન આ-ય-તીમ મિન આયાતે

રબ્બે-હીમ ઇલ્લા કાનુ અનહા મોઅ્રેરે દીન. વ ઇન્ના કીલા લહુમ અન-ફેકુ મિમ્મા ર-જ-કા કુમુલ્લાહો કાલલ લજીના ક-ફ-રૂ લિલ લજીના આ-મનુ અનુત-એમો મલ લવ યશા-ઉલ્લાહો અત અ-મ હુ, ઇન અન-તુમ ઇલ્લા ફી દલાલીમ મુબીન, વ યકુ-લુના મતા હાજલ વાઅદો ઇન કુનતુમ સાદે-કીન. મા યન-ઝોરૂના ઇલ્લા સય-હતંવ વાહે-દતન તાખુજો-હુમ વ-હુમ યખસ્સેમુન, ફલા યસ તતીઉના તવસે-યતંવ વલા ઇલા અહ-લીહીમ યરજે-ઉન. વ નોફેખા ફીસ્સુરે ફ-ઇજા હુમ મિનલ અજદાસે ઇલા રબ્બે-હીમ યન-સેલુન. કાલુ યા વય-લના મન બાઅસના મિમ મર કદેના, હાજા મા વાઅ-દર રહમાનો વ સ-દ-કલ મુર સેલુન. ઇન કાનત ઇલ્લા સય-હતંવ વાહે-દતન ફ ઇજા-હુમ જમીઉલ લ-દયના મોહ-દરૂન. ફલ યવમા લા તુઝ-લમો નફસુન શય-અંવ વલા તુજ ઝવના ઇલ્લા મા કુનતુમ તાઅ-મલુન. ઇન્ના અસહા-બલ જન્નતીલ યવમા ફી શુગોલીન ફાકેહુન. હુમ વ અઝવા-જોહુમ ફી ઝીલાલીન અલલ અરા-યેકે મુત તકેઉન. લહુમ ફીહા ફાકે-હતુંવ વ-લ-હુમ મા યદ-દઉન. સલામુમ કવલન મિર રબ્બીર રહીમ. વમ તાઝુલ યવમા ઐયોહલ મુજરે મુન, અલમ આહદ ઇલય-કુમ યા બની આ-દ-મા અલ લા તાઅ-બુદુશ શયતાન, ઇન-નહુ લકુમ અદુવુમ મુબીન. વ અની બુદુની, હાજા સિરાતુમ મુસ્તકીમ. વ-લ-કદ અદલ્લા મીનકુમ જીબીલ-લન કસીરા, અ-ફ-લમ તકુનુ તાઅ-કેલુન, હાજેહી જહન નમુલ લતી કુનતુમ તુ અદુન. ઇસ-લવ હલ યવમા બેમા કુનતુમ તક ફેરૂન. અલ યવમા નખતે-મો અલા અફવા-હેહીમ વ-તોકલ્લે-મોના અયદી-હીમ વ તશ-હદો અર જોલો હુમ બેમા કાનુ યક-સેબુન. વ-લવ નશાઓ લ-ત-મસના

અલ્લા અચો—નીહીમ ફ્સ ત–બ–ફ્સ સિરાતા ફ અન્ના યુબ–સેરૂન, વ–લવ નશાઓ લ મસખ–ના હુમ અલ્લા મકા–નતે હીમ ફ્મસ તતાઉ મુદ–ૈંર વ–લ્લા યરજે ઉન. વ–મા નોમઅ–મેરફો નોનક ફેસહ્ાા શીક્ષ ખલકે, અ–ફ–લ્લા યાઅ–કેલુન, વમા અલ–લ્લમના હુશ શેઅરા વમા યન–બગી લહુ. ઇન્ હોવ ઇલ્લા જીકરૂંવ વ કુરઆ નુમ મુબીન. લે યુન–જેરા મન કાના હૈયંવ વ–ય હિક–કલ કવલો અલલ કાફેરીન, અ–વ–લમ યરવ અન્ના ખલક–ના લહુમ મિમ્મા અમે–લત અયદી–ના અનઆ–મમ ફ્હુમ લહા માલેકુન. વઝલ લલનાહા લહુમ ફ–મીનહા રકુ–બોહુમ વ–મીનહા યા–કોલુન. વ–લ્લ–હુમ ફીહા મના ફેઓ વ મશારેબો, અ–ફ–લ્લા યશ–કોરૂન. વત ત–ખ–જુ મિનદુ નિલ્લા–' આલે હતલ લાઅલ લહુમ યુન–સરૂન. લા યશ તતી–ઉના નસ–રહુમ વહુમ લહુમ જુનદુમ મોહ–દરૂન, ફલા યહ–જુનકા કવ–લોહુમ ઇન્ના નાઅ–લમો મા યોસીર રૂના વમા યોઅલે–નુન. અ–વ–લમ યરલ ઇનસાનો અન્ના ખલક–ના–હો મિન નુત–ફતીન ફ ઇ–જા હોવા ખસીમુમ મુબીન, વ–દ–ર–બા લના મ–સ લંવ વ નસીયા ખલ–કહુ. કાલ્લા મંય યોહ–ઇલ ઇઝામા વહીયા રમીમ, કુલ યોહ્યી હલ લઝી અનશા–હા અવ્વલ્લા મર રતીન, વહોવા બે–કુલ્લે ખલકીન અલીમ, નિલ લઝી જાઆલા લકુમ મિનશ શ–જ–રીલ અખ–દરે નારન ફ–ઇ–જા અન–તુમ મિન–હો તુ–કેદુન, અ–વ લય સલ લઝી ખ–લ–કસ સમાવાતે વલ અરદા બે કાદેરીન અલા અંય યખ–લોકા મિસ લહુમ, બલા વ–હેવલ ખલ્લાકુલ અલીમ; ઇન નમા અમ–રોહુ ઇઝા અરાદા શયઅન અંય યકુલા લહુ કુન ફ–ય–કુન. ફ સુબહ–નલ લઝી બે યદેહી મ–લ–કુતો કુલ્લે શય–ઈવ વ ઇ–લય–હે [illegible] જઉન.

ફઝાયેલે સુ-રે-તુલ મુલ્ક.

ઇસ સુરયે મુબારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમેં મરવી હે, રિવાયત હે, અબુ હુરેરા રદી. સે કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ્લ. ને કે, કુરઆનમેં એક સુરા હે. કે ઉસમેં તીસ આયતેં હેં, કે શફાઅત કરતી હેં મર્દકી. યાને જો ઉસકો પરહતા હે. યહાં તકકે બખશા જાતા હે. "વોહ સુરયે તબા-રકલ્લ લઝી બે યદે-હીલ મુલ્ક" હે, રિવાયત કીયા ઇસકો તિરમીઝીને અબુ દાઉદ ઓર અહમદ નસાઇ, ઓર ઇબને માજાને, ઓર ફરમાયા નબી સલ્લ, ને કે જીસને પરહા સુરયે મુલ્ક, પસ ગોયા ઝીંદા કીયા શામકો, યાને ઇબાદત કા તમામ શબે કદરમેં, ઓર ઇબને અબ્બાસસે મરવી હે, કે હર મોમીનકે દીલમેં હો યે સુરા, યાને ઇસ સુરતકો ચહીયે, કે હર મુસલમાન યદ કરે. ઓર પરહે, ઓર રિવાયત હે, ઇબ્ને મસઉદસે કે મુરદેકો જબ કબ્રમેં રખતે હેં, તો ફરીશતે અઝાબકે આતે હેં, તો યે સુરા વાસતે હિમાયત ઓર મુમાને-અતે અઝાબકે ખડી હોતી હે, અગર કદમકે તરફ આતે હેં, તો કેહતી હે, કે ઇસ તરફસે તુમકો રાહ ન દુંગી, ઇસલીયે કે યે શખ્સ મુજકો નમાઝમેં ખડે હોકર પરહા કરતા થા, ઓર અગર સરકે તરફસે આતે હેં. તો કેહતી હે, ઇસ તરફસેભી તુમકો રાહ ન દુંગી, કે ઇસને મુજકો ઝબાનસે પરહા હે, અગર સીને યા-બાંયેસે આતે હેં, તો કેહતી હે, ઇન દોનોં જાનીબ-સેભી રાહ ન દુંગી, ઇસલીયે કે ઇસને અપને મુજકો સીનેમેં રખ્ખા હે.

સુ—રે—તુલ મુલ્ક.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

તબા—રકલ લજી બે—યદે હિલ મુલકો. વ—હોવા અલા કુલ્લે શય—ઇન કદીર, નીલ—લજી ખ—લ—કલ મવતા વલ હયાતા લે યબલો વકુમ ઐયો—કુમ અહ—સનો અ—મ—લા. વ—હોવલ અઝીઝુલ ગફુરલ લજી ખ—લ—કા સબઆ સમા—વાતીન તીબાકા. મા—તરા ફી ખલકીર રહમાને મિન તફા—વોતીન. ફરજે—ઇલ બ—સ—રા, હલ તરા મિન ફુતુર. સુમ્મર જેઈલ બ—સ—રા કર ર—તયને યન કલેબ ઇલય—કલ બ—સ—રો ખાસે—અંવ વહોવા હસીર. વ લ—કદ ઝૈયન—નસ સમાઅદ દુન્યા બે મસા—બીહા વ જા—અલ—નાહા રજુમલ લીશ શયા—તીને વ—આતદ—ના લહુમ અઝાબસ સઇર. વલીલ લજીના ક—ફ—રૂ બે રબ્બેહીમ અઝાબો જહન—નમા વ—બેઅ—સલ મસીર. ઇઝા ઉલકુ ફીહા સમેઉ લહા શહી—કંવ વહીયા તફુર. તકાદો તમૈયઝો મીનલ ગયઝ. કુલમા ઉલકીયા ફીહા ફૈવ—જુન સઅ લહુમ ખ—ઝ નતોહા અલમ યાતી—કુમ નઝીર, કાલુ બલા કદ જાઆના નઝીર, ફકજ જબના વ—કુલના મા નઝ ઝ—લલાહો મિન શય—ઇન ઇન અન—તુમ ઇલ્લા ફી દલાલીન કબીર. વ—કાલુ લવ કુન્ના નસ—મઓ અવ નાઅ—કેલો માકુન્ના ફી અસહા—બીસ સઇર. ફાઅ તરે—ફુ બે ઝન—બીહીમ ફ સોહ—કલ લે અસહા—બીસ સઇર. ઇન્નલ લજીના યખ—શવના રબ—બહુમ બીલ ગયબે લહુમ મગફે—રતુંવે વ અજ—રૂન કબીર. વાઅ—સીરરૂ કવ—લકુમ અ—વીજ—હરૂ બીહી, ઇન્ના

નહુ અલીમુન બે-જાતીસ સદુર. અલા યાઅ-લમો મન ખ-લ-કા વ-હોવલ લતીફુલ ખબીર. હોવલ લજી જાઆલા લકો-મુલ અરદા જલુલન ફમશુ ફી મનાકે-બેહા વ-કુલુ મિર રીઝ-કીહી, વ ઇલયહીન નુસુર. અ અમીન તુમ મન ફીસ સમાએ અંય અખ-સેફા બે-કોમુલ અરદા ફ-ઇજા હીયા તમુર. અમ અમીન તુમ મન ફીસ સમાયે અંય યુર સેલા અલય-કુમ હાસેબા. ફ-સ-તાઅ-લ મુના કયફા નઝીર. વ-લ-કદ. કજ-જબલ લજીના મિન કબલે હીમ ફ-કયફા કાના નકીર. અ-વ-લમ યરવ ઇલત તયરે ફવકહુમ સાફફા-તીંવ વ-યક-બેદના, મા યુમ-સેકો હુન્ના ઇલ લર રહમાનો, ઇન-નહુ બે-કુલ્લે શય-ઇન બસીર. અમ્મન હાજલ લજી હોવા જુન-દુલ લકુમ યન સોરો-કુમ મિનદુ નિર રહમાને, ઇનીલ કાફે-રના ઇલ્લા ફી ગુરૂર, અમ્મન હાજલ લજી યરજોકો કુમ ઇન અમ-સકા રીજ-કહુ, બલ લજ્જુ ફી ઉતી-વીંવ વ નોફુર. અ-ફ-મય યમશી મુકીબ-બન અલા વજ-હેહી અહદા અમ્મય યમશી સવીયન અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ. કુલ હોવલ લજી અનશા અકુમ વ જાઆલા લ-કો-મુસ સમઆ વલ અબસારા વલ અફયે-દતા. કલી-લમ મા તશ-કોરૂન. કુલ હો-વલ લજી જ-ર આ કુમ ફીલ અરદે વ ઇલય-હે તોહ-શરૂન. વ યકુલુના મતા હાજલ વાઅદો ઇન કુન-તુમ સાદે-કીન, કુલ ઇન ન-મલ ઇલમો ઇન દલ્લાહે વ ઇન-નમા અના અના નઝીરૂમ મુબીન, ફલમ્મા ર અવહો ઝુલ-ફતન સીઅત વુજુહુલ લજીના ક-ફ-રૂ વ કીલા હાજલ લજી કુનતુમ બીહી તદ-દઉન. કુલ અ ર અયતુમ ઇન અહ-લ-ક-ની યલ્લાહો વ મમ મઇ-આ અવ રહેમના ફમંય યોજીરૂલ કાફેરીના મિન અજાબીન અલીમ, કુલ હોવર

રહમાનો અ મના બાહી વ અ—લથહે તવક—કલના ફ—સ—તાઅ—લ સુના મન હોવા રી હલાલીમ મુબીન. કુલ અ—ર અય—તુન ઇન અસ—બડા માઉ—કુમ ગવ—રન ફ—મંય યાતી—કુમ બેના—ઉન મઇન.

ફઝાયેલે સુ—ર યે રહમાન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીઝકી એક જીનત હે. ઓર કુરઆન મજીદકી જીનત સુરયે રહમાન હે, ઇસ સુરતકો તયબીરે આમકે વાસ્તે ઇસ તરેહ પરહતે હેં, કે જબ આફતાબ તુલુ હો, ઓર નમાઝ પરહની દુરસ્ત હે.—જાવે, ઉસ વકત ઉસકી તરફ મોંહ કરકે યે સુરત પરહે. ઓર હર આયત "ફબે અઇયે આલાયે" પર ઉસકી તરફ ઉંગલીસે ઇશારા કરે, ઓર ચાલીસ રોજ બનિયતે ઝકાત પરહલે. ફીર હર રોજ એકબાર પરહે. ઓર જબ કીસીકે સામને જાયે, તો યે સુરત એકબાર પરહે. ઓર અગર ન—હોસકે તો સીર્ફ તીનબાર "ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે—કોમા તોકજ જેબાન" પરહલે. ઓર મરઝે ચેચક (સીતલા) કે લીયે એક ગંડા ઇસ તરેહ બનાતે હેં, કે જબ ચેચક ઝાહીર હો, તો એક નીલા દોરા લેકર સુરેત પરહે. ઓર હર "ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે—કોમા તોકજ જેબાન" આયત પર એક ગીરેહ દેવે, ઓર ઉસપર ફુંકે. ઓર દોરા બચ્ચેકે ગલેમેં બાંધ દેવે.

સુ-ર-યે રહમાન.

બિસ્મીલાં હીર રહમા નીર રહીમ.

અર રહમાન; અલ્લ-મલ કુરઆન. ખ-લ-કલ ઇનસાન. અલ લ મહુલ બયાન. અશ શમ્સો વલ ક-મ-રો બે-હુસ-બાન. વન નજમો વશ શ જ-રો યસ-જોદાન, વસ સમાઆ ર-ફ-અહા, વ વ-દ અલ મીઝાન. અલ્લા તત-ગવ ફીલ મીઝાન. વ-આ'ી-મુલ વઝના બિલ કિસતે વલા તુખ-સેરૂલ મીઝાન. વલ અરદા વ-દ-અહા લીલ અનામ ફીહા ફાકે-હતુંવ વન નખલો જાતુલ અક-માન, વલ હબ્બો જુલ અફસે વર રય-હાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન ખ-લ-કલ ઇનસાના મિન સલ-સાલીન કલ ફખ્ખ ર. વ ખ-લ-કલ જાનના મીન મારેજીમ મિન નાર. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. રબ્બુલ મશરે-કયને વ રબ્બુલ મગરે-બયન, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન, મ-ર જલ બહ-રયને યલ તકેયાન, બયના-હોમા બર જખુલ લા યબ-ગેઆન, ફબે અઇ યે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ જેબાન. યખ-રોજો મીન હોમલ લુલુઓ વલ મરજાન, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જે બાન. વ-લ-હુલ જવારીલ મુન-શઆતો ફીલ બહરે કલ આલામ, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. કુલ્લો મન અલય હા ફાન, વ યબકા વજ-હો રબ્બેકા જુલ જલાલે વલ ઇક-રામ, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. યસ અલોહુ મન ફીસ સમા-વાતે વલ અરદે, કુલા યવ-મીન હોવા ફી શાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. સનફ-રોગો લકુમ અઇયો-હસ સ-ક-લાન, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ

જેબાન. યા મા-શરલ જીનને વલ-ઇનસે ઇનીસ તતા-તુમ અન તનફુજુ મીન અકતા-રીસ સમાવાતે વલ અરદે ફન ફુજુ, લા તન-ફુજુના ઇલ્લા બે-સુલતાન, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન યુરસલો અ-લય-કોમા શોવાઝુમ મિન નારીંવ. વ નોહા-સુન ફલા તન તસેરાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. ફ ઇ-જન શક-કતીસ સમાઓ ફ-કાનત વર દતન કદ-દેહાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. ફ યવમા ઇજીલ લા યુસ-અલો અન જન-બીહી ઇનસુંવ વલા જાન, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન, યો-અ-ર-ફુલ મુજરે-મુના બે સીમાહુમ ફ-યુ-ખજો બીન નવાસી વલ અક-દામ, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે કોમા તોકજ જેબાન. હાજેહી જહન-નમુલ લતી યોકજ-જેબો બેહલ મુજરે-મુન, યતુ-ફુના બય-નહા વ બયના હમીમીન આન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ જેબાન. વલે-મન ખાફ મકામા રબ્બીહી જન-નતાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. જવા-તા અફનાન, ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. ફી-હીમા અયનાને તજરીયાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. ફી-હીમા મીન કુલ્લે ફાકે-હતીન ઝવ જાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. મુત તકે-ઇના અલા ફોરોશીન બતાયે-નોહા મીન ઇસ તબ-રકીન, વ જનલ જન નતય-ને દાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. ફી હીનના કાસેરા-તુત તરફે લમ યત-મીસ હુનના ઇન-સુન કબ-લહુમ વલા જાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. કા-અન્ના હુન-નલ યાકુતો વલ મરજાન. ફબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેમાન, હલ જઝાઉલ એહસાનો ઇલ-લલ એહસાન. ફબે

અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન, વ મિનદુ-નેહેમા જન-નતાન, ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન, મુદ હામ મતાન, ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન, ફી-હીમા અય-નાને નદ દા-ખ-તાન ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. ફી હીમા ફાકે-હતુંવ વ નખ-લુંવ વ રૂમ્માન, ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન, ફી હીન્ના ખયરા તુન હીસાન, ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. હુરેન મકસુ-રાતુન ફીલ ખિયામ. ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. લમ યત-મીસ હુનના ઇન-સુન કબ-લહુમ વલા જાન, ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. મુત તકે-ઇના અલા રફ્ રફીન ખુદ-રીંવ વ અબ-કરી-ઇન હીસાન. ફૂબે અઇયે આલાયે રબ્બે-કોમા તોકજ-જેબાન. તબા-ર કસમો રબ્બેકા ઝીલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ફવાયેદે સુ-ર-યે મુઝમ્મીલ.

તમન્નાયે દીલી ઝાહીરી ઓર બાતીનીકે લીયે, ઇસ સુરતકો હર રોજ ૪૧ બાર પરહે, ઓર નહો-સકે, તો ગ્યારા બાર પરહ લીયા કરે. ઓર તરતીબ ઇસ સુરતકે પરહનેકી રફા હાજતકે લીયે યે હે, કે (૧૦૦) સો દફા દુરૂદ શરીફ, ઓર એક બાર સુ-રયે અલ-હમ્દ પરહ-કર એક બાર યે સુરત પરહે. ઇસ તરેહ ગ્યારા બાર પુરે કરે. ઓર તીન રોજ પરહ-કર. ઝકાત દે. બાદ એક ચીલા વાસ્તે હર મકસદકે પરહે. ઓર એક અમલ મુજર-રીબ સુરતકા યે હે, કે

જીસ ઔરતકે બચ્ચેકા મસાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગા ના-કત ખુદાઇ (કુંવારી) લડકીકે હાથકા કાંતા હુવા નીલા રંગવા-કર, અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, એક દફા યે સુરત પરહ-કર, એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે, ઇસીં તરેહસે ૪૧ ગીરેહું દેકર ઉસ ઔરતકે ઔવામે હમલમેં વોહ ગંડા ગલેમેં ઔરતકે ડાલે. ઔર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ખુદાકી ઇનાયસે મહફુઝ રહેગા. ઔર ઝાપે નહોગા.

અગર કીસી શખ્સકો કોઇ મુશ્કીલ પેશ આવે, કે ઉસસે બર આના દુશ્વાર હો. તો રોજ પંજશંબા (ગુમેરાત) કો ગુસલ કરે. ઔર કીસી શખ્સસે બાદ ગુસલકે હમ-કલામ નહે. ઔર મુસલ્લે પર બયેઠકર, ૩૦ મરતબે સુ-રયે મુઝમ્મીલ પરહે, ફીર પાંચ મરતબા વારને દફા કરને ગલ-બયે નફ્સકે પરહે. તમામ ઉમર ઉસકો કભી ગલ-બયે નફ્સ નહોગા.

સુ-રયે મુઝમ્મીલ.

બિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહિમ.

યા ઐયો-હલ મુઝ-ઝમ્મીલો, કુમીલ લયલા ઇલ્લા કલીલન, નીસ-ફહુ અવીન-કુસ મીનહો કલીલા. અવઝીદ અલયહે વ-રત તેલીલ કુરઆના તરતીલા. ઇન્ના સ-નુલકી અલયક કવલન સકીલા, ઇન્ના નાશે-અતલ લયલે હીયા અશદદો વત-અંવ, વ અક-વમો કીલા.

ઇન્ન લક્ક ફીન નહારે સબ-હન તવીલા, વજ કોરીસ-મા રબ્બેકા વ-ત અત-તલ ઇ લય-હે તબતીલા. રબ્બુલ મશ-રેકે વલ મગરેબે લા-ઇલાહા ઇલ્લાહુ ફત-વખેજ-હો વકીલા, વસ-બેર અલા મા-યુકુલુના વહ-જોર હુમ હજ-રન જમીલા. વ-જરની વલ મોકજ-જેબીના ઉલીન નાઅ-મતે વ મહ-હેલ હુમ કલીલા. ઇન્ના લદય-ના અનકા-લવ વ જહી-મેવ, વતઆ-મન જા ગુસ-તીંવ વ અજા-બન અલીમા, યવમા તર જોફુલ અરદો વલ જીબાલો વ કા-નતીલ જીબાલો કસીબમ મહીલા. ઇન્ના અર સલના ઇલય-કુમ રસુલા. શાહે-દન અલય-કુમ કમા અર સલના ઇલા ફીર અવના રસુલા ફ-અસા ફીર અવનુર રસુલા. ફ-અખજ-ના-હો અખજંવ વબીલા. ફ-કયફ તત-તકુના ઇન કફર તુમ યવ-મંય યજ અલુલ વીલ-દાના શીબા. નીસ્સમાઓ મુન-ફતેરૂન બીહી, કાના વાઅ-દોહુ-મફ-ઉલા ઇન્ન હાજેહી તજકે રતુન ફમન શા-અત ત-ખ-જા ઇલા રબ્બીહી સબીલા. ઇન્ના રબ-બકા યાઅ-લમો અન-નકા તકુમો અદના મીન સોલે-મી-યલ લયલે વ નીસ-ફહુ વ સોલો-સ-હુ વ તાએ-ફતુમ મીનલ-લજીના માઅક, વલ્લહો યોકદ-દેરૂલ લયલા વન નહાર, અલેમ અલ લન તોહસુ-હો ફતાબા અલય-કુમ ફક-રઉ મા તયસ્સર મીનલ કુરઆન, અલેમા અન સ-ય-કુના મીન-કુમ મરદા, વ-ા-ખરૂન યદરે બુના ફીલ અરદે યબ-તગુના મિન ફદલીલ્લાહ. વઆ-ખરૂના યોકા-તેલુના ફી સબીલીલ્લાહે, ફક-રઉ મા તયસ્સરા મીનહો વ આકી-મુસ સલાતા વઆ-તુઝ ઝકાતા વ અકરે દુલ્લાહા કરદન હ-સ-ના વમા તોકદ-દેમુ લે અન ફોસેકુમ મીન ખય-રીન તજેદુ-હો ઇન દલ્લાહે હોવા ખય-રંવ, વ-આ-ઝમા અજરા. વસતગ ફીરૂલ્લાહ, ઇન નલ્લાહા ગફુર રહીમ.

ફઝાયેલે કસીદયે ગૌસીયા.

યે કસીદા હઝરત પીર શાહ અબદુલ કાદીર જીલાની રહ, કા હૈ. જો આપને હાલતે જજબાતમેં ઝબાને ગૌહર રીશાંસે ફરમાયા થા, ઈસકી બહોતસી ખાસીયતેં હેં. મુખ્ત–સર યહાં લીખ્ખી ગઇ હૈં.

૧. જો કોઇ હર રોજ ઇસે ૧૧ મરતબે પરહે, વોહ મકબુલે બારગાહે ઇલાહી હો.

૨. જો ઇસકા વીર્દ કરે, હાફિઝા કવી હો, ઓર જો સુને યા પરહે વોહ યાદ રહે.

૩. ઇસ્તેદાદે ઇલમીકી તરકકી હો.

૪. જીસ મકસદકે વાસ્તે ચાલીસ રોજ પરહે, ચીલ્લા ન ગુજરે કે ઉસકા મકસદ હાસીલ હો.

૫. ઇસકો અપને પાસ રખ્ખે, યા હરરોજ તીન દફે પરહે. અગર પરહના ન જાનતા હો, તો સુને. ઓર એતેકાદ દુરૂસ્ત રખ્ખે, ખુદા ચાહે, તો મહબુબે સુબહાનીકો ખાબમેં દેખે. ઓર ઉમરા ઓર બાદશાહકા મકબુલ હો.

૬. જીસ નિયત ઓર કસ્દસે પરહે, કામયાબ હો, લેકીન એતેકાદ શર્ત હૈ. શુરૂ કરનેસે પેહલે કુછ શીરીની પર ફાતેહા હઝરતકી દેવે. ઓર પરહનેસે પેહલે યે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઉસકે બાદ કસીદેકી તીલાવત કરે, વોહ.

દુરૂદ શરાફ યે હૈ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. અલ્લા–હુમ્મા સલ્લે અલા

મોહમ-મદીવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, માઅદે-નીલ જુદે વલ કુ-રે-મ. મનએ ઇલ ઇલમે વલ હીલમે વલ હી-ક-મે વ-આરેક વસલીમ.

કસીદા ગૌસીયા.

સકાનીલ હુબ્બો કાસા-તીલ વિસાલી,
ફ કુલતો લે ખમ-રતી નહવી તઆલી.
સઅત વ મશત લે નહવી ફી કુઉસીન,
ફ-હિમતો બે સુક-રતી બય-નલ મવાલી.
ફ કુલતો લે સાયે-રીલ અકતાબે લુમ્મુ,
બે-હાલી વદ-ખુલુ અન-તુમ રિજાલી.
વ હુમ્મુ વશ-રબુ અન-તુમ જુનુદી,
ફ-સાકીલ કવમે બિલ-વાફી મલાલી.
શરબ-તુમ ફુદ-લતા મિન બાઅદે સુકરી,
વલા નિલ-તુમ ઉલુવી વત તિસાલી.
મકા-મોકો-મુલ ઉલા જમ અવ વ-લાકીન,
મકામી ફવ-કકુમ મા ઝાલા આલી.
અના ફી હદ-રતીન તકરાબે વહદી,
યોસર રેફેની વ હસબી જુલ જલાલી.
અનલ બાઝીયો અશ-હબો કુલ્લે શય-ખીન,
વમન જા ફીર રીજા-લેઅતી મિસાલી.
કસાની ખિલ-અતન બે-તિરાઝે અઝ-મીન,
વ તવજ-જની બે-તીજા નીલ કમાલી.
વ અત લ-અ-ની અલા સીર રીન કદીમીન,
વ કલ લ-દ-ની વ આતાની સુવાલી.

વ વલ્લાની વ અલક્ષ અકતાબે જમ-અન,
ફ હુકમી નાફે-ઝુન ફી કુલ્લે હાલી.
વલવ અલ-કયનો સિરરી ફી બિહારીન.
લ સાર્‌લ કુલ્લો ગત્ર-રન ફી ઝવાલી.
વલવ અલ-કયતો સીરરી ફી જીબાલીન,
લ દુક્કત વખ-તફન બય-નર રિમાલી.
વ લત્ર અલ-કયનો સીરરી ફવકા નારીન,
લ ખ-મ-દત વન તફન મિન સીરરે હાલી.
વ લત્ર અલ-કયનો સીરરી ફવકા મય-તીન,
લ કામા બે કુદ-રતીલ્લ મવલા તઆલી.
વમા મિનહા શુહુરેન અવ દુહુરેન,
તમુરરો વ તન-કદી ઇલ્લા અતાલી.
વ તુખ-બેરોની બેમા યાતી વ યજરી,
વ તોઅ-લીમની ફ અકુ-સેર અન જીદાલી.
મુરીદી હીમ વ તીબ વશ-તહ વ ગન્ની,
વ ઇફ-અલો મા-નશાઓ ફલ ઇસમો આલી.
મુરીદી લા તખફ અલ્લાહો રબ્બી,
અતાની રીફ-અતન નીલ-તુલ મનાલી.
તુબુલી ફીસ સમાયે વલ અરદે દુક્કત,
વ સાઉ-શુસ સઆ-દતે કદ બદાલી.
બીલા-દુલ્લા-હે મુલકી તહતા હુકમી,
વ વક્તી કબલા કલબી કદ સફાલી.
નઝર-તો ઇલા બિલા-દીલ્લાહે જમ-અન,
ક-ખર દ-લ-તીન અલા હુકમીત તેસાલી.

વ કુત્બો વલી–ઇલ હુ કદ–મુવ વ ઇન્ની,
અલા ક–દ–મીન નબી બદરીલ કમાલી.
મુરીદી લા તખફ વાસીન ફ ઇન્ની,
અઝુમુન કાતેલુન ઇન–દલ કિતાલી.
દરસ–તુલ ઇલમો હતા સીરતો કુતબન,
વ નિલ–તુસ સાઅદા મીન મવલલ મવાલી.
ફમન ફી અવલીયા ઇલ્લાહે બિસલી,
વ મન ફીલ ઇલ્મે ત્ત તસર્રીફે હાલી.
અનલ હસનીયો વલ મખ–દાઅ મકામી,
વ અકદામી અલા ઉનુકીર રીજાલી.
વ અબદુલ કાદેરીલ મશહુરો ઇસમી,
વ જદદી સાહેબુલ અય–નીલ કમાલી.
અનલ જીલી મોહે–ઇદ દીને ઇસમી,
વ આલામી અલા રાસીલ જીબાલી.

અસનાદે અહદ નામા.

પયગંબર સલ, ને ફરમાયા હે. જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો સારી ઉમરમેં એક મરતબે પરહે, અલબત્તા ખુદા ચાહે સાથ ઇમાનકે જાવે, ઔર ઉસકે બેહસ્તી હોનેકા મેં ઝામીન હું, ઔર જાબર રદી. કેહતે હેં, કે હઝરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમેં તીન હજાર બીમારીયાં ખુદાયે તઆલાને પયદા કી હેં, એક હજાર બીમારીયોંકો હકીમ જાનતે હેં, ઔર દવા કરતે હેં, ઔર દો હજાર બીમારીયોંકો કોઇ નહીં જાનતા, જો કોઇ શખ્સ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્ખે, ખુદાયે તઆલા ઉસકો ઉન તીન હજાર બીમારી

ચોસે નીગાહ રખ્ખે, ઓર અબુ—બેકર રદી, કેહતે હેં, કે મેંને હઝરતસે સુના હે. કે જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્ખે. તો સાંપોસે, ઓર બીછુઓંસે અમનમેં રહે, ઓર જાદુ ઉસપર કારગર નહોવે, ઓર ઝબાન બદ ગોયોંકી બંદ હો—જાવે ઓર અગર ઇસકો લીખકર. ઓર પાનીસે ધોકર. કીસી દર્દમંદકો પીલાવે તો શિફા પાવે, ઓર હઝરત ખાતુને જનત ફરમાતી હેં, કે મેંને હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો શશી લાવે, હાજત ઉસકી બર આવે, ઓર ઇસકો મુશ્ક ઓર ઝાફરાનસે લીખ્ખે. ઓર મેંહકે પાનીમેં ધોકર તીન દીન સુબોહકો કીસીકો પીલાવે, ઉસ્સે ફહમ ઓર અકલ ઝીયાદા હો, જો કુછ સુને યાદ રખ્ખે, ઓર જો કે યાદ હો, વાહ ફરામોશ નહો, ઓર અમીરૂલ મોમેનીન ફરમાતે હેં, કે મેંને હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઇ ઇસકો પરહે. ઓર મુરદોંકો બખ્શે, તો કબર ઉસકી મશરેકસે મગરેબ તક ફરરાખ ઓર પુર નુર હોવે, ઓર અગર ઇસકો મુરદેકી કબરમેં સીરહાનેકી તરફ તાકમેં રખ્ખે. તો ઉસ મુરદેકો સાત પયગંબરોંકા સવાબ મીલે, ઓર સવાલ મુનકીર નકીરકા ઉસપર આસાન હોવે. ઓર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઓર ચાલીસ હજાર બાંયેંસે, ઓર ચાલીસ હજાર સરસે, ઓર ચાલીસ હજાર પાઉંસે અઝાબ દુર કરે. ઓર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ કર ન—સકે. ઓર ઇસ અહદ નામેકી હક તઆલાને એક સુરત બનાઇ હે, કે કબરમેં પાસ રહે, ઓર જબ મુરદા કયામતકો કબસે ઉઠે, તો યે ફરિસ્તા બનકર સામને આવે, ઓર હુલા બેહિસ્તકા લાકર પેહના—દે, ઓર બુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે, અય મોમીન, તેરે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ હો. કે તુને

દુનિયામેં હરરોજ ઇસકો પરહા હે, આજ ઇસ અહદકો મેં વફા કરતા હું, તાજ સરપરૂ રખ. ઓર જામા બેહિસ્તકા પહેન. ઓર બુરાક પર સવાર હો, ઓર બે-હિસાબ ઓર બે-અજાબ બેહિસ્તમેં જા. ઓર જીસકી તુ શફાઅત કરે ઉસે બખશું. જબ ઇસ શખ્સકો ઇસ તરેહસે ખલકત કયામતકી દેખે, કે મોંહ ઉસકા ચૌંધવીં રાતકે ચાંદકા-સા હે, ઓર અયસા સામાન હે, ગુલ મચાવે કે કોનસા પયગંબર હે, યા કોઇ સીદ્દીક બુઝુર્ગવાર હે, કે અયસી બુઝુર્ગીસે આતા હે, ફરિસ્તા નિગેહબાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે યે પયગંબર નહીં હે. બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહંમદ સલ.કા હે. દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતા થા. ઓર ઉસકા યે નુર ઓર બરકત હે, જબ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી, ઓર કહેગી. કે ઇતની મુદ્દત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસ કે અહદ નામેસે ગાફીલ રહે, ઓર અબ પશેમાન હોતે હેં, વોહ અહદ નામયે મોઅઝ-ઝમ યે હે

અહદ નામા.

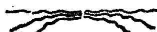

બિસમિલ્લાહ હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમા-વાતે વલ અરદે, આલેમુલ ગયબે વશ શહા-દતે હોવર રહમા નુર રહીમ, અલ્લા-હુમ્મા ઇન્ની આ-હદો ઇ-લયકા ફી હાઝે-હીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અન્ની અશહદો અન લા ઇ-લાહા ઇલ્લા અનતા વહ-દહુ. લા શરીકા લકા, વ અશહદો અન્ના મોહમ મદન અબ-દોકા વ રસુલોકા, ફલા ત-કેલની ઇલા નફસી, વ ઇનકા ઇન ત-કેલની ઇલા નફસી, તોકર-રેબની ઇલશ શરરે,

વ તોબા—એદની મીનલ ખયર, વ ઇન્ની લા અત–તકેલો ઇલ્લા બે રહ—મતેકા ફજ—અલ લી, ઇન–દકા અહ—દન તવફ—ફય તહુ, ઇલ્લા યવમીલ કીયામા; ઇન–નકા લા તુખલે ફુલ મીઆદ. વ સલ લલાહો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી મોહમ મદીંવ, વ આલીહી વ અસહાબીહી અજ–મઅન. બે રહ—મતેકા યા અર હમર રાહે–મીન.

અસનાદે દુઆએ સુરયાની.

બુઝુર્ગોને દીન, ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે યે દુઆ નજદીક પાક રબ્બુલ ઇજ્જતકે બહોત મકબુલ હે, ઔર ઇસકો પરહનેકી બહોત તરકીબેં હેં, લેકીન કોઇભી મુશકીલ અમરકે લીયે ચાલીસ રોજ તક બા–વુઝુ બાદ અઝ નમાઝે સુબેહકે યા બાદ અઝ નમાઝે ઇશાકે તીન. યા પાંચ બાર પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહો તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી, ઔર ઇસ દુઆકા વીર્દ રખનેસે કીસીકા મોહતાજ ન–હોગા, ઔર ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોગી. ઔર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકા જરીઆ હોગા, યેહ દુઆ પરહનેકે અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન, યા પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહેં. ખુદાવંદ કરીમ તમામ દીનદાર ભાઇઓંકો નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે. આમીન, સુમ્મા આમીન. વોહ દુઆયે મોઅઝઝમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.

અનલ મવજુદો ફત-લુબની તજેદ-ની,
ફઇન તત-લુબ સીવાઇ લમ તજેદ-ની.

મેં હું મવજુદ સબ મુઝ પાસ આઓ,
મુઝે શાહ રગ સેભી નઝદીક પાઓ.
જો મેરે ગયેરકી રખ્ખો તલબ તુમ,
તો નહીં પાઓ મુઝે જીસ જાપે જાઓ.

અનલ મવજુદો લા તકસુદ સીવાઇ,
કસીરૂલ ખલકે ફત-લુબની તજેદ-તી.

તુમ્હારા યા ઇબાદી મેં હું મકસુદ,
ન ઢુંઢો મુઝ બીન કોઇ ઓર મવજુદ.
મેં સરજન-હાર હું યે સબ ખલકકા,
જીસે ચાહું કરૂં એક પલમેં નાબુદ.

અનર રબ્બુલ હજી યખશા અજાબી,
જમી-ઉલ ખલકે ફત-લુબની તજેદ-ની.

મેં અય બંદે ઇસમ રખતા હું કહહાર,
ડરે મેરે ગઝબસે કુલ યે સંસાર.

ચલો દીન રાત મુઝ શાહકે હુકમ પર,
જો ચાહતે હો ખલાસી મેરે દરબાર.

અનલ્લ મલે—કુલ મોહય—મેનો જલ્લા કદરી,
અઝ્રી—મુલ મુલકે ફ્રુત—લુબની તજેદ—ની.

તુમ્હારા મેં હમેશા હું કદર દાં,
અગર બસતીમેં હો યા દર બીયાબાં.
બડી હે બહોત મેરી બાદશાહી,
પકડ એંચું મેં શાહોંકા ગીરેબાં.

અનલ માઅબુદો લા તાઅબુદ સીવાઇ,
અનલ જબ્બારો ફ્રુત—લુબની તજે—દની.

સચ્ચા માઅબુદ મુઝ બુઝો અય ઉબ્બાદ,
ન હરગીઝ ગયેર મેરેકી કરો યાદ.
મેં ગાલીબ હું મેરા સબપર હુકમ હે,
રખું ગમગીં કીસે રખું કીસે શાદ.

અના લીલ અબદે અર—હમો મીન અખીહે,
વ મીન અબ-વય હે ફ્રુત-લુબની તજેદ—ની.

કરૂં ઇતના રહમ તુમ ઉપર આપ,
ન અયસા કર સકે ભાઇ હૂવ માં—બાપ.

ખબર લું રીજકકી આકર શ્રમો રોજ,
કરૂં બીમાર પુરસી જબ ચડહે તાપ.

તજેદ—ની વાહેદન સ—મ—દન અઝીમન,
કસીરૂલ બીરરે દૂત—લુઅની તજેદ—ની.

મેં જાતાં જાત હું આપહી એકેલા,
ન રખતા હું કોઇ ખાદીમ ન ચેલા.
કરૂં એહસાન મેં હર હર ફરદ પર,
ન દેખું કોન પેહલા કોન પીછલા.

તજેદ—ની મુસ—તગાસન લી મુગી—સન,
અનલ કહહારો દૂત—લુઅની તજેદ—ની.

અય બંદે આઓ સબ મુઝ પાસ ફર્યાદ,
અગર તુમપર કરે કોઇ ઝુલ્મો બેદાદ.
કરૂં મઝલુમકી મેં દસ્ત—ગીરી,
ઉડાદું દૌલતે ઝાલીમકો બરબાદ.

વ અર—હમો મીન ઇબાદી મન અસાની,
બે—જહલીમ મીનહો દૂત-લુબની તજેદ—ની.

કરૂં આસી ઉપર મેં રહમ શીલહાલ.
ન દું વાએદા ઉસે પરસું વ યાં કાલ.

મેરી રહમતકે હેં *મામુર દરીયા,
કહું નૌમીદ ના હોવે યે જુહ-હાલ,

તજેદ-ની ફી સવા-દીલ લયસે અબદી,
કરીબમ મીનકા ફુત-લુબની તજેદ-ની.

અય બંદે તુમ ઉઠો પીછલી પહેર રાત,
કરો ઉસ વક્તમેં મુઝસે મુનાજાત.
તુમહી પાઓગે મુજકો બહોત નજદીક,
સુનુંગા મેં તુમ્હારી પ્યારી વોહ બાત.

તજેદ-ની રાહે-મન બર-રર રઉફુન,
બે-કુલશીન ખલકે ફુત-લુબની તજેદ-ની.

અય બંદે નામ હે મેરા સો રહમાં,
સુબ્હો ઓર શામ સબ મેરે હેં મેહમાં.
બની આદમ પરીંદે જાનવર કો,
મોવારીક હાલકે પહોંચાઉં સામાં.

તજેદ-ની વાસેઅલ લીલ ખલકે ગયરી,
અનલ મજકુરો ફુત-લુબની તજેદ-ની.

કરમ મેરા ખલાયેક પર હે બીસયાર,
ગરીબો આજીઝોંકા મેં સચ્ચા યાર.

કરો મેરા જીકરં હરદમ હમેશા,
જો સોતે હો યા બયઠે હો જો હુશીયાર.

તજેદ—ની ફી સુજુ—દેકા હીના તહઉ,
વ હીના તકુમો ફૂત—લુઅની તજેદ—ની.

તુમહી સીજદે મને જાતાં પછાડો,
ખડે હોકર હજારાં આહ મારો
દુઆ ઉસ વકતમેં હોવેગી મકબુલ;
તુમ અપને કામ દો જગમેં સંવારો

ધજીલ લહ—ફાનો નાદાની કઝી—મન,
અકુલ લબ્બયક ફૂત—લુપી તજેદ—ની.

અગર ગમગીં પુકારે તુઝપે અદોહ,
કે અય મવલા કીયા હે ગમને અંબોહ.
કહું લબ્બેક હાં હાઝીર ખડા હું,
ઉડાદું દરદો ગમકે વોહ બડે કોહ.

ધજલ મુદ તરરો કાલા લા તરાની,
ન—ઝરતો ધલય—હે ફૂત લુબની તજેદ—ની.

જો આવે ગમ—ઝદા મુઝ પાસ નાગાહ,
કે મારે બે—કરારીસે વોહ એક આહ.

કરૂં ઉસપર નીગાહ લુત્ફો કરમકી,
છુડાઉં બંદે ગમસે ખોલ દુ રાહ.

અ—તારેફો મયં યોગી-સુલ ખલ્કા ગયરી,
સરીયુલ અખજે ફ્તલ—લુબની તજેદ—ની.

ખલકકી કોન પુરે મુઝ બીના આસ,
રહે દીન રાત યું મૌજુદ તુઝ પાસ.
જહન્નમ આગસે દેવે ખલાસી,
સુંઘાવે બેહીસ્તકે ફુલોંકી ખુશ બાસ.

અ—તારેફો મુન—કેજન ગયરી સરીયન,
મીનલ હ—સ—કાતે ફ્તલ—લુબની તજેદ—ની.

અય બંદો કોન હે તુમકો જો ચાહાવે,
ન પાઓ ગયેર મેરે હલાકીસે છુડાવે.
ન પાઓ ગયેર મેરે કાઇ દો જહાંમેં,
કે મુશકીલકે વકત અંદર કામ આવે.

આ—તારૈફો મંય યકુલ લીશ—શયયે ગયરી,
યકુન ફ ય—કુનો ફ્તલ—લુબની તજેદ—ની.

હે અયસા કોન ખલકમેં કરન—હાર,
કરે એક હર્ફસે આલમકો ઇઝહાર.

મેં કાદીર હું બડી કુદરત હે મેરી,
નહીં મીરે મીસલ ઝીનહાર ઝીનહાર.

અ–તારેફો સાતે–રલ લીલ અયએ ગયરી,
અનસ સત–તારો ફ્રત–લુબની તજેદ–ની.

બડા સત્તાર હું મેં આલે–મુલ ગયેબ,
છુપાતા હું જનો મરદોંકે કુલ અયેબ.
અગર ચાહતે હો ખુબી યા ઇબાદી,
તો કીસકે અયેબ મત ખોલો બીલા રયેબ.

ફ્ઇન તાબા તુઅતો અલય–હે અબદી,
અનત તવ્વાઓ ફ્ત–લુબની તજેદ–ની.

કરો તુમ યાદ હરદમ રોજે મીસાક,
રહો ઇસ અહદ પર તુમ કોમ ઉશ્શાક,
મેરી રહમત જો હે સાબિક ગઝબ પર,
કરો ઇસ તોર તુમ તહસીને અખલાક.

વ મમ મીસલી ફ્ અયના યકુનો મીસલી,
વ લગસા યકુનો ફ્ત–લુબની તજેદ–ની.

કહો કે કોન જગમેં મુઝ જયસા શાહ,
કહીં દેખી હે અયસી આલી દરગાહ,

હુવા નહીં મુઝ મિસલ કોઇ ન હોગા,
હેં લાખોં નામ મેરે હું એક અલ્લાહ.

હલુમ્મા ઇલૈયા લા તક્સુદ સીવાઇ,
અનલ મક્સુદો ફત—લુબુની તુજેદ—ની,

અગર ચાહતે હો અય બંદો ચરફ તુમ,
તો ચલે આઓ શીતાબી મુઝ તરફ તુમ,
કરો શુકરા—નએ નેઅમત દીલોંસે,
ન બોલો ગયેર સેતી એક હરફ તુમ.

અ-તંજ-ફોરો લય-લતન ના-દયતા સીર રન,
અક્ષમ અસ્માકા ફત—લુબની તજેદ—ની.

દુઆ માંગો અય બંદો તુમ સુબ્હો શામ,
ખુપે ઝાહીર મુઝે ફરમાઓ સબ કામ.
ખઝા—યેન હેં મેરે માઅમુર ભરપુર,
સભી મતલબકો પહોંચાઉં સરંજામ.

ફલા સુનજીકા યા અબદી સીવાઇ,
મીનન નીરાને ફત—લુબની તજેદ—ની.

અય બંદો સો રહે ક્યું ઉઠો જાગ,
હે આગે દોજખોંકી સખ્ત તર આગ.

જીસે ચાહુ ઉસે બખશું ખલાસી,
ન મેરે મચેર કે લાગે વહાં લાગ.

વ લયસા યમલે—કુલ શીર દવસા ગયરી,
અનર રજાકા ફ્રત—લુબની તજેદ—ની.

નહીં કાઇ અનો કોઇ કલંદર,
જો તુમકો મેહેલ દેવે બેહીશ્ત અંદર,
મે હું રજાકે મુતલક યા ઇબાદી.
ફ્રઝલસે દું કુસુરો હુરો કૌસર.

અહલ-શીલ ખલકે મંય ગોઅંતી જજીલન,
સીવાઇ લયસા ફ્રત-લુબની તજેદ—ની.

ખલકમેં કોન અયસા હે કે એ રંજ,
ગરીબોં પર લુટાવે યે જરો ગંજ.
યે મેરી જુદો બખશીશકી સીફ્રત હેં,
લુટાનેમેં કરૂં ના સાત ના પંજ.

અ—તારેફ્રાસાતે—રલ લીજ જનબે ગયરી,
અનલ ગફ્રફ્રારો ફ્રત—લુબની તજેદ—ની.

આયા હે જગતમેં કોઇ મુઝસા ગફ્રફ્રાર,
ગુલામોંકે ગુનાહ બખશે જો લક બાર.

મેં બખશીશ યાર હું જીન્નો બશરકા,
વશે મુશરીક ન–બખશુંગા મેં ઝીનહાર,

સ અગ–ફેરા લીલ બબાદે વ લા ઉબાલી,
ગદા–તલ હશરે ફૂત–લુબની તજેદ–ની.

બખશ ડાલું કરોડોં મેં ગુનાહાં,
હશરકે દીન સબોંકા હું પનાહાં,
ન કોઇ ભર સકે ઇસ જાએ પર દમ,
ન કોઇ વહાં કર સકે ઉસ વક્ત નાહાં.

વ અક-રમો મંચ ચોરીદો એલા હિસાબીન,
અનલ વહ–હાબો ફૂત–લુબની તજેદ–ની.

જીસે ચાહું ઉસે દું બહોત તાઅ–ઝીમ,
ખજાને બે અદદ બખશું જરો સીમ.
મેં હું વહહાબ મેરા લુત્ફ હે આમ,
યે કેહતા હું હરફ અજ રાહે તફહીમ.

ફ્ અજ જેજની વ-લમ તર-કતતો મીસલી,
વ લસતો તરાહો ફૂત–લુબની તજેદ–ની.

અય બંદે કર તુ મુઝસે આશનાઇ,
ઉસીસે પાયેગા ઇઝ–ઝત બડાઇ,

નહીં મેરે મીસલ દોનોં જહાંમેં;
કબીલા નહીં મુઝે ના બાપ માઇ.

વ અક-રેમો મ'થ યતુમો ઇલૈંયા ખોદ્દન,
લીયલ ઇક-રામો ફ્ત-લુઅની તજેદ-ની.

અય બ'દે ખોદ્દ મેરા રખ તુ દીલમાં,
કરૂં સબ સખતીયાં તેરી મેં આસાં,
કરમ મેરા હે સારે ખલ્ક પર આમ,
અબસ રખ્તા હે કયું ખાતીર પરેશાં.

લીયલ આલાઓ વન નેઅમાઓ ઇનદી,
લીયલ ખય-રાતો ફ્ત-લુબની તજેદ-ની.

બખશના નેઅ-મતોંકા હે મેરા કામ,
મેં સારે ખલ્કકો દેતા હું ઇનઆમ.
મેરી ખયરાત હે જારી હમેશા,
મેરે મોહતાજ હેં બસ ખાસ ઓર આમ.

લીયદ દુન્યા વ-મા ફીહા જમીઅન,
લીયલ મ-લ-કુતો ફ્ત-લુઅની તજેદ-ની.

મેં હું અલ્લાહ ઓર સબ મેરે હેં બ'દે,
ગડે મુઝ શાહકે હર મુલ્ક ઝડે,

મેરે દરબાર બીન તુમ કહીં ન જાઓ,
નહો તુમ ચાર આંખોં સાથ અંધે.

અ તારફા મલ લકુ ઇસ—મુન ક ઇસમી,
અનર રહમાનો ફ્તલુબની તજેદ—ની.

મેરા હે નામ સબ નામોંસે બેહતર,
મુઝે લાયેક હેં સબ અવસાફ બેહતર,
મેં હું રહમાન સબકો બખશતા હું,
ગદાકો નાન ઓર શાહોંકો અફસર.

અ નલ્લાહ હુલ લજી લા શયયા મીસલી,
અનદ દૈયાનો ફ્તલુબની તજેદ—ની,

મેં અલ્લાહ બે નિરલ હું મીસ્લસે પાક,
મીલાદું મુદ—દઇકો ખાક દર ખાક,
મેં હું હાકીમ ચલાઉં હુકમ અબપર,
મેરે મહકુમ હેં યે અરઝો અફલાક.

અનલ મલે—કુલ મુલુકો વ કુલ્લો મુલકીન,
હીયલ મીરાસો ફ્તલુબની તજેદ—ની.

યે સબ સુલતાં મેરે નાયેબાં હેં.
અગર હેં હાઝીરાં યા ગાયેબાં હેં.

મેરી દરગાહકે જારૂબ કશ હેં.
અગરચે અપને ઘરકે સાહેબાં હેં.

અના અફ્-નદ દુહુરા વ કબલા કબલીન
વ બાઅ-દલ બાબદે ફ્ત-નુમની તજેદ-ની.

ફનાકી જબ ખલ્ક ઉપર ચલે બાવ,
તભી ઉડ જાયે સબ જંગલ નદી નાવ.
રહે બાકી હમારી બાદશાહી,
અરે ઇન ગાફીલોંકો કોઇ સમઝાવ.

અનલ વહહાબો યા અબદી સરી-અન,
વ ફીયલ અહદે ફ્ત-નુબની તજેદ-ની.

શીતાબી તાલીબોંકો દુ મેં મતલુબ,
વફાયે અહદ મેરા ફેઅલ હે ખુબ.
મેરે અવસાફ જો તુમકો સુનાવે,
યેહી લોહો કલમમે ખ્ત હું મકતુબ.

અનલ ફરદુલ મુહ્જ-મેરા ફવકા અરશી,
બેલત તકલીફે ફ્ત-નુબની તજેદ-ની.

કીયા હું ખલ્કકી મેં આપ તકદીર,
હેં મેરે હુકમસે તકદીમો તાખીર,

અરશસે ફર્શ લગ મેરા હુકમ હે,
કરૂં એક આનમેં ઇન્શીદા તગઇ-યુર.

અનર રબ્બુલ લજી લા ઝુલમા ઇનદી,
વ લસતો ઉન્જુરો ફ્રત-લુબની તજેદ—ની.

મેં રબ્બુલ આલમીં હું ઝુલ્મસે દુર,
કરૂં મં ઝાલીમોંકા ખારો રનજુર.
સદા મઝલુમકી સુનતા હું ફર્યાદ.
ગરીબી આજીઝી હે મુજકો મનઝુર.

ખ-લકતો મોહમ-મદન નુરન કદી-મન.
લહુલ પુશરા ફ્રત-લુબની તજેદ-ની.

મોહંમદ મુસતફા હેં જાતકે નુર,
નહીં એક આન વોહ મુઝ કુર્બસે દુર.
કીયા ઉનકે સબબ યે સબ ઝહુરા,
મેં હું નાઝીર વોહી મેરે હેં મંઝુર.

વંયશ-ફઓ શીન ખલાયેકે યવમા હશરીન,
ઓશફ-ફૈઓ શીહે ફ્રત-લુબની તજેદ-ની.

મોહંમદ મુસતફા રોજે કયામત,
કરેંગે જુમલા આલમકી શફાઅત.
વોહી મહબુબ મેરા બે શુબા વ શક,
કરૂંગા ઉસકો રાજી બે નીહાયત.

ઝમી—મયે

હદી—યતુલ મુસ્લેમીન,

—યાને—

ઝુરૂરીયાતે દીન,

દુઆયે ગંજુલ અર્શ.

બિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ મલે—કીલ કુદ્દુસ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અઝી—ઝીલ જબ્બાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નર રઉફીર રહીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગફુરીર રહીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કરીમીલ હકીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કવીઇલ વફી.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ લતીફીલ ખબીર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ સ—મ—દીલ મા—અ·બુદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગફુરીલ વદુદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ વકીલીલ કફીલ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નર રકીબીલ હફીઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નદ દાયેમીલ કાયેમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ મોહઇલ મોમીત.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ હૈઇલ કૈયુમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ ખાલેકીલ બારી.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ અલીઇલ આઝીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ વાહે-દીલ અહદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ મોઅ-મેનીલ મોહય-મેન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ હબીબીલ શહીદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ હલીમીલ કરીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ અવ-વલીલ કદીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ અવ-વલીલ આખેર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નઝ ઝાહેરે વલ બાતેન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ કબીરીલ મુ-ત-આલ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ કાઝીઇલ હાજાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નર રહમા-નીર રહીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-ના રબ્બિલ અરશીલ અઝીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-ના રબ્બિયલ આલા.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ બુરહા-નીસ સુલતાન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નસ સમીઉલ બસીર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ વાહે-દીલ કહહાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ અલીમીલ હકીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નસ સતતા-રીલ ગફફાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નર રહમા-નીદ દૈયાન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ કબીરીલ અકબર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુબ્હા-નલ અલીમીલ અલ્લામ.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નશ શાફીલ કાફી.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અઝી—મીલ બાકી.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ સ—મ—દીલ અહદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના રબ્બીલ અરદે વસ
સમા—વાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના ખાલેકીલ મખલુ—કાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના મન ખ—લ—કલ લયલા
વન—નહાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ખાલે—કીર રઝ્ઝાક.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ફતતા—હીલ અલીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અઝીઝીલ ગની.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના જીલ મુલ્કે વલ મ—લ—કુત.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના જીલ ઇઝ્ઝતે વલ અઝ-મતે
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના જીલ હય-બતે વલ કુદ—રતે.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના જીલ·કિબ્રિયાએ વલ જબ—રૂત
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ મતતા—તારીલ અઝીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ આલેમીલ ગયબ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ હમીદીલ મજીદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ હકીમીલ કદીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કાદેરીસ સતતાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ સમીઇલ અલીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગનીઇલ અઝીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અલ્લા—મીસ સલામ.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ મલેકીન નસીર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગનીઇર રહમાન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કબીરીલ હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ વલીઇલ હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ સબુરીસ સતતાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ખાલેકીન નુર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગનીઇલ મોઅજેઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ફાદેલીશ શકુર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગનીઇલ કદીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના ઝીલ જલાલીલ મુબીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ખાલે-સીલ મુખ-લેસ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ સાદેકીલ વાઅદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ હકકીલ મુબીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના ઝીલ કુવ્વતીલ મતીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કવીઇલ અઝીઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ હૈઇલ-લઝી લા-યમુત.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અલ્લા—મીલ ગુયુબ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નસ સતતા—રીલ ઉયુબ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ ગુફ્ફરા—નીલ મુસ્ત-આન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના રબ્બીલ આ-લ-મીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નર રહમા—નીસ સતતાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નર રહીમીલ ગફ્ફાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અઝીઝીલ વહહાબ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કાદે—રીલ મુક-તદેર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના ઝીલ ગુફરા—નીલ હલીમ.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ મલે-કીલ મુલ્ક.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ બારી—ઇલ મુસવ્વેર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ અઝીઝીલ જબ્બાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ જબ્બારીલ મુ—ત કબ્બેર.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ્લાહે અમ્મા યસે—ફુન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ કુદદુ—સીસ સુબ્બુહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના રબ્બીલ મલા—યે—ક—તે
વર રૂહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—ના જીલ આલાયે વન—નામાયે.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ મલે—કીલ મકસુદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો સુબ્હા—નલ હનના—નીલ મન—નાન.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો આ—દમો સફી—યુલ્લાહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો નુહુન નજી—યુલ્લાહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો ઇબ્રાહીમો ખલી—લુલ્લાહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો ઇસમાઇલો જબી—હુલ્લાહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો મુસા કલી—મુલ્લાહ.
લા ઇલાલા ઇલ લલ્લા઼ો દાઉદો ખલી—ફતુલ્લાહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો ઇસા રહુલ્લાહ.
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો મોહંમ મદુર રસુલુલ્લાહ.

વ સલ લલ્લાહો ગ્લા ખયરે ખલ—કીહી, વ નુરે અરશીહી, અદ્દલીલ અંબીયાયે વલ મુર—સલીન, હબી—બેના વ સૈયેદેના, વ સ—ન—દેના, વ શફીયેના વ મવલાના મોહમ મદીવ, વ અલા આલીહી. વ અસહા—બીહી અજ—મઇન, બે રહ—મતેકા યા અર—હમર રાહે—મીન.

ખુલા–સયે અસનાહે દુઆયે

ગંજુલ અર્શ,

બાદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે ગંજુલ અર્શ, અયસી ચીઝ નહીં, કે જીસકો કોઇ ન જાનતા હો, ફઝાઇલ ઇસકે બેહદ હેં, યે વોહ ગૌહરે શબ–ચિરાગ હે, કે જીસકે અદના પરતવસે દીલ રૌશન હો–જાતા હે, ઓર ઇસકા પઢને–વાલા દા–મને મુરાદકો માલા–માલ કરદેતા હે, ઇસમેં ખુદાવંદ જલ્લ–શાનહુકી તાઅરીફ હે, ઓર ઉસકી મદેહ, ઓર તાઅરીફમેં અગર સારી જહાંકે દરખ્ત કલમ બને', ઓર સારે દરીયા સિયાહી હોં, ઓર જમી ઇન્સો જીન, ઓર મલાયેક, અબદુલ–આબાદ લીખતે રહેં, તોભી એક હરફ તાઅરીફકા હક અદા ન હો–સકે,

યે દુઆ બાદ અજ નમાઝે ફજર, બા–વુઝુ એક વકત ઝુરૂર પરહે, ઇસકા ઝીયાદા ખુલાસા હમારી કિતાબ તોહ–ફતુલ મુશતાક, નામકી છપી હે, ઉસમેં લીખ્ખા હુવા હે, તો ઉસકો મંગવા–કર દેખના કીંમત ચાર આને હે.

ઈસલામી બારા મહીનેકે નામ ઓર ઉનકે ફઝાયેલ.

૧ મોહર્રમ, ૨ સફર, ૩ રબીઉલ અવ્વલ, ૪ રબીઉલ આખીર. ૫ જમાદીઉલ અવ્વલ, ૬ જમાદીઉલ આખીર, ૭ રજબ.

૮ શાઅબાન, ૯ રમઝાન, ૧૦ શવ્વાલ, ૧૧ જીકદ, ૧૨ જીહજ.

૧ મોહર્રમુલ હરામ—યાને અરબમેં ઝમાને જાહેલીયત—મેંભી જીદાલ વ કીતાલકો હરામ જાનતે થે, ઓર ઇબ્તીદાયે સને હીજરી ઇસ મહીનેસે હે. ક્યું કે હઝરત મોહંમદ સલ. ને હીજરતકા ઇરાદા ઇસ મહીનેસે ફરમાયા થા,

ઇસ મહીનેકી દસવીં તારીખ બહોત બુઝુર્ગ હે, ક્યું કે ઉસી તારીખકો હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, શહીદ હુવે, તારીખ ૯ ઓર ૧૦ વીંકે રોઝે રખના સવાબે અઝીમ હે, ઓર ઉન રોઝોંકા ઇફતાર રોઝદારોંકો કરાનાભી અજરે અઝીમ હે, યાને દસ હજાર ફરીસ્તોંકી ઇબાદતકા, ઓર દસ હજાર હાજીયોંકા, ઓર દસ હજાર શહીદોંકા, સવાબ હાસીલ હોતા હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે રહમાન પરહે.

સ-ફ-રૂલ મુઝફ-ફર—યે નામ ઇસ લીયે રખ્ખા ગયા, કે બાઝે અરબ અપની જાયે સકુનત ખાલી કરકે ચલે જાતે થે, ઓર મોસીમે ખીઝંભી થી,

તા. ૨૭ કે બાદ શબે દો-શંબાકો આં હઝરત સલ. ને હઝરત સીદદીક રદી; કે હમરાહ મદીનેકી હીજરત ફરમાઇ, ઓર તીન રોજ તક, ગારે સુરમેં રેહકર. ચહાર શંબાકી શામકો મદીનેકો રવાના હુવે, ઇસલીયે આખીરી ચહાર શંબા (બુધ) કો મુસલમાન ખુશી કરતે હેં.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે યાસીન પરહે.

૩ રબીઉલ અવ્વલ—યે નામ મુકરર કરનેકે વક્ત, શુરૂ ફસલ રબીકા થા. ઇસલીયે યે નામ રખ્ખા ગયા.

ઇસ મહીનેકી બારહવીં તારીખ દો-શંબાકે રોજ વીલાદત હઝરત મોહંમદ સલ. કી હુઇ, ઓર ઉસી તારીખ વફાતભી હુઇ.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે મુજાદેલા પરહે.

૪ રબીઉલ આખીર—ઇસ માહકા નામ મુકરર કરતે વક્ત ફ્સલે રબીકા આખીર થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્ખા ગયા.

યે મહીના હઝરત પીરાન પીર સાહેબકા કેહલાતા હે. ઔર તા. ૧૦ વીંકી શબકો ગ્યારહવીં. ઔર તા. ૧૭ વીંકો સત્તરવીં, કી-જાતી હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરતુલ મુલ્ક (તબારક) પરહે.

૫ જમાદીઉલ અવ્વલ—ઇસ મહીનેકી ઇબતીદામેં સરદીકા મોસીમ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્ખા ગયા.

ઇસ મહીનેમેં કોઇભી અમલીયાત પરહના નીહાયત ફાયેદા બખ્શતા હે. ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, શબે અવ્વલમેં બીસ રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ, અલ હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ. ગ્યારા મરતબે પરહે. બડા સવાબ હે.

૬ જમાદી-ઉલ આખીર—ઇસ મહીનેકી આખીરમેં મોસીમે બરફ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્ખા ગયા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, અસહાબે કીરામ, બારા રકઆત નમાઝ પરહતે થે, ઔર આખીરકે દસ રોઝે રખતે થે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર. સુરયે મુદસ્સર પરહે.

૭ રજ-બુલ મુરજજબ—યે મહીના મોઅઝઝમ હોનેકે બાએસ અહલે અરબ ઇસકો શહરૂલ્લા કેહતે થે, ઔર તાઝીમ કરતે થે, ઇસલીયે યે નામ રખ્ખા ગયા.

આં હઝરત સલ. ને ફરમાયા. કે જન્નતમેં એક નેહર હે. ઉસકો રજબ કેહતે હેં. ઉસકા પાની દુધસે ઝીયાદા સુફેદ હે.

ઓર શેહદસે ઝીયાદા મીઠા હે. પસ જો કોઇ ઇસ મહીનેમેં રોઝે રખ્ખેગા, તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઉસ નેહરકા પાની પીલાયેગા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, હઝરત સલ, હાથ ઉઠાકર યે દુઆ પરહતે થે. "અલ્લા હુમ્મા બારેક લના ફી શહરા રજબ, વ શાબ—બાન વ રમદાન."

ઇસ મહીનેકી તા. ૨૭ કો આં હઝરત સલ, કો, મેઅરાજ હુઇ, ઇસ રાતકી ઇબાદત, રોઝા, નમાઝ મકબુલ હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે હા, મીમ, એન, સીન, કાફ પરહે.

૮ **શાઅબાનુલ મોઅઝ—ઝમ**—બુઝુર્ગી ઇસ માહકી નીહાયત હે. ખુદાવંદે આલમ અપને બંદોં પર રીજક વ—ગયરા ઓર તમામી ઉમુરાતે આલમ જુદા જુદા મુકર્રર. હોતે હેં. ઇસલીયે યે નામ રખ્ખા ગયા.

ઇસ મહીનેકી તા, ૧૪ વીંકી શબકો શબ બરાત હે. ઓર સોનેવાલા ઇસ નેઅમતસે મહરૂમ રેહતા હે. તા. ૧૪ ઓર તા. ૧૫ કા રોઝા રખના બેહતર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે સાદ પરહે.

૯ **રમઝાનુલ મુબારક**—યે મહીના માખુજ હે રમ્ઝસે. જીસકી માએની જલનેકી હોતી હે. યે નામ મુકરર કરતે વક્ત ઝમાના ગરમીકા થા, ઓર ઇસ મહીનેકી બરકતસે બંદેગાને ખુદાકે ગુનાહ જલ જાને હેં, ઓર રોઝી કુશાદા હોતી હે, ઇસકો માહે સીયામ—ભી કેહતે હેં.

ઇસ મહીનેકી સરદારી સબ મહીનોં પર હે, ઇસ મહીનેકે રોઝે ફરઝ હેં, ૨૭ વીં શબકો શબે કદર હોતી હે. ઉસ રાતકી ઇબાદત બહોત અજરે અઝીમ રખતી હે. કુરઆન શરીફભી ઇસી માહમેં નાઝીલ હુવા.

૧૦ શવ્વાલુલ મુકર્રમ—શવ્વાલકે માઅને ઉઠાને ઓર મૌકુફ કરને કે હેં. કયું કે અરબકે બાશીંદે ઇસ મહીનેમેં સયરો શીકાર કરતે થે, ઓર મકાનસે બાહેર જાયા કરતે થે. ઇસલીયે યે નામ, યાને ખુશીકા મહીના હુવા. તા. ૧ લી કો, ઇદ મુબારક હે.

ઇસ મહીનકી દુસરી તારીખસે છે રોઝે રખના અફઝલ હેં. હર રોઝેકા સવાબ હજાર રોઝોં કે સવાબ બરાબર હે, ઓર ફર માયા રસુલ સલ, ને કે, છે રોઝે રખનેવાલા ઇસ સાલમેં જો કોઇ મરજાવે, તો શહીદકા રૂત્બા પાવે,

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે ફતેહ પરહે.

૧૧ જી-ક-દ-તુલ હરામ—યાને બયેઠને-વાલા. અહલે અરબ ઇસ મહીનામેં જીદાલ ઓર કીતાલસે બાઝ રેહતે થે. ઓર ઘરોંમેં આરામ લેતે થે.

ઇસ મહીનેમેં હર જુમઆકો, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે ૨૧, બાર સુરયે. કુલહો વલ્લાહ પરહે. તો સવાબ હજ, ઓર ઉમરાકા હોતા હે. ઓર દો-શંબેકા રોઝા રખનાભી અફઝલ હે.

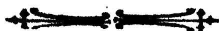
ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે તુન પરહે.

જી-હ-જ-તુલ હરામ—એક બાર હજ કરના. ઓર સાલ, ઉસપર કામીલ હોતા હે. ગોયા યે માહ સાહેબે સાલ હે.

અરફેકા રોઝા યાને તા. ૯ હજકે રોજકા રોઝા રખનેસે એક બેરસકે ગુનાહ બખશે જાતે હેં, તા. ૧૦ વીંકો યાને ઇદકે રોઝ, સદકા મીસકીનોંકો દેના, સવાબે હજ ઓર ઉમરાકે બરાબર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરતુલ ફજર પરહે.

બયાન ગુનાહે સગીરા વ કબીરા.

મુસલમાનોં અબ ગોશે દીલસે સુનના ચાહીયે, કે જયસે અરકાન ઇસલામકે બજાલાને ફરઝ હેં, ગુનાહોંસે દુર રેહનાભી ફરઝ હેં, ગુનાહ બાઝે કબીરા યાને બડે, ઉનકે કરનેસે અઝાબ હોગા, અગર તૌબા નકરે, ઓર બાઝે સગીરા હેં, ઉસકે કરનેસેભી અઝાબ હોગા, પર થોડા. અબ ગુનાહે કબીરાકા બયાન કરતા હું. શીર્ક ખુદાસે કરના; યતીમોંકા માલ ખાના કીસી ઔરતકો જુટી તોહમત ઝીનાકી કરની; દો ચંદ કાફીરોંકે જંગસે ભાગના, શરાબ પીના, જુલ્મ નાહક કરના, અપને તઇં ગય-રોંસે અછછા જાનના, ખુદાસે ખોફ ન કરના, હમસાયેકી જોરૂ બેટી પર નઝરે બદ કરના, ખુદાકી રહમતસે નાઉમ્મીદ હોના, કીસીસે વાએદા કરકે ઉસકો વફા ન કરના. કીસીકી અમાનતમેં ખીયાનત કરના. ખુદાકા ફરઝ તરક કરના, "કુરઆને શરીફ" પરહકે ભુલ જાના, શહાદત (ગવાહી) હકકી છુપાના, શાહદત જુટી દેના, ઝુટ બોલના, ખુસુસન કસમ જુટી ખાના. જીસસે કીસીકા માલ. યા જાન, યા હુરમત, જાતી રહે. કસમ ખુદાકે નામકે સીવા ઓર કીસીકી ખાના, ઓર સીજદા કીસીકો સીવા ખુદાકે કરના, જુમઆકી નમાઝ તરક કરના, હમેશા જમાઅત તરક કરના, સવદા લેતે દેતે કમ તોલના, ઝાલમોંકી ખુશામદ કરના, બ્યાઝ ખાના, ઝગીયા નાહક ફયસલ કરના. મોલ ચુકાકે પીછે જબર—દસ્તીસે કમ દેના, લડકોંસે બુરા કામ કરના, હયેઝકી હાલતમેં અપની જોરૂ, યા બાંદીસે સોહબત કરના, બાના

જાફી ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી ગયેર ઔરતસે ખાસ ખીલવત મેં બયેઠના, જાનવરોંસે જમાઅ કરના, જુવા યા સટ્ટા, ખેલના, કાફીરોંકી રસમેં પસંદ કરના, નુજુમીકી બાતોંકો સચ્ચા જાનના. દાઅવા અપની ઇબાદત યા તકવાકા કરના; મુરદે–પર પીટના, પુકારકે રોના, ખાનેકો બુરા કેહના, નાચ દેખના, બાજોંસે સુનના, ઇબાદત લાગોંકે દીખલાનેકો કરના. કીસીકે ઘરમેં બે–ઇજાઝત ચલે જાના, કીસીકી મસખરી કરકે બે–હુરત કરના, ગુનાહ ઇનકે સીવા ઓર બહોત હેં, ગરઝ સબ ગુનાહોંસે દુર રહે. ઓર તૌબા કરતા રહે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે મુસલ–માન વોહ શખ્સ હે, કે જીસકી ઝબાનસે ઓર હાથસે કીસીકો ઇજા નહો. ઇનસાનકો લાઝીમ હે, ઓર લાયેક યું હે કે, અપને તઈં લીહાઝ કરકે સબસે બુરા આપકો જાને; ઓર કીસીકો બુરા નજાને. ઓર કીસીકા અયેબ તલાશ ન કરે. પસ બગેર તલાશકે અગર અયેબ કીસીકા માઅલુમ હો–જાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત કરે, લેકીન ફઝીહત ન કરે. ઓર રૂસવા ન કરે, હક–તઆલા સબકો નેક અમલકી તવફીક દે. આમીન.

ગઝલ.

(બનાવનાર–મૌલવી સૈયદ નુરૂદ્દીન રીફાઇ, રહ. સાહેબ)

તેરા જલવા હે નઝરોંમેં સમાયા,
જીધર દેખા નઝર તુહી તુ આયા.
મીટાયા હસ્તીયે મોવ–હુમ અપની,
ફના હોકર બકાકા લુત્ફ પાયા.
તસદ્દુક તુઝપે જાન આપ મેરે રેહબર,

મુઝે મતલુબસે તુને મીલાયા.
સરા—સીમા થા હર સુ જીસ્તજુ—મેં,
બ—ઉજલત કલ્બને મુઝદા સુનાયા,
નબીકો જીસને દેખા રબ્બકો દેખા,
તજલ્લાયે અહદ અહમદમેં પાયા.
વોહી હે કસરે તનમેં જલવા—આરા,
નશાં અગયારકા મુતલક મીટાયા.
છુપે થે લાખ પરદેમેં જો સાહેબ,
નીગાહે શૌકને લેકીન દીખાયા.
તલત—દુદ્દસે મેરે પારે મુગાંને,
પ્યાલા સીરરે વહદતકા પીલાયા.
વુફુરે ઇશ્કે અહમદને સરાસર,
મુઝે મસ્તાના વ શયદા બનાયા.
મુનવ્વર નુર હે અય નુર હર સુ,
ઉસીકા નુર હે સબમેં સમાયા.

મુનાજાત.

હાથ ઉઠાયે હેં હમ ઇલતીજાકે લીયે,
હો કુબુલ અય ખુદા મુસતફાકે લીયે. ૧
બહરે હસનેન હાસીલ હો ઉમ્મીદે દિલ,
મુશ્કીલ આસાં હો મુશ્કીલ કુશાકે લીયે. ૨

કોઇ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,
ખયર હો સબકી ખયરૂલ-વરાકે લીયે. ૩
હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,
અય ખુદા ચશ્મે શાહે હુદા કે લીયે. ૪
એક સહારા ફકત તેરી બખશીશકા હે,
કુછ નહીં સાથ રોઝે જઝાકે લીયે. ૫
બક્ષ દે સબ ગુનાહેં તુ 'સૈયદ' કેભી,
તેરે મહબુબ ખયરૂલ-વરાકે લીયે. ૬

યા સાહેબુલ જમાલે વ યા સૈયેદુલ બશર,
મીન વજહે કલ મુર્નીરો લકદ નવ વરૂલ કમર.
લા યુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ,
બાદ અજ ખુદા બુઝુર્ગ તુઇ કીસ્સા મુખ્તેસર.

અલહમ્દો લીલ્લાહ, કે યેહ રીસાલા 'હદીય-તુલ મુસ્લેમીન યાને ઝરૂરીયાતે દીન.' તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે રસુલ કરે, જો કોઇ ઇસકો પરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે હકમેં દુઆયે ખયર કરે, યા ઇલાહી તુફેલસે તેરે હબીબકે, ઓર ઉસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોંકો નેક તવફીક અતા કર, બે હુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન, વ ખાતેમુન નબીઇન. સલ લલ્લાહો અલય-હે વ સલ્લમ, આમીન, આમીન. યા રબ્બુલ આલમીન.

તમામ શુદ

એમ. એસ. અલી કાદરી.

